

Generické doménové mená a doménové spory

Štefan Valent

Úvod	92
1. Vznik a história generických doménových mien	92
1.1. Inštitucionálne zaistenie	93
1.2. Doménová autorita	93
1.3. Registrácia generických doménových mien.....	94
2. Vymedzenie základných pojmov	94
2.1. Doménové meno	94
2.2. Členenie Top Level domén (TLD).....	95
2.3. Doménové meno z pohľadu práva.....	95
3. Právne vzťahy z generických doménových mien	98
3.1. Vzťahy pri registrácii generického doménového mena	98
3.2. Registrácia generickej domény prostredníctvom registrátora v USA	99
4. Najčastejšie typy zneužitia generických doménových mien	101
4.1. Cybersquatting.....	101
4.2. Typosquatting	102
4.3. Domain kiting / tasting.....	102
5. Spory z generických domén	103
5.1. Dva základné spôsoby riešenia	103
5.2. Vznik pravidiel UDRP.....	104
5.3. Inštitúcie zaistujúce riešenie sporov pomocou UDRP.....	105
5.4. Schéma fungovania.....	106
5.5. Rozbor pravidiel UDRP	106
5.6. Jazyk procesu	111
5.7. Časová a finančná záťaž.....	111
5.8. Výhody UDRP	111
6. Federálne právo USA (ACPA)	112
6.1. História a vznik	112
6.2. Podstata ACPA.....	112
6.3. Prostriedky nápravy	114
6.4. Nedostatky a výhody ACPA	115
7. ACPA alebo UDRP, ktorý spôsob je lepší?.....	115
7.1. Náležitosti žalôb a ich použiteľnosť	116
7.2. Finančná a časová náročnosť	116
7.3. Prostriedky nápravy	116
8. Záver	116
Použité skratky	117
Použité pramene	118

Generické doménové mená a doménové spory

Abstrakt

Článok sa venuje problematike generických doménových mien a sporom, ktoré z nich vyplývajú. V krátkosti je načrtnutý vznik a história doménových mien. Nasleduje definícia doménového mena z pohľadu technického aj právneho. Hlavnú časť tvorí rozbor pravidiel UDRP a federálneho zákona ACPA. Na rozhodnutiach NAF a WIPO je ukázané, ako administratívne panely interpretujú pravidlá UDRP, a ako americké súdy aplikujú zákon ACPA. Oba spôsoby sú porovnané z hľadiska použiteľnosti, náležitostí, časovej a finančnej náročnosti.

Kľúčové slová

doménové meno, generické doménové meno, doménové spory, UDRP, ACPA, cybersquatting, typosquatting, poverení poskytovatelia služieb v oblasti rozhodovania sporov.

Abstract

The aim of this text is to give a survey of legal aspects of generic domain names and the disputes that result from a bad faith registration of this type of domain names. There is a special focus on the two most used types of proceedings which are the administrative proceeding based on the Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy (UDRP), and the special federal act of the United States of America, the Anticybersquatting Consumer Protection Act (ACPA). There is also a comparison of both methods.

Key words

domain name, generic domain name, domain disputes, UDRP, ACPA, cybersquatting, typosquatting, Approved Dispute Resolution Service Providers.

Mgr. Štefan Valent

Absolvoval bilingválne gymnázium so zameraním na španielsky jazyk. Počas štúdia na Právnickej fakulte Masarykovej univerzity, ktoré ukončil v máji 2011, sa orientoval na právo duševného vlastníctva a právo informačných a komunikačných technológií. Zúčastňoval sa na medzinárodnej konferencii Cyberspace. Počas štúdia pracoval ako IT konzultant, správca systémov a v neskoršom období pracoval v spoločnosti venujúcej sa zakladaniu a správe obchodných spoločností a v advokátskej kancelárii JUDr. Ing. Pavel Fabian, kde získal cenné skúsenosti.

Úvod

Doménové mená sa stali drahocennou komoditou najmä vďaka tomu, že celosvetová sieť internet nepozná žiadne hranice a tiež tu neexistujú otváracie hodiny. Ten kto prezentuje sám seba alebo svoje podnikanie na internete je viditeľný 24 hodín denne 7 dní v týždni. Jedná sa teda o reklamný priestor, ktorý je veľmi lukratívny a zároveň aj bezplatný.¹ V internetovom priestore sa subjekty prezentujú pod svojimi doménovými menami a tu nastáva práve problém, pretože doménové mená musia byť jedinečné. Nie každý tak dostane príležitosť prezentovať svoje podnikanie prostredníctvom ochrannej známky, ktorú vlastní, firmy, pod ktorou podniká alebo iného označenia, pod ktorým je známy širokej verejnosti. Práve preto tu existuje tlak na to, aby bol užívateľ tým prvým, kto si dané doménové meno zaregistruje, nie vždy je to však možné. V dôsledku toho môžu vznikať spory o doménové mená. To, že sa nejedná len o ojedinelé prípady, ale, že ide o oblasť, ktorá zaznamenáva nárast každý rok dokazujú aj štatistiky WIPO.²

Tento článok sa zameriava na problematiku generických domén, pretože sa jedná o najväčšiu a najcennejšiu skupinu domén. Tieto domény predstavujú priestor určený všetkým subjektom bez ohľadu na štátnu príslušnosť, či iné faktory. Spory z doménových mien a nielen generických predstavovali od svojho vzniku značný problém. Na situáciu zareagovali približne v rovnakom čase ICANN, ako organizácia spravujúca doménové mená, vydaním pravidiel UDRP a aj vláda USA prijatím zákona Anticybersquatting Consumer Protection Act, pretože americké súdy vystupujú ako posledná inštancia v doménových sporoch o generické domény.³

V úvodných kapitolách sa autor zameria na to, ako vznikli doménové mená, na ich technickú a právnu stránku. Nasledovať bude popis právnych vzťahov vznikajúcich pri registrácii generických doménových mien a aké sú najčastejšie techniky zneužitia doménových mien. Spory o generické doménové mená sú dnes riešené prostredníctvom špeciálneho rozhodcovského konania podľa pravidiel UDRP alebo pred federálnymi súdmi USA. Tieto dva spôsoby riešenia sporov sa autor bude snažiť analyzovať. Zameria sa na ich vznik, na požiadavky, ktoré kladú na úspech v spore, a v neposlednom rade aj na možnosti nápravy, ktoré poskytujú. Na záver sa pokúsi o komparáciu oboch spôsobov z hľadiska dostupnosti, náležitostí, ktoré musí spĺňať podanie, prostriedkov nápravy, ale aj z hľadiska finančného a časového.

1. Vznik a história generických doménových mien

Vznik generických doménových mien sa viaže k okamihu, keď sa počítače začali medzi sebou spájať prostredníctvom rozsiahlych sietí. Vtedy bolo potrebné zaviesť určitú formu identifikácie, ktorá by umožňovala správne rozpoznávanie počítačov v takýchto sieťach.

Krátko po vzniku siete ARPANET (predchodcu dnešného internetu), bol predstavený prvý systém abecedných názvov pre hosťateľské stanice, ktorý výrazne zvyšoval použiteľnosť celej siete. Bolo oveľa jednoduchšie pamätať si názvy pripojených systémov, ako nezmyselné a dlhé číselné adresy. Keďže bola celá sieť založená na číselných adresách, bolo potrebné vytvoriť akúsi tabuľku, v ktorej by boli zapísané všetky sieťové zdroje a cesty k nim. S týmto nápadom prišla už v roku 1971 Peggy Karp. A približne o rok neskôr sa začal distribuovať prvý takto vytvorený súbor nazývaný "HOSTS.TXT", ktorý obsahoval všetky mená hosťateľov (hostnames) a k nim pridelené IP adresy.

Ako sa však sieť stávala populárnejšou, veľkosť tabuľky HOSTS rástla v priamej úmere a vyvstalo aj niekoľko iných problémov. Ak by operátor pravidelne neaktualizoval svoje záznamy, tak by mohlo prísť ku kolízii mien a množstvu zmätkov a preto bolo potrebné vymyslieť efektívnejší systém.

V roku 1981 bol prvýkrát spomenutý Systém doménových mien (DNS – Domain Name System) doktorom Davidom Millsom v RFC 799 (Request for Comments).⁴ Jeho myšlienka bola založená na preposielaní pošty. Na jeho prácu nadviazal v roku 1982 Jon Postel v RFC 819, ktorý pôsobil na Univerzite v Južnej Kalifornii na ISI (Information Science Institute). Vytvoril prvé obrisy DNS štruktúry a opísal ako zjednoduší prístup medzi sieťami. V novembri 1983 doktor Paul Mackapetris publikoval RFC s názvom „Doménové mená – Koncepty a vlastnosti“. Posledné dve práce zahŕňali dva významné koncepty a to „koncept autority“ a „koncept delegácie“.⁵

Úspešné nasadenie DNS jasne ukázalo agentúre DCA – Defense Communication Agency (v dnešnej dobe DISA – Defense Information System Agency⁶), že je potrebné centrálné riadenie koreňovej štruktúry a delegovanie právomoci registrátorom v rámci tejto koreňovej štruktúry. Agentúra DCA vybrala Stanfordský výskumný inštitút (SRI – Stanford Research Institute), aby riadil všetky registrácie doménových mien v novom systéme DNS. V roku 1985 tak uzerli svetlo sveta a boli zaregistrované prvé doménové mená. Tým začala moderná história doménových mien.⁷

4 Definícia pojmu RFC je dostupná na adrese: <<http://www.webopedia.com/TERM/R/RFC.html>>.

5 Pre vysvetlenie týchto pojmov viď RADER, Ross Wm. *One History of DNS* [online]. electronic version published in 2001, 35s. Dostupné z: <www.byte.org/one-history-of-dns.pdf>.

6 Viac informácií o tejto agentúre je dostupných na adrese: <<http://www.disa.mil/>>.

7 Pre bližšie informácie viď RADER, Ross Wm. *One History of DNS* [online]. electronic version published in 2001, 35s. Dostupné z: <www.byte.org/one-history-of-dns.pdf>.

1 Okrem poplatkov za registráciu a udržiavanie zápisu doménového mena nie je potrebné uhrádzať žiadne ďalšie sumy.

2 Viď WIPO – Celkový počet prípadov za rok [online] [citované 14.3.2011]. Dostupné z: <<http://www.wipo.int/amc/en/domains/statistics/cases.jsp>>.

3 Posledná registračná autorita pre generické doménové mená sa vždy nachádza na území USA.

Politika menného priestoru v roku 1995 dovolila každému zaregistrovať si doménové meno zdarma. Postupne stúpala hodnota toho byť súčasťou internetu a teda aj byť viditeľným „online“ a tým pádom stúpala aj hodnota doménových mien. *Tento fakt mal za následok nástup rôznych špekulantov, pre ktorých nebolo ničím neobvyklým zaregistrovať si stovky, či tisíce doménových mien s vidinou budúceho zisku.*⁸

1.1. Inštitucionálne zaistenie

Dôležitú úlohu v otázkach doménových mien zohrala aj komisia IAHC (Internet Ad Hoc Committee) založená v roku 1996, ktorá vypracovala o rok neskôr *Odporúčania pre správu a riadenie generických vrcholových domén*. Verejnosť bola vyzvaná, aby podala pripomienky k administrácii DNS, k novým vrcholovým doménom, zásadám pre registrátorov a taktiež k problémom ochranných známk. Po zvážení týchto pripomienok bol v januári 1998 vydaný tzv. Green Paper, v ktorom bolo okrem iného navrhnuté vytvorenie súkromného združenia so sídlom v USA zodpovedného za koordináciu určitých funkcií DNS. Toto bolo potvrdené v tzv. stanovisku White Paper. Následne sa začal proces, ktorého výsledok bolo založenie organizácie ICANN (Internet Corporation for Assigned Names and Numbers).

ICANN bola založená na jeseň v roku 1998. Jedná sa o neziskovú, verejne prospešnú korporáciu s členskou základňou po celom svete. ICANN nekontroluje obsah internetu, ale pomáha vytvárať súťažné prostredie na internete a vytvára zásady týkajúce sa jedinečných identifikátorov dôležitých pre komunikáciu v tejto sieti, medzi ktoré patria aj doménové mená.⁹

ICANN vypracováva kontrakty s jednotlivými registrátormi. Taktiež prevádzkuje akreditačný systém pre registrátorov. Samotné registrácie prenechala ďalším inštitúciám a ICANN prakticky len zastrešuje a koordinuje všetky registrácie. Od roku 1999 tu teda existuje priestor pre slobodnú súťaž pri registrácii domén.

Jednou z organizácií, ktoré dnes patria pod ICANN je aj IANA (Internet Assigned Numbers Authority). Je jednou z najstarších internetových inštitúcií, a v dnešnej dobe má na starosti koreňový systém DNS, domény .int a .arpa, zásobu a pridelovanie IP adries a koordináciu niektorých kľúčových elementov, ktoré prispievajú k hladkému chodu internetu.¹⁰

Významnú úlohu v systéme doménových mien zohráva aj medzinárodná organizácia WIPO (World Intellectual Property Organization), ktorá vydáva rôzne odporúčania týkajúce sa otázok duševného vlastníctva a doménových mien. WIPO vo svojich správach poukazuje na komerčný význam doménových mien a rozoznáva dva druhy vrcholových domén. Prvou skupinou sú otvorené domény, na ktoré sa neaplikujú

žiadne obmedzenia týkajúce sa registrácie. Druhými sú tzv. vyhradené domény, ktoré si môžu registrovať osoby a korporácie spĺňajúce určité kritérium (napr. sídlo na určitom území).

WIPO je taktiež jedným z kľúčových poradcov organizácie ICANN pri vytváraní rôznych zásad. Inak tomu nebolo ani pri prijímaní a zavádzaní pravidiel UDRP, ktoré boli neskôr doplnené práve tzv. WIPO doplnkovými pravidlami pre UDRP. Tieto procedúry sú vykonávané a zabezpečované poskytovateľmi služieb v oblasti rozhodovania sporov, ktorí sú akreditovaní organizáciou ICANN. Arbitrážne a mediačné stredisko WIPO je jedným z takýchto poskytovateľov. Celkovo sú takýto poskytovatelia štyria na celom svete. Sú to:

- Arbitrážne a mediačné stredisko WIPO (Ženeva),
- Asian Domain Name Dispute Resolution Centre (Peking, Soul, HonkKong, Kuala Lumpur),
- National Arbitration Forum (Minneapolis),
- The Czech Arbitration Court Arbitration Center for Internet Disputes (Praha).

To, že je takýchto poskytovateľov viac prináša výhody, medzi ktoré patrí zníženie poplatkov za konanie, dostupnosť, zvyšovanie množstva vyriešených sporov. Na druhej strane býva kritizovaná situácia, kedy si poskytovateľa vyberá a platí sám žalobca. Pretože tým, že komerčným poskytovateľom platí žalobca, tak vzniká istá miera predpojatosti zo strany týchto poskytovateľov, pretože spokojný a úspešný žalobca sa s najväčšou pravdepodobnosťou opäť obráti na rovnakého poskytovateľa.

1.2. Doménová autorita

Doménová autorita býva označovaná aj ako Register, či správca domény. Je ňou zväčša súkromnoprávny subjekt, ktorý má monopolné postavenie. Toto postavenie mu umožňuje (resp. malo by umožňovať) realizovať jeho poslanie, ktorým je prevádzka systému pridelovania a správa jednotlivých registrácií doménových mien. Jej význam je dôležitý aj pre prípadný výkon rozhodnutí z doménových sporov. Ak nie je možné nijak inak identifikovať užívateľa doménového mena, subjekt, do práv ktorého bolo zasiahnuté sa aj tak môže brániť, a aj keď potom samotné rozhodnutie bude smerovať proti narušiteľovi, tak jeho výkonom bude poverená práve autorita, ktorá zaregistrovala predmetné doménové meno.

Autoritou pre generické doménové mená je organizácia ICANN. Táto inštitúcia prešla premenou z vnútroštátnej organizácie, ktorá bola podobná štátnemu úradu, cez podnikateľský subjekt až po medzinárodnú neziskovú organizáciu. Motívom pre takúto veľkú zmenu bol pohľad spoločnosti na doménové mená.¹¹

⁸ RADER, Ross Wm. *One History of DNS* [online]. electronic version published in 2001, [cit. 11.12.2010] 35s. Dostupné z: <www.byte.org/one-history-of-dns.pdf>.

⁹ Podrobné informácie o tom, čím všetkým sa organizácia ICANN zaoberá sú dostupné na: <http://www.icann.org/en/participate/what-icann-do.html>.

¹⁰ Podrobné informácie o organizácii IANA sú dostupné na: <http://www.iana.org/about/>.

¹¹ K pojmu doménová autorita vid' POLČÁK, Radim. *Doménová autorita - pojem, význam, kritika*. ITprávo.cz - Server o internetovom a počítačovom práve [online]. Uverejnené 31.1.2002. Dostupné z: <http://www.itpravo.cz/index.shtml?x=62618>. ISSN:1801-4089.

„Zatímco na počátku brála doménová jména roli pouhých kódů jako zástupných

1.3. Registrácia generických doménových mien

V súčasnej dobe síce organizácia ICANN spravuje generické domény, ale technickú správu a samotné registrácie zabezpečujú autorizovaní správcovia najvyšších domén. Ich pôsobnosť nie je limitovaná na jednu doménu, ale jeden správca môže registrovať aj viac domén. Správca domény býva označovaný aj ako doménová autorita, register, či registrátor. Na stránkach ICANN¹² je možné nájsť zoznam akreditovaných registrátorov aj s uvedením konkrétnych top-level domén, ktoré môžu registrovať.

Samotná registrácia doménového mena je svojou povahou súkromnoprávnym aktom. Pri registrácii neplatí trhový princíp („kto dá viac“), ale uplatňuje sa metóda „First Come First Served“ („kto prv príde, ten prv meľe“). Ako už bolo spomínané tak samotnú registráciu generických doménových mien uskutočňujú registrátori ako komerčné subjekty. Pri registrácii sa v dnešnej dobe uplatňuje trochu modifikovaná metóda „first come, first served“, ktorá by sa dala označiť ako „first payed, first served“, teda ten, kto prvý zaplatí, tak tomu bude doménové meno zaregistrované. Takýto postoj zo strany doménových autorít nastal po negatívnych skúsenostiach s predošlým modelom, keď bol záujemcovi daný určitý čas, kým autorita čakala na platbu, avšak pri takomto systéme ostávali doménové mená zbytočne blokovanie na niekoľko dní a v prípade nezaplatenia sa celý proces opakoval.

Ani systém používaný teraz nie je ideálny, pretože sa pri ňom nekontroluje, či dochádza k zásahu do práv tretích osôb, čo vo veľkom množstve využívajú rôzni špekulanti, ktorí si na tom založili biznis. Doteraz však nikto neprišiel s ničím, čo by fungovalo lepšie a rovnako jednoducho.

Procedúra registrácie je pomerne jednoduchá. Na stránke ICANN¹³ si môže záujemca vybrať registrátora podľa toho o aké generické doménové meno má záujem, prípadne v akej lokalite, či štáte sa nachádza. Potom už na samotnej stránke registrátora zistí, či ním požadované doménové meno je ešte k dispozícii.¹⁴ Ak je doménové meno k dispozícii, je možné si ho zaregistrovať po vyplnení kontaktných a technických informácií na stránkach registrátora.¹⁵ Taktiež je nevyhnutné uzavrieť zmluvu s registrátorom, ktorá ďalej určuje podmienky za akých bude daná registrácia akceptovaná

označení pro složité IP adresy, s postupným rozvojem činností provozovaných v prostoru sítě internet začala být tato označení chápána v mnoha dalších rozměrech – jako obchodní jména, značky služeb, reklamní slogany nebo dokonce jako prostředky ke stručné prezentaci názorů.“

12 Kompletný zoznam akreditovaných registrátorov je dostupný na: <<http://www.icann.org/en/registrars/accredited-list.html>>.

13 Kompletný zoznam akreditovaných registrátorov je dostupný na: <<http://www.icann.org/en/registrars/accredited-list.html>>.

14 Toto si môže záujemca overiť aj cez databázu WhoIs dostupnú napr. na: <<http://www.whois.com/>>, kde zistí, či už je dané doménové meno zaregistrované alebo nie.

15 Postup registrácie je podrobnejšie vysvetlený aj na stránke <http://www.ez-domainnameregistration.com/detailed_process.htm>, môže sa samozrejme líšiť v určitých aspektoch pri rôznych registrátoroch. Dobré ukázaný postup pri registrácii je aj vo videu, ktoré sa nachádza na stránke YouTube a je prístupné z <<http://www.youtube.com/user/MoeBedard#p/a/B7477CA-7C08FA483/2/83Gc4wjgLLc>>.

a udržiavaná.¹⁶ Dôležité je zdôrazniť, že tu vznikajú dva zmluvné záväzky, jeden medzi registrátorom a registrom a ten druhý medzi registrátorom a žiadateľom o registráciu. Je to dané tým, že registre vedú subjekty odlišné od registrátorov.¹⁷ V niektorých prípadoch existujú registre, ktoré vykonávajú aj registráciu, ale väčšinou neexistuje priamy vzťah medzi registrom a žiadateľom o registráciu.

2. Vymedzenie základných pojmov

2.1. Doménové meno

Základným identifikátorom na internete je nepochybne IP adresa. Každé zariadenie pripojené do siete internet má svoju IP adresu, ktorá ho identifikuje. Táto adresa má špecifický formát. Skladá sa zo štyroch čísiel oddelených bodkou, z ktorých každé môže mať hodnotu od 0 do 255. A tak, ako nám súradnice GPS určujú miesto na zemskom povrchu, tak nám IP adresa identifikuje špecifické zariadenie. Súradnice sú ťažko zapamätateľné a preto si miesta reprezentované týmito súradnicami skôr zapamätáme ako konkrétne názvy miest, vrchov či jazier. Pri IP adresách je to podobné, a aby sme si nemuseli memorovať komplikované reťazce čísiel, ktoré predstavujú IP adresu, bol vytvorený systém doménových mien.

Pre správne fungovanie vzájomných väzieb IP adres a doménových mien je dôležitý tzv. Domain Name System (DNS). Je to systém, ktorý umožňuje preklad doménového mena na IP adresy a naopak. Konkrétne fungovanie systému DNS dobre vysvetľuje článok Bradleyho Mitchella a v tomto článku sa ďalej tomu venovať nebudem.¹⁸

Doménové meno je súbor znakov, ktorých dĺžka môže byť až 63. Môže obsahovať číslce, písmená anglickej abecedy, znaky a tiež aj pomlčku. V poslednej dobe sa stále častejšie začína používať aj diakritika a písmená špecifické pre jednotlivé krajiny, ako tomu bolo v nedávnej dobe v Nemecku, kde povolili registráciu domén, ktoré obsahujú znak ß, tzv. „ostré s“. Tomuto fenoménu sa hovorí IDN (Internationalized Domain Names), okrem diakritiky je možné použiť aj znaky typické pre arabčinu, čínštinu a iné. Tento systém sa začal využívať od roku 2000.

Minimálne dve časti musí mať každé doménové meno. Prvou je doménové meno najvyššej úrovne (TLD) a druhou potom doménové meno druhej úrovne (SLD – Second Domain). Úroveň doménových mien sa vždy určujú sprava doľava. Úplné doménové meno (FQDN – Fully Qualified Domain Name) sa skladá z reťazcov, ktoré sú oddelené bodkami. Bodka je základom (koreňom) stromovej štruktúry a musí sa

16 Informácie o registrácii je možné nájsť aj na stránkach InterNIC dostupných na: <<http://www.internic.net/faqs/domain-names.html>>.

17 Napr. spoločnosť VeriSign spravuje okrem iných aj doménu .com, ale registrácie vykonávajú ďalšie subjekty po celom svete.

18 Viď MICHELL, Bradley. DNS – Domain Name System [online]. Dostupné na: <http://compnetworking.about.com/cs/domainnamesystem/g/bldef_dns.htm>

objaviť v každom názve domény. V dnešnej dobe už väčšina aplikácii nevyžaduje, aby užívateľ písal aj záverečnú bodku (napr. *www.intel.com.*). Pod koreňovou doménou, už spomínanou bodkou, sú definované generické a národné vrcholové domény (gTLD a ccTLD).

Druhou spomínanou časťou doménového mena je doménové meno druhej úrovne (SLD). O tieto domény sa vedú spory najčastejšie, pretože práve táto doména je z hľadiska identifikácie súťažiteľov na trhu kľúčová. Dôvodom sporov je aj to, že nie je možné aby v rámci jednej domény najvyššieho rádu existovalo niekoľko rovnakých domén druhého rádu. Najčastejšie sa ako domény druhého rádu registrujú ochranné známky, názvy spoločností, mená osôb, predmety podnikania, či názov tovaru, ktorý predáva osoba, ktorá si danú doménu registruje.

Neexistujú len domény druhej a najvyššej úrovne, ale platí pravidlo, že ten kto môže disponovať s doménou druhej úrovne, má právo aj na domény nižších úrovní. Tieto domény už potom nevyžadujú žiadnu zvláštnu registráciu. Ako príklad dobre poslúži známa stránka "www.wikipedia.org", ktorú má zaregistrovanú spoločnosť Wikimedia Foundation, Inc. Tá má zároveň teda právo aj k všetkým subdoménam, a preto nie je pre ňu problém vytvárať domény nižšieho rádu pre jednotlivé jazykové mutácie stránky, ako napr. en.wikipedia.org (pre anglickú verziu), alebo fr.wikipedia.org (francúzska verzia).

2.2. Členenie Top Level domén (TLD)

IANA v dnešnej dobe rozlišuje tri skupiny domén najvyššej úrovne:

- country code top-level domains (ccTLD) – sú to dvoj písmenové doménové mená určené pre štáty a závislé územia,
- generic top-level domains (gTLD) – tri a viac písmenové doménové mená navrhnuté pre reprezentáciu rôznych skupín v spoločnosti, existujú sponzorované a nesponzorované,
- infrastructure top-level domain (iTLD) – doménové meno .arpa je jediným reprezentantom tejto skupiny.

Keďže tento článok je zameraný na generické doménové mená, rozoberiem bližšie len túto skupinu. V roku 1985 bolo vytvorených prvých 6 gTLD. Boli to nasledujúce:

- .com pre komerčné organizácie,
- .edu pre vzdelávacie organizácie,
- .gov pre vládne organizácie,
- .mil pre vojenské organizácie v USA,
- .net pre sieťovú infraštruktúru,
- .org pre všetky zvyšné organizácie.¹⁹

Autorizácia ďalších siedmich gTLD v roku 2004 rozšírila možnosti využitia. Novovytvorenými doménami najvyššej úrovne boli:

- .aero pre leteckú dopravu,

- .biz pre podnikanie,
- .coop pre spoluprácu,
- .info pre informačné miesta,
- .museum pre múzeá,
- .name pre jednotlivcov a rodiny,
- .pro pre odborníkov, zahŕňajúcich právnikov, lekárov, a iné podobné profesie.²⁰

Posledné rozšírenie prebehlo v roku 2008 a zahŕňalo ďalších 6 domén najvyššej úrovne:

- .asia pre organizácie a jednotlivcov v ázijsko-pacifickom regióne,
- .cat pre katalánsku kultúru a jazyk,
- .jobs pre stránky orientované na pracovný trh,
- .mobi pre stránky poskytujúce obsah pre mobilné telefóny,
- .tel pre komunikačné technológie,
- .travel pre cestovný ruch.²¹

Do dnešného dňa tak prakticky funguje 19 generických domén najvyššej úrovne a v pláne je ďalšie rozširovanie.

Veľmi zaujímavú správu zverejnila 26.6.2008 organizácia ICANN, kedy odsúhlasila odporúčanie, podľa ktorého by si mohol každý subjekt zaregistrovať ľubovoľný reťazec znakov ako doménu najvyššej úrovne. Mohli by tak vzniknúť domény ".microsoft", ".muni" a iné. Už v dobe prijatia tohto odporúčania bol veľký záujem o registráciu domén ako ".nyc" (pre New York City) alebo ".paris".²² Jedná sa o veľmi zaujímavú myšlienku a spoločnosti dobre známe na celom svete by určite uvítali možnosť vlastniť doménu, ktorá by zodpovedala ich obchodnému menu (napr. ".adidas"). Samozrejme by sa tým otvorila cesta k ďalšiemu zneužívaniu doménových mien, pretože nie je zatiaľ celkom jasné ako by prebiehala registrácia týchto nových domén. Pravdepodobne by však bola zvolená metóda postupného registrovania, ktorá sa osvedčila v minulosti.²³

2.3. Doménové meno z pohľadu práva

Ak by sme sa pokúšali hľadať v českom právnom poriadku, aká je povaha doménového mena, asi by sme nenašli uspokojivú a jednoznačnú odpoveď ani po niekoľkohodinovom bádání. Je tomu tak preto, že český právny poriadok doménové meno nijak nezakotvuje a nie je mu venovaná žiadna zvláštna úprava. Všeobecne sa dá povedať, že ide o skupinu znakov, ktoré jednoznačne identifikujú určité miesto v sieti. O tom, že doménové meno bude záležitosťou civilného práva niet pochyb. Nie je totiž upravené nijakým právnym predpisom a všetky práva, ktoré k nemu vznikajú sú založené na základe zmlúv. Základným predpisom civilného práva je zákon č. 40/1964 Sb., občiansky zákonník,

20 Viac o zavedení nových domén je možné nájsť v článku New Top Level Domains dostupnom na adrese: <<http://www.100best-domain-names.com/articles/top-level-domains-tld.html>>.

21 Tamtiež.

22 Viď oznámenia organizácie ICANN dostupné na adrese: <<http://www.icann.org/en/announcements/announcement-4-26jun08-en.htm>>.

23 Tzv. Sunrise period pri registrácii domén .eu. Bližšie informácie o tomto časovom úseku je možné získať na adrese: <<http://www.eurid.eu/en/about/facts-figures/sunrise>>.

19 Porovnaj s článkom History of Domains na adrese: <<http://www.100best-domain-names.com/articles/domain-name-history.html>>.

v znení neskorších predpisov (ďalej len občiansky zákonník), ten vo svojom § 118 odstavci 1 stanovuje: „Predmetom občianskoprávných vzťahov sú veci, a pokiaľ to ich povaha pripúšťa, práva alebo iné majetkové hodnoty.“²⁴ Z tohto teda vyplýva, že na to, aby bolo doménové meno predmetom občianskoprávných vzťahov, musíme tento pojem podradiť pod jeden z troch vyššie zmienených pojmov.

2.3.1. Doménové meno ako vec

Tak ako chýba v českom právnom poriadku definícia doménového mena, tak v ňom chýba aj presná definícia pojmu vec. Občiansky zákonník vo svojom § 119 odst.1 len rozdeľuje veci na hnutelne a nehnuteľne, a potom v ďalších ustanoveniach tento zákon špecifikuje, čo je súčasť veci a príslušenstvo veci, ale nikde nie je zmienka o tom, čo sa považuje za vec v právnom slova zmysle. Nehnuteľnosťami sa rozumie *pozemky a stavby spojené so zemou pevným základom*.²⁵

Tým, že základná norma občianskeho práva neposkytuje definíciu takéhoto dôležitého pojmu, je treba hľadať pomôcky na inom mieste. Niektorí autori zamerali svoju pozornosť na dnes už zrušený zákon č. 101/1963 Sb., o právnych vzťahoch v medzinárodnom obchodnom styku, v znení neskorších predpisov. Tu boli v § 13 odst.1 veci definované ako: „*hmotné predmety a ovládateľné prírodné sily, ktoré slúžia potrebám ľudí*“. Aj v dnešnej dobe je všeobecne za vec v zmysle práva „*považovaný v súlade s radou európskych občianskych zákoníkov ovládateľný hmotný predmet, či ovládateľná prírodná sila, ktoré obe slúžia potrebám ľudí*“.²⁶ Mohlo by sa teda zdať, že doménové meno by pod túto definíciu ľahko mohlo spadať.

Pri právnej kvalifikácii doménového mena je potrebné mať na pamäti to, že sa jedná len o elektronický zápis uložený v pamäti príslušného DNS serveru. A práve to je dôvodom prečo doménové meno nie je považované za vec v právnom zmysle. Keďže nehnuteľnosť je definovaná v zákone, je jedinou možnosťou aby bolo doménové meno vecou hnutelnou. Odborná verejnosť sa zhoduje na tom, že *doménové meno nemôže byť vecou, pretože nie je hmotným predmetom, doménové mená sú iba elektronickými dátami, uloženými v databáze tzv. DNS serverov*.²⁷ K tomuto názoru sa pripájajú aj iní.²⁸

Rovnako aj súdy pri svojej rozhodovacej činnosti v dnešnej dobe vykladajú pojem vec tak, že sa musí

jednať o „*hmotný predmet, za predpokladu, že je ovládateľný a užitočný*“. Dôležité je teda to, aby sa jednalo o hmotný predmet, čo sa o doménovom mene nedá povedať, a práve preto je nutné odmietnuť tvrdenia, podľa ktorých by malo byť doménové meno vecou v právnom slova zmysle.²⁹

2.3.2. Doménové meno ako subjektívne právo

Právo subjektívne je v podmienkach nášho právneho systému odvodené od objektívneho práva. Na rozdiel od objektívneho práva, právo subjektívne je definované obvykle ako objektívnym právom stanovená a objektívnym právom garantovaná miera možného chovania oprávnenej osoby.³⁰

Subjektívne práva sa podľa teórie delia na relatívne a absolútne. Absolútne sú tie, ktoré patria špecificky (individuálne) určenému subjektu a ostatným subjektom vzniká povinnosť zdržať sa zásahov do takéhoto práva, nezakladá samo o sebe právny vzťah k určitému subjektu, pôsobí *erga omnes*. Relatívne subjektívne právo naopak vytvára právny vzťah medzi oprávneným a iným subjektom, či subjektmi. Práva relatívne teda pôsobia iba *inter partes*. Typicky sa jedná o práva záväzkové. Tieto práva spočívajú v oprávnení požadovať po určitej osobe alebo osobách nejaké chovanie, buď aktívne alebo pasívne. Nárok je vlastnosťou subjektívneho práva, ktorý je nevyhnutný pre poskytnutie ochrany takémuto právu. Jedná sa o možnosť oprávnenej osoby domáhať sa štátneho donútenia pri porušení alebo ohrození svojho subjektívneho práva.

Doménové meno je potrebné si zaregistrovať, aby ho bolo možné využívať. Vo svojej podstate ide o druh služby, ktorou doménová autorita prostredníctvom množstva registrátorov zabezpečuje prístup k mennému priestoru na internete pre jednotlivé subjekty. Registrácia doménového mena vzniká po sérii právnych úkonov medzi subjektmi súkromného práva. Záujemca o registráciu doménového mena musí pristúpiť na zmluvné podmienky registrátora a vyslovením súhlasu s týmito podmienkami vzniká záväzkový právny vzťah medzi registrátorom a registrantom (záujemcom), najčastejšie na základe určitého druhu „zmluvy o registrácii“. Oprávnenému z tejto zmluvy vzniká nárok na registráciu doménového mena, na zaznamenanie takéhoto údaju do databázy doménových mien a na udržiavanie tohto záznamu aktívneho počas trvania záväzkového právneho vzťahu. Za vykonanie tejto služby je žiadateľ o registráciu (registrant, oprávnený subjekt) povinný poskytnúť registrátorovi (povinnému subjektu) dohodnutú úplatu. Registrátorovi z tohto vzťahu naopak vzniká povinnosť vykonať registráciu a nárok na úplatu (registračný poplatok) dohodnutý v zmluve. Obsahom právneho vzťahu, ktorý vzniká pri registrácii sú teda vzájomné práva a povinnosti zmluvných strán. Pri doménach taktiež platí všeobecná povinnosť

24 § 118 zákona č. 40/1964 Sb., občiansky zákonník, v znení neskorších predpisov.

25 § 119 odst.2 zákona č. 40/1964 Sb., občiansky zákonník, v znení neskorších predpisov.

26 ŠVESTKA, J., JEHLÍČKA, O. a kol. *Občiansky zákoník : Komentár*. 10 jubilejné vydanie. Praha : C. H. Beck, 2006, s. 453.

27 FRIMMEL, M. *Právní aspekty doménových jmen*. Právní rádce, [online]. 2008 [cit. 12.2.2011]. Dostupné na: <http://pravni-radce.ihned.cz/c4-10066260-12227910-F00000_detail-pravni-povaha-domenoveho-jmena>.

28 Porovnaj s SEHNÁLEK, David. *Právní povaha doménového jména*. IT Právo : Server o internetovém a počítačovém právu [online]. 2003. Dostupné na: <http://itpravo.cz/index.shtml?AA_SL_Session=5cfffec57ed23a2140b-68b3d16576750&ncocache=invalidate&sh_itm=b13b1bb971c57373b-5228628280862f0&call_ids=1#disc>. a PELIKÁNOVÁ, Radka, ČERMÁK, Karel. *Právní aspekty doménových jmen*. Praha : Linde Praha a.s., 2000. 210 s. ISBN 80-7201-245-2.

29 Viď MALÍŠ, Petr. *Právní povaha doménových jmen – I. díl*. Právo IT [online]. Uverejnené dňa 9.4.2010. Dostupné na: <<http://www.pravoit.cz/article/pravni-povaha-domenovych-jmen-i-dil>>.

30 Blížšie viď FIALA, Josef - HURDÍK, Jan - TELEČ, Ivo. *Lexikon občanské právo*. Vyd. 2., rozš. Ostrava : Sagit, 2001. 512 pp. (Lexikony - Sagit; Sv. 3). ISBN 80 -7208 -237 -X.

tretích osôb, aby sa vyvarovali narušeniu takto vzniknutého práva. Právo k doménovému menu je preto možno vnímať ako dvojstranný záväzkový vzťah vznikajúci na základe zmluvy, v ktorom oprávnenie jednej strany zodpovedá povinnosti strany druhej.

Čo sa týka samotného kontraktu, tak české právo nepozná špeciálny druh zmluvy pre registráciu doménových mien. Našťastie český právny poriadok dovoľuje uzavrieť aj zmluvy, ktoré nie sú zvláštne upravené, tzv. inomínatne zmluvy.³¹ Preto zmluvy o registrácii budú spadať do kategórie inomínatných zmlúv a ešte k tomu sa bude vo väčšine prípadov jednať o adhézne zmluvy,³² ktoré môže registrant buď prijať alebo odmietnuť.

2.3.3. Doménové meno ako iná majetková hodnota

Ďalšou možnosťou by bolo podradiť doménové meno pod pojem iná majetková hodnota. Ako by sa na prvý pohľad mohlo zdať, tak výraz majetková hodnota opäť nie je výrazom právnickým, ale skôr ekonomickým a tiež chyba jeho legálna definícia. Keďže majetková hodnota nie je definovaná, tak sa v právnej praxi vykladá negatívne, a to tak, že sa nejedná o nemajetkové hodnoty. Nemajetkovými hodnotami sú také hodnoty, ktoré súvisia s inou než majetkovou sférou ľudského života, s existenciou právnických osôb a života prírody.³³ Nemajetkové hodnoty sú absolútne späté s osobami svojich nositeľov a samé o sebe nie sú spôsobilé byť predmetom občianskoprávných vzťahov. Majetková hodnota teda nie je hodnota osobná, ani osobnostná. Oceniť peniazmi ako určitým ekvivalentom je možné všetky majetkové hodnoty. Iná majetková hodnota musí v zásade spĺňať dve veci, *byť hodnotou majetkovou a nesmie sa jednať o vec v právnom zmysle, právo alebo byť či nebyťový priestor*. Z tohto posledného konštatovania sa javí kategória iných majetkových hodnôt, ako zbytková, do ktorej patria všetky veci, ktoré nie sú právom ani vecou v právnom zmysle.³⁴ Medzi iné majetkové hodnoty sa často zaraďujú napríklad ochranné známky, obchodná firma, know-how.

Je nepochybné, že doménové meno má majetkovú hodnotu samo o sebe, o čom svedčia aj niektoré z najväčších predajov domén, napr. doména business.com bola predaná za 7,5 milióna amerických dolárov a doména sex.com dokonca za rekordných 14 miliónov dolárov.³⁵ To že doménové meno možno chápať ako inú majetkovú hodnotu uvádza na svojich stránkach aj pre-

vádzkovateľ registra doménových mien .cz spoločnosť CZ.NIC.³⁶ Zdá sa teda, že nič nebráni tomu aby sme doménové meno charakterizovali ako inú majetkovú hodnotu a preto sú doménové mená často do tejto kategórie aj zaraďované.³⁷

K tomuto názoru sa prikláňam aj autor tohto článku. Pretože na základe hore spomenutých faktov a po zvážení ostatných možností sa domnieva, že možnosti definovania doménového mena sú vlastne len dve. Sú najčastejšie v odbornej obci skloňované. Môže ísť o inú majetkovú hodnotu alebo o subjektívne právo.

Podľa autorovho názoru zodpovedá pojem iná majetková hodnota lepšie tomu, čo predstavuje doménové meno. Doménové meno je podľa autora predmetom subjektívneho relatívneho práva a nie je právom samotným. Podobný názor vyjadril aj Najvyšší súd ČR vo svojom rozhodnutí, keď konštatoval, že *doménové meno je inou majetkovou hodnotou a nejedná sa ani o subjektívne právo ani o vec v právnom zmysle*.³⁸ Konkrétne by sa dalo doménové meno považovať za nehmotný statok.

Nehmotnými statkami³⁹ možno rozumieť, také statky, ktoré môžu byť nejakým spôsobom predmetom vzťahov v spoločnosti a je irelevantné, či je možné ich vyjadriť v hmotnej podobe. Nehmotné statky sú charakterizované ich základnou vlastnosťou a tou je „*potenciálna ubiquita*“. Je to schopnosť tohto statku byť kedykoľvek a kdekoľvek vnímaný a užívaný zároveň neobmedzeným množstvom ľudí, bez ujmy na podstate tohto statku. Niektorí autori sa prikláňajú k názoru, že doménové meno nie je možné považovať za nehmotný statok, pretože ho je síce možné vnímať na neobmedzenom počte miest, ale užívať ich môže iba jedna osoba (registrant).⁴⁰ S týmto názorom si autor dovoľí nesúhlasiť pretože sama podstata doménového mena ako istého objektu v prostredí siete internet ho predurčuje k tomu, aby bolo užívané neobmedzeným počtom osôb. Je pravda, že iba osoba, ktorá si doménové meno zaregistrovala, má ako jediná možnosť ovplyvniť dostupnosť doménového mena v podobe webových stránok a obsah, ktorý na tejto adrese umiestni. Ale takýmto

36 Vid' CZ.NIC : Často kladené dotazy [online]. Dostupné na: <<http://www.nic.cz/page/383/>>.

37 Vid' SMEJKAL, V. a kol. *Právo informačních a telekomunikačních systémů*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2004, 770 s. ISBN 80-7179-765-0..

38 Rozsudok Najvyššieho súdu zo dňa 25.3.2009, sp. zn. 5 Tdo 45/2009.

39 Z rozsudku: „*V tejto súvislosti Najvyšší súd pripomína, že internetovú doménu, ktorú obvinený vytvoril za účelom poskytovania webhostingových služieb v tejto veci, vrátane jej mena je treba považovať za inú majetkovú hodnotu v zmysle § 118 odst.1 zákona č. 40/1964 Sb., občiansky zákonník, v znení neskorších predpisov. Internetová doména a jej meno sú totiž výsledkom duševnej činnosti obvineného a jeho znalostí a jej hodnotu možno vyjadriť v peniazoch, takže sú spôsobilým predmetom občianskoprávných vzťahov, ako sa uznáva aj v odbornej literatúre. Súčasne sa však nejedná o vec v právnom zmysle ani o subjektívne právo. V širšom význame je potom možné chápať internetovú doménu tiež ako súčasť tzv. know-how, ktorým sa spravídla rozumie súhrn organizačných, riadiacich, ekonomických, podnikateľských, technických, obchodných, marketingových a ďalších znalostí a skúseností, ak nie sú inými predmetmi ochrany (napr. ako vynálezy) a je možné ich hospodársky využiť.*“

39 Medzi nehmotné statky sa zaraďujú aj ochranné známky, vynálezy, patenty, autorské diela, obchodné firmy, práva na ochranu osobnosti, atď.

40 PELIKÁNOVÁ, Radka, ČERMÁK, Karel. *Právní aspekty doménových jmen*. Praha: Linde Praha a.s., 2000. 210 s. ISBN 80-7201-245-2

31 Vid' § 51, zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, v znení neskorších predpisov. „*Účastníci mohou uzavřít i takovou smlouvu, která není zvláště upravena; smlouva však nesmí odporovat obsahu nebo účelu tohoto zákona.*“

32 K pojmu adhézna zmluva vid' *Adhezní smlouva* [online]. Sagit. Dostupné na: <http://www.sagit.cz/pages/lexikonheslatxt.asp?cd=151&ctyp=r&devilid=oc_007a.htm>.

33 Vid' *Nemajetkové hodnoty* [online]. Sagit, 2004 [cit. 14.2.2011]. Dostupné na: <http://www.sagit.cz/pages/lexikonheslatxt.asp?cd=151&ctyp=r&devilid=oc_187.htm>.

34 Porovnaj s MALÍŠ, Petr. *Právní povaha doménových jmen – I. díl*. Právo IT [online]. Uverejnené dňa 9.4.2010 [cit. 14.2.2011]. Dostupné na: <<http://www.pravoit.cz/article/pravni-povaha-domenovych-jmen-i-dil>>.

35 *Najdrahšie predané domény*. SvetDomen.sk – Prvý slovenský blog o doménach [online]. Uverejnené dňa 5.6.2008 [cit. 15.2.2011]. Dostupné na: <<http://www.svetdomen.sk/najdrahsie-predane-domeny/>>.

spôsobom neovplyvní jeho dostupnosť ako domény⁴¹ a jeho vnímanie a užívanie inými subjektmi.

Problémom pri určovaní či má doménové meno „potenciálnu ubiquitu“ je to, že pojem užívanie nie je dostatočne zakotvený v právnych predpisoch. Užívanie nehmotného statku súvisí aj s jeho vnímaním. Nie je totiž možné takýto statok užiť bez toho, aby ho človek nejakým spôsobom nevnímal. Pri doménových menách užívateľ vníma na obrazovke počítača, alebo iného zariadenia doménu a obsah, ktorý je na nej umiestnený. Toto vnímanie je možné taktiež považovať za užitie. Za užitie nie je možné považovať len rozhodnutie osoby držiteľa domény o obsahu, ktorý na nej bude umiestnený a o jej využití. Preto si autor myslí, že už samotné zadanie doménového mena do internetového prehliadača je svojím spôsobom jeho užívaním, tak isto je za užívanie možno považovať prezeranie prezentácie umiestnenej na takejto doméne. To je totiž primárnym účelom doménových mien, identifikovať subjekty (počítače) na internete a prezentovať sa takýmto spôsobom.

Doménové mená je možné ich charakterom zaradiť do kategórie nehmotných statkov, ktoré sú vo forme inej majetkovej hodnoty predmetom občianskoprávných vzťahov. Nedá sa však automaticky povedať, že registráciou doménového mena vznikajú práva porovnateľné napr. s právami k autorskému dielu, či ochrannej známke.

3. Právne vzťahy z generických doménových mien

Generické domény sú prístupné všetkým, pretože nie sú kladené nijaké zvláštne požiadavky na záujemcov o registráciu takýchto domén. Stačí, aby išlo o subjekt s právnou subjektivitou, podal prihlášku (skrz registrátora) a následne zaplatil aj požadovaný poplatok.

Doménová autorita, ktorá má na starosti generické doménové mená (ICANN), akreditovala niekoľko subjektov (autorizovaných správcov najvyšších domén). Títo spravujú jednotlivé generické domény, ktoré im boli pridelené. Autorizovaný správca následne certifikujú podnikateľské subjekty, ktoré vykonávajú samotné registrácie. Registrátorom sa môže stať prakticky každý, ak splní podmienky, ktoré stanovil autorizovaný správca prípadne doménová autorita. Pri doménach .net a .com je najprv vyžadovaná akreditácia zo strany ICANN a až následne začne spoločnosť VeriSign certifikačný proces s konkrétnym registrátorom.⁴² Niekedy prichádza do úvahy aj tzv. reseller. Jedná sa o subjekty, ktoré pre registrátorov zabezpečujú priamy kontakt s verejnosťou. Sami obvykle nedisponujú prístupom k DNS.⁴³

41 Doménové meno je zapísané na serveri DNS a kým trvá zmluva o registrácii, tak tento záznam je aktívny. Či ho daný držiteľ využíva alebo nie je len na ňom.

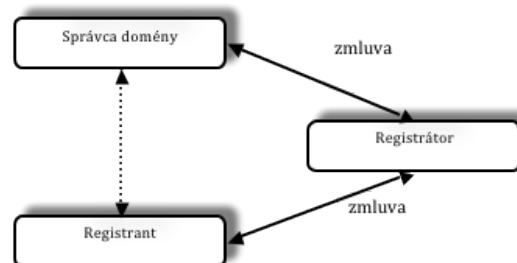
42 Postup a informácie k tomu, ako sa stať registrátorom má na svojich stránkach spoločnosť VeriSign. Tieto informácie sú dostupné na adrese: <http://www.verisigninc.com/en_US/products-and-services/domain-name-services/become-registrar/index.xhtml>.

43 Pre bližšie informácie o reselleroch viď: <<http://domainnamelegality.com/a338025-what-is-a-domain-name-reseller.cfm>>.

Záujemca o registráciu generického doménového mena sa neobracia priamo na ICANN, či na niektorého autorizovaného správcu, ale vyberie si jedného z množstva registrátorov a s ním uzavrie zmluvu, v ktorej sa registrátor zaväzuje zaviesť požadované doménové meno do daného registra.

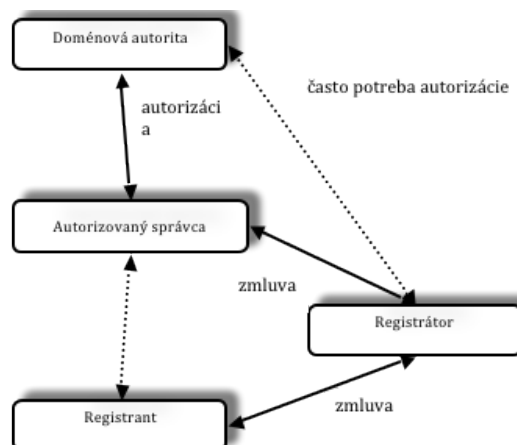
3.1. Vzťahy pri registrácii generického doménového mena

Pre správne definovanie vzťahov, ktoré vznikajú pri registrácii domény, je nutné zdefinovať si subjekty, ktoré v týchto vzťahoch vystupujú. Na jednej strane stojí žiadateľ o registráciu (registrant), ktorý uzatvára zmluvu o registrácii s registrátorom. Tento registrátor musel ešte predtým ako začal poskytovať registrácie verejnosti uzavrieť zmluvu s doménovou autoritou. Takže subjektmi, ktoré v takýchto vzťahoch vystupujú, sú držiteľ (žiadateľ) doménového mena, registrátor a doménový správca.

Obrázok 1 - Schéma právnych vzťahov

V prípade generických doménových mien sa táto situácia nepatrne mení a namiesto jedného správcu domény tu vystupujú dva odlišné subjekty, a to správca domény a autorizovaný správca, na ktorého správca delegoval viaceré práva a povinnosti. Celý vzťah by tak mohol vyzeráť nasledovne:

Obrázok 2 - Právne vzťahy pri generických doménach

Register (správca domény) je zodpovedný za udržiavanie databázy s registrovanými doménovými menami. Register získava registračné informácie od každého jedného registrátora, ktorý je autorizovaný k pridela-

niu mien v danej TLD. Register následne zverejňuje tieto informácie prostredníctvom služby WhoIs.⁴⁴ Registrátor je zodpovedný za administráciu doménového mena, musí správne zaznamenať údaje o registrantovi. Register a registrátori si obyčajne účtujú ročné poplatky za prevod doménového mena na užívateľa. Často sa tento kontrakt označuje ako predaj, či nájom doménového mena, a registrant sa potom nazýva vlastník. Tento termín však nie je celkom adekvátny, lepšie je označenie doménový držiteľ či registrant, pretože nejde o vlastníctvo, ale o výlučné právo užívať doménové meno.

Registrácia generických doménových mien so sebou okrem iného nesie aj jeden problém. Právne vzťahy, ktoré vzniknú pri registrácii doménového mena českým subjektom, prostredníctvom, registrátora, či resellera, ktorý sídli v Českej republike sú iné, ako keby si český subjekt registroval generickú doménu prostredníctvom subjektu v USA. A možných kombinácií je naozaj neúrekom aj vďaka tomu, že tu existuje voľný trh a spoločnosti sa predbiehajú v zlacňovaní svojich služieb. V Českej republike je zatiaľ iba jediný akreditovaný registrátor ICANN pre domény .com a .net a tým je spoločnosť Gransy, s.r.o.⁴⁵ Môžeme ale nájsť ponuky aj iných subjektov, ktoré ponúkajú registráciu generických doménových mien. V týchto prípadoch sa tak jedná o zazmluvnené subjekty, buď tohto českého registrátora, alebo iného svetového, a ide teda už o vyššie spomínaných resellerov. Nedá sa teda preto presne popísať všetky možné situácie, ktoré môžu nastať. Okrem toho, že tu vznikajú kolízne otázky, tak vo vzťahu registrátor – registrant je tu aj určitá zmluvná voľnosť.

3.2. Registrácia generickej domény prostredníctvom registrátora v USA

Pre modelovú situáciu autor zvolil registráciu generickej domény .com prostredníctvom registrátora sídlia- ceho na území USA a ako registrant bude vystupovať americký subjekt.

3.2.1. Vzťah správca - registrátor

Generické domény “.com“ spravuje spoločnosť VeriSign. Správca domény uzatvára s registrátorom zmluvu. Ešte predtým ako takú zmluvu uzavrie je nutné, aby prípadný registrátor bol akreditovaný spoločnosťou ICANN.⁴⁶ Po udelení takejto akreditácie bude prípadného registrátora kontaktovať už samotná spoločnosť VeriSign, aby získala potrebné informácie. Registrátor musí súhlasiť so znením dohody medzi registrom a registrátorom.

44 V dnešnej dobe existuje viacero serverov, ktoré poskytujú službu WhoIs na overenie dostupnosti daného doménového mena. Základom je databáza prevádzkovaná spoločnosťou IANA dostupná na adrese: <<http://www.iana.org/whois>>. Okrem nej však existuje množstvo iných, ktoré buď prevádzkujú samotný registrátori, registre, či dokonca úplne odlišné subjekty. Niektoré vyhľadávajú len v jednotlivých Top Level Doménach, iné sú schopné prehľadávať viacero skupín súčasne.

45 Spoločnosť Gransy s.r.o. prevádzkuje portál *subreg* prostredníctvom, ktorého je možné si zaregistrovať okrem iných aj domény “.com“ a “.net“. Portál je dostupný na adrese: <<https://subreg.cz/cz/>>.

46 Akreditačný formulár a bližšie informácie k akreditácii je možné nájsť na stránkach ICANNu, dostupných na adrese: <<http://www.icann.org/en/regis-trars/accreditation-application.htm>>.

Z ustanovení tejto zmluvy vyplýva povinnosť správcu domény prevádzkovať registračný systém a zabezpečiť registrátorovi prístup do tohto systému, aby do neho mohol zavádzať registračné údaje k doménovým menám. Registrátor touto zmluvou ďalej udeľuje správcovi nevýhradnú a neprevoditeľnú licenciu k niektorým informáciám potrebným na propagáciu, alebo k takým, ktoré budú vyžadované na základe prípadných zmien zmluvy medzi správcou a ICANN. Ďalej si musí registrátor uchovávať buď v elektronickej alebo papierovej forme registračné zmluvy s držiteľmi doménových mien. Registrátor taktiež musí implementovať do registračného procesu možnosť zistiť, či doménové meno je k dispozícii alebo nie.⁴⁷ Musí tiež povoliť transfer (prevod) doménového mena k inému registrátorovi a naopak. Správca poskytuje registrátorom zákaznicku a technickú telefonickú podporu.⁴⁸

Čo sa týka poplatkov, tak sa registrátor zaväzuje platiť počiatočné a obnovovacie registračné poplatky. Zvyšovaniu týchto poplatkov musí predchádzať oznámenie v predstihu aspoň šesť mesiacov. Registrátor má ďalej poskytnúť správcovi finančnú istinu.

V prípade nejakých sporov, obsahuje táto zmluva ustanovenie o tom, že sa strany najprv pokúsia urovnať spor vzájomnou dohodou. Ak by strany nedospeli k dohode zaväzujú sa podávať všetky žaloby k federálnym súdom štátu Virgínia (USA). Toto ustanovenie tiež obsahuje voľbu práva štátu Virgínia.

Príloha D k tejto zmluve medzi VeriSign a registrátorom potom obsahuje výšku poplatkov. Za prvotnú registráciu a následné obnovovanie registrácie je stanovený poplatok 7,34 dolárov ročne. Rovnakú sumu si VeriSign účtuje aj za prevod doménového mena.⁴⁹

3.2.2. Vzťah registrátor - registrant

Ustanovenia zmluvy medzi registrantom a registrátorom sa môžu meniť v závislosti na registrátorovi, ale je to skôr výnimkou.

Registrátor, ktorého si žiadateľ zvolí určuje výšku poplatku za registráciu doménového mena, obvykle ide o ročný poplatok. Registrátor bude od žiadateľa požadovať kontaktné a technické informácie, ktoré musí mať zaznamenané a musí ich taktiež zadať do registra. Registrátor obyčajne môže vypovedať zmluvu a prediť doménové meno, ak nie je schopný spojiť sa so skutočnou osobou v prípade potreby riešenia právnych otázok, ktoré môžu nastať.

Ako registrátora si autor vybral spoločnosť Spot Domain LLC, prevádzkujúcu server “domainsite.com“. Jedná sa o registrátora akreditovaného organizáciou ICANN a certifikovaného spoločnosťou VeriSign.

Zo zmluvy o registrácii⁵⁰ doménového mena vyplývajú nasledovné fakty. Registrátor registruje domény na

47 Túto funkciu zaisťuje už vyššie spomínaná služba WhoIs.

48 Celé znenie zmluvy medzi registrom a registrátorom pre doménu .com je možné nájsť na stránkach VeriSign. Zmluva je dostupná na adrese: <<http://verisigninc.com/assets/com-registrar-agreement.doc>>.

49 Pre bližšie informácie viď zmluvu register-registrátor pre doménu .com.

50 Zmluva je voľne dostupná v elektronickej podobe na stránkach registrátora: <<https://www.domainsite.com/policies/regISTRATION-agreement>>.

princípe first come, first served. Registrácia alebo obnovenie registrácie doménového mena poskytuje žiadateľovi osobnú licenciu na užívanie doménového mena počas doby, na ktorú sa registrácia vzťahuje. Registrátor však nezaručuje dostupnosť žiadaného doménového mena. Za registráciu musí registrant zaplatiť dohodnutý poplatok v amerických dolároch.

Registrátor alebo ICANN môžu rozhodnúť, že registrácia konkrétneho doménového mena je zakázaná. V tomto ustanovení autora zaujala najmä možnosť kedykoľvek ktorúkoľvek doménu zmazať bez udania dôvodu. Autor nevie či sa jedná o bežnú prax všetkých registrátorov, ale ide o ustanovenie, ktoré zakladá značnú mieru voľného uváženia, keďže nie je potrebný dôvod na zrušenie domény.

Tak ako to vyplýva zo zásad ICANN, je možné doménové meno previesť na iného registrátora. Tu sa však objavuje podmienka, že takýto prevod nie je možný počas prvých šesťdesiatich dní od registrácie alebo obnovenia registrácie. Je dovolené po splnení určitých podmienok previesť doménové meno na tretiu osobu, tá však musí mať účet na stránkach registrátora.

Registrátor si tiež vyhradzuje právo kedykoľvek zmeniť zmluvné podmienky. Zmeny zverejní na internetových stránkach a pokračovaním v užívaní doménového mena registrant vyjadruje automaticky svoj súhlas s nimi.

Dôležité sú najmä ustanovenia týkajúce sa registrantových povinností, záväzkov a záruk. Registrantom môže byť len osoba, ktorá dosiahla zákonného veku a má všetky potrebné oprávnenia na výkon práv a povinností zo zmluvy. Nasleduje súhlas s poskytnutím kontaktných informácií a ich zverejnením v databáze WhoIs.

Medzi závažné porušenia zmluvy patrí:

- neposkytnutie presných a spoľahlivých kontaktných informácií,
- neaktualizovanie kontaktných informácií,
- neschopnosť do 7 dní reagovať na otázky týkajúce sa kontaktných detailov.

Registrant súhlasí s tým, že je jeho zodpovednosťou zistiť, či registrácia doménového mena neporušuje práva akejkoľvek tretej strany alebo platné zákony a predpisy. Registrácia ani užívanie doménového mena nesmie porušovať práva duševného vlastníctva alebo iné práva tretej osoby. Tento bod je veľmi dôležitý z hľadiska neskoršieho rozboru sporov o doménové mená, pretože pri nich veľmi často dochádza k zásahom do ochranných známok, či do iných práv. Nepredpokladá sa však, že by si každý jeden registrant kontroloval, či sa takéto práva k danému doménovému menu viažu alebo nie. Ale sú situácie, kedy je o takomto práve prakticky nemožné nevedieť.⁵¹

Ďalej sa zakazuje používať služby a teda aj doménové meno v súvislosti s nelegálnou činnosťou. Tento bod dáva možnosť zrušiť, pozastaviť alebo pozmeniť poskytované služby zo strany registrátora registrantovi aj bez predošlého oznámenia. Registrátor tak môže jednodu-

cho zrušiť doménu ak zistí, že na nej registrant prevádzkuje nelegálnu činnosť. Zmluva vo svojom článku 8 tiež obsahuje demonštratívny výpočet situácií považovaných za nelegálne a príklady zakázaného obsahu, ktorý nesmie byť dostupný prostredníctvom doménového mena.

Žiadateľ o doménové meno súhlasí s tým, že bude viazaný zásadami riešenia doménových sporov prostredníctvom UDRP procedúry. Toto ustanovenie je veľmi dôležité z hľadiska riešenia doménových sporov. Procedúra UDRP bude rozobratá v samostatnej kapitole a preto sa jej autor na tomto mieste ďalej venovať nebude.

Užitočné je aj ustanovenie o oddeliteľnosti ktorejkoľvek podmienky či ustanovenia zmluvy. V prípade neplatnosti konkrétneho ustanovenia tak zmluva nie je automaticky neplatná ale neplatným sa stáva len toto sporné ustanovenie.

Miestom uzavretia tejto dohody je štát Colorado USA. A akékoľvek spory týkajúce sa tejto zmluvy sa budú riadiť a vykladať podľa zákonov štátu Colorado, príslušným bude súd nachádzajúci sa na území mesta Denver.

3.2.3. Vzťah registrant - správca domény

Držiteľ doménového mena a správca domény medzi sebou neuzatvárajú žiadnu zmluvu. Užívateľ doménového mena uzatvára zmluvu len s registrátorom, na ktorú by sa z pohľadu českého práva dalo pozeráť ako na zmluvu mandátnu. Registrant ňou dáva mandát registrátorovi k tomu, aby vykonal zápis do databázy menného servera. Zmluvné podmienky až na ustanovenia o pôsobnosti UDRP pravidiel a odkazu na zásady o prevode doménových mien neobsahujú iný odkaz, na základe ktorého by vyslovením súhlasu s podmienkami registrátora platili pre registranta aj ustanovenia zmluvy medzi registrátorom a správcou domény. Taktiež znenie zmluvy medzi správcou domény .com a registrátorom nepredpokladajú výslovne záväznosť aj pre registranta. Podmienky, ktoré správca stanovil musí dodržiavať hlavne registrátor, ustanovenia, ktoré by mali priamy účinok na registranta tu nenájdeme. Správca však zaväzuje registrátora, aby do svojich zmluvných podmienok začlenil všetky požiadavky, ktoré vychádzajú z povinností registrátora voči správcovi domény. Takže nepriamy účinok majú aj na žiadateľa o registráciu. Ak by registrátor na niektorú z týchto podmienok zabudol vo svojej zmluve s užívateľom, dopustil by sa porušenia zmluvy so správcou domény. Užívateľa by ale nemohol za porušenie takto neuvedenej podmienky sankcionovať s odvolaním sa na podmienky správcu, pretože tieto sú záväzné len pre registrátora a nie pre užívateľa. Toto je však prípad v doméne .com a nevylučuje, že v inej generickkej doméne je situácia upravená inak.

⁵¹ V prípade, že by si niekto chcel registrovať doménové meno znejúce na ochrannú známku Coca-Cola, alebo doménové meno nejakej celebrity, asi by len ťažko preukazoval, že o právach tretích osôb nič nevedel.

4. Najčastejšie typy zneužitia generických doménových mien

Doménové mená predstavujú v dnešnej dobe veľmi lukratívny biznis. Podľa štatistiky, ktorú uverejňuje pravidelne spoločnosť VeriSign, bol ku koncu roka 2010 počet domén viac ako 205 miliónov. Z toho len domén .com a .net bolo viac ako 105 miliónov.⁵² A množstvo peňazí, ktoré sa nachádza v tomto systéme je astronomické, čo dokazuje aj posledný z veľkých predajov domén, v ktorom bola predaná doména *insure.com* za 16 miliónov amerických dolárov.⁵³ Existujú dokonca spoločnosti, ktorých hlavnou náplňou je obchod s doménovými menami. Napríklad nemecká spoločnosť *Sedo GmbH* vykazuje mesačné doménové transakcie vo výške viac ako 6 miliónov libier.⁵⁴

Takéto prostredie so sebou prináša aj rôzne druhy zneužívania práv k doménovým menám a práv, ktoré súvisia s doménovými menami (ochranné známky, dobrá povest' subjektu, nekalá súťaž, ...). Objavujú sa názory, že sa jedná o veľkú hru s doménovými menami a treba sa mať na pozore pred rôznymi špekulantmi.⁵⁵ V posledných rokoch sa nekalé praktiky v oblasti domén rozmohli a najpočetnejšie sú prípady cybersquattingu, typosquattingu a domain tastingu.

4.1. Cybersquatting

Squatting sa ako pomenovanie ustálil hlavne pre obsadzovanie prázdnych budov a ich využívanie bez právneho titulu, alebo na základe predpokladu, že daná nehnuteľnosť je opustená, nevyužívaná a zanedbávaná vlastníkom a stala sa tak vecou nikoho.⁵⁶

Ako je na prvý pohľad jasné tak pojem cybersquatting je odvodený od klasického squattingu. V tomto prípade však nejde o obsadzovanie nehnuteľností ale doménových mien. História tohto druhu špekulácie siaha do doby, keď ešte veľa subjektov nechápalo komerčný význam internetu ako takého. Všeobecne ho je možné chápať ako registráciu doménového mena v zlej viere, či ako *zneužitie princípov prideľovania doménových mien, pričom subjekt, ktorý si doménové meno registruje, tým vylúči ďalšiu registráciu rovnakého doménového mena*.⁵⁷

Cybersquatting má veľmi výrazný finančný dopad na vlastníkov ochranných známk. Výskum nezisko-

vej asociácie CADNA⁵⁸ (Coalition Against Domain Name Abuse) ukázal, že reálne náklady a straty v oblasti doménových mien, zapríčinené stratou dobrej povesti, zmätením spotrebiteľov, odkláňaním dátových tokov, nákladmi na právne zastúpenie predstavujú celosvetovo ročne až miliardu dolárov.⁵⁹

4.1.1. Klasický cybersquatting

Cybersquatting sa vyskytuje v dvoch základných formách. Pri klasickom cybersquattingu ide o registráciu, predaj alebo užívanie jedného alebo viacerých doménových mien s úmyslom získať pre seba prospech (najčastejšie finančný) zneužívajúc pritom dobrú povest', ochrannú známku alebo obchodnú značku niekoho iného. V tomto prípade je vždy motiváciou pre cybersquattera získanie profitu prostredníctvom takejto registrácie doménového mena.

Najčastejšie sa môžeme stretávať so situáciou, kedy sa cybersquatter pokúša zaregistrovanú doménu predať subjektu, do ktorého práv fakticky zasiahol, za cenu vyššiu ako boli jeho reálne náklady na registráciu. Niekedy takáto osoba ani nechce doménové meno previesť a predať, ale snaží sa presvedčiť subjekt, aby mu platil za správu tejto domény. Táto situácia by sa dala prirovnať k výpalnému v bežnom svete.

Početné sú aj prípady, kedy doménové meno cybersquatter žiadnym spôsobom nevyužíva, len ho blokuje, prípadne na takúto doménu umiestni reklamu, z ktorej mu plynú peniaze.

Ako príklad veľmi rozumného vedenia sporu vo veciach doménových mien by autor rád uviedol prípad *Inter-Continental Hotels Corporation, Six Continents Hotels, Inc. v. Daniel Kirchhof*.⁶⁰ V tomto prípade sa dve hotelové korporácie rozhodli viesť spor naraz o 1542 doménových mien, ktoré zasahovali do práv týchto spoločností. Išlo o generické domény .com, ktoré v názve obsahovali názov hotelovej siete alebo hotela (napr. "crowne-plaza-prague-castle.com"). Žalovaný Daniel Kirchhof si tieto domény zaregistroval (spolu mal zaregistrovaných viac ako 70 000 domén) a prevádzkoval na nich internetové stránky, ktoré boli identické na všetkých dotknutých doménach. Nachádzalo sa tam označenie hotela, niekoľko záložiek ako "domovská stránka", "ponuka hotela", "fotogaléria". Ak však užívateľ chcel zistiť obsadenosť, zobrazila sa mu správa, aby počkal, kým sa preveria najlepšie ponuky 220 000 hotelov. Následne bol presmerovaný na stránku "www.hotelreservation.com". 1519 doménových mien bolo prevedených na žalobcu, 13 bolo zmazaných ešte pred rozhodnutím a 10 ostalo žalovanému. Žalobcovia tak v pomerne krátkom čase získali kontrolu nad veľkým množstvom doménových mien, ktoré predtým poškodzovali ich dobré meno.

58 Blížšie informácie o organizácii CADNA sú dostupné na: <<http://www.cadna.org/en/about-cadna>>.

59 CADNA: Learn About The Issues – The Real Cost of Cybersquatting [online]. [cit. 6.1.2011]. Dostupné na: <<http://www.cadna.org/en/issues/cadna-analysis/real-cost-of-cybersquatting>>

60 Rozhodnutie Arbitrážneho a mediálneho strediska WIPO č. D2009-1661 zo dňa 19.1.2010. Dostupné na adrese: <<http://www.wipo.int/amc/en/domains/decisions/html/2009/d2009-1661.html>>.

52 The Domain Name Industry Brief, Volume 8, Issue 1 [online]. VeriSign, vydané 02.2011 [cit. 5.3.2011]. Dostupné z: <<http://www.verisigninc.com/assets/domain-name-report-feb-2011.pdf>>.

53 World's Top Ten Most Expensive Domain Names, *The Most Expensive Journal* [online]. Naposledy zmenené 11.3.2010 [cit. 5.1.2010]. Dostupné z: <<http://most-expensive.net/domain-names>>.

54 Sedo: About Sedo [online]. [cit. 5.1.2011]. Dostupné z: <<http://www.sedo.com/uk/about-us/overview/?tracked=&partnerid=&language=e>>.

55 Viď článok *Domain Name Game* [online]. Dostupné na adrese: <http://www.vernmaine.com/publications/trademark-articles/domain_name_games.htm>.

56 Anglickú definíciu pojmu squatter je možné nájsť na adrese: <<http://www.wordiq.com/definition/Squatter>>.

57 POLČÁK, Radim. Nekalosoutěžní agrese na internetu. *Právní rozhledy: časopis pro všechna právní odvětví*, Praha, C.H.Beck. 2005, vol. 13, no. 13. [cit. 6.1.2011]. ISSN 1210 -6410.

4.1.2. Nekomerčný cybersquatting

Takto sa označujú prípady, kedy síce príde k jednaniu charakterizovanému ako cybersquatting, pretože sa jedná o registráciu doménového mena, ktoré je zhodné (alebo zameniteľné) s ochrannou známkou niekoho iného, ale nie je tu jasný úmysel získať pre seba prospech. Väčšinou sa jedná o situácie, kedy si osoba takúto doménu zaregistruje s úmyslom komentovať, kritizovať alebo hodnotiť jednanie alebo nejaké výrobky dotknutého subjektu.

Znáмым prípadom tohto typu je kauza *Planned Parenthood Federation of America v. Bucci*.⁶¹ V tomto prípade držiteľ doménového mena pán Richard Bucci prevádzkoval internetové stránky pod doménou „*plannedparenthood.com*“ odvodenou z registrovanej značky „*Planned Parenthood*“. Na týchto stránkach prezentoval kritické správy ohľadom aktivít žalobcu a prevádzkoval katolícke rádio, ktoré kritizovalo žalobcov postoj k potratom a antikoncepcii. Zaregistroval si doménu „*plannedparenthood.com*“ v domnienke, že priláka užívateľov, ktorí sú za potraty alebo tých, ktorí sa budú chcieť dostať na stránky žalobcu. Ten mal v tej dobe stránky na adrese „*ppfa.org*“. Dôležitú úlohu zohralo aj to, že pán Bucci uvádzal na stránkach „*Vitajte na stránke plánovaného rodičovstva!*“. Z pohľadu práva sa nejednalo o klasickú formu cybersquattingu, pretože žalovaný nechcel získať registráciou tejto domény peniaze, on ju dokonca nebol ochotný ani predať. Nejednalo sa teda o registráciu v zlej viere. V tej dobe však ešte neplatil v USA zákon na ochranu pred cybersquattingom (Anti-cybersquatting Consumers Protection Act), ale len jeho predchodca Lanham Act. Súd tak musel použiť oveľa komplikovanejšiu argumentáciu, aby pripísal žalovanému porušenie registrovanej známky žalobcu. Ak by už ACPA platil jednalo by sa o jasný neoprávnený zásah do práv žalobcu. Veľmi podobný bol aj prípad *People for the Ethical Treatment of Animals v. Michael T. Doughney*.⁶²

4.2. Typosquatting

Podľa odbornej verejnosti sa jedná o podkategóriu cybersquattingu. Typosquatting je zámerné registrovanie skomolených doménových mien, ktoré sú odvodené od populárnych názvov domén. Osoba, ktorá takto registruje doménové mená sa nazýva typosquatter. Pomenovanie je odvodené z anglických slov *typo*⁶³ (preklep) a *squatter*⁶⁴ (osoba, ktorá žije v budove bez povolenia). Tieto osoby dúfajú v nepozornosť a následný preklep pri zadávaní doménového mena do internetového prehliadača. Najčastejšou obeťou takýchto osôb sú práve

masívne navštevované stránky, ktoré užívatelia zadávajú automaticky spoliehajúc sa na to, že si dobre pamätajú názov.

Chýb pri písaní, ktoré zneužívajú typosquatter, je mnoho. Môže ísť o pridanie písmena tam, kde si to užívateľ nemusí všimnúť (*google.com*), preklep pri písaní (*microsoft.com*, *washingtonpost.com*), nesprávne vyhlásenie slova (časté u osôb s horšou znalosťou angličtiny, napr. *ebuy.com*), vynechanie bodky za *www* (*www-facebook.com*), alebo registrovanie doménového mena pod inú doménu najvyššej úrovne (*whitehouse.com*). Užívateľ sa teda dostáva na inú stránku na akú pôvodne plánoval. Ak sa jedná o jeho prvú návštevu danej stránky, tak si nemusí ani všimnúť, že sa dostal niekam inam a veľa ľudí prípadne rozdiely aj prehliadne, pretože si myslia, že sa len zmenil výzor pôvodnej stránky.⁶⁵

Známe sú prípady, kedy sa na takejto doméne nachádzala webová stránka, ktorá presmerovala užívateľov na stránky konkurencie (známy prípad periodika Washington Post).⁶⁶ Typosquatter prevádzkujú tieto skomolené stránky na princípe „*pay-per-click*“,⁶⁷ to znamená, že tam je umiestnená nejaká reklama, za ktorú dostávajú peniaze v závislosti na počte návštev, ktoré dosiahne daná stránka. Netreba zabudnúť ani na predaj tovarov, ktoré sú podobné, ako tie ponúkané dotknutou stránkou.

Veľmi pekný prípad bol rozhodnutý Arbitrážnym a mediálnym strediskom pri WIPO v októbri 2010. Jednalo sa o doménu *dreamhost.co*. Žalobcom bola spoločnosť New Dream Network LLC, ktorá mala zaregistrovanú značku DREAMHOST. Dotknutú doménu „*dreamhost.co*“ si ale zaregistroval čínsky občan Yuajin Wu. Žalovaný túto doménu využíval k presmerovaniu užívateľov na stránky *dreamhost.com* pod jeho účtom. Ak sa potom užívateľ registroval na stránkach *dreamhost.com*, dostal za neho žalovaný peňažnú odmenu. Takýmto spôsobom dochádzalo k tomu, že žalobca platil žalovanému za to, že užívateľ zabudol dať na koniec adresy písmeno „*m*“. Panel v tomto prípade rozhodol, že doménové meno bude prevedené na žalobcu.⁶⁸ Z tohto prípadu vyplýva, že aj preklep v generickej doméne prvého stupňa možno považovať za druh typosquattingu.

4.3. Domain kiting / tasting

Relatívne nové praktiky (v porovnaní s vyššie spomínanými) sú domain tasting a domain kiting. Obe

61 Rozsudok federálneho oblastného súdu USA v New Yorku (U.S. District Court Southern District of New York), zo dňa 19.3.1997, sp. zn. No. 97 Civ. 0629 (KMW). Rozsudok je dostupný aj na: <<http://cyber.law.harvard.edu/property/domain/ppfa.html>>.

62 Rozsudok federálneho oblastného súdu USA vo Virginii (UNITED STATES DISTRICT COURT FOR THE EASTERN DISTRICT OF VIRGINIA), zo dňa 12.6.2000, sp. zn. 113 F. Supp. 2d 915. Rozsudok je dostupný aj na: <<http://cyber.law.harvard.edu/ilaw/DomainNames/PETA.htm>>.

63 Viď definíciu v Cambridgskom slovníku. Dostupný na: <<http://dictionary.cambridge.org/dictionary/british/typo>>.

64 Viď definíciu v Cambridgskom slovníku. Dostupný na: <<http://dictionary.cambridge.org/dictionary/british/squatter>>.

65 HALÁSZ, Bálint. The Changing World of Cybersquatting. *Masaryk University Journal of Law & Technology*. [online] 1/2007 [cit. 7.1.2011]. Dostupné na: <http://mujlt.law.muni.cz/storage/1205531414_sb_20-halas.pdf>.

66 Bližšie viď rozhodnutie NAF č. FA0102000096670 zo dňa 6.4.2000. Dostupné na adrese: <<http://www.adrforum.com/domains/decisions/96670.htm>>.

67 Pay-Per-Click (PPC) je definované ako zaručené umiestnenie malej reklamy na stránke s výsledkami vyhľadávania pre konkrétne kľúčové slovo, na oplátku za určitú platbu, ale iba ak návštevník na danú reklamu klikne. Inzerent teda neplatí za umiestnenie reklamy na stránke, ale platí dohodnutú sumu iba ak niekto skutočne klikne na jeho reklamu a bude presmerovaný na jeho domovskú stránku, preto názov „pay per click“ (platba za kliknutie).

68 Viď rozhodnutie Arbitrážneho a mediálneho strediska WIPO č. DCO2010-0013 zo dňa 25.10.2010. Dostupné na adrese: <<http://www.wipo.int/amc/en/domains/search/text.jsp?case=DCO2010-0013>>.

tieto techniky zneužitia doménového mena, využívajú počiatočné dni registrácie. Táto doba sa nazýva *Add Grace Period* (AGP).⁶⁹ Tento časový úsek trvá päť dní a je určený k ochrane registrátorov v prípadoch, kedy žiadateľ omylom zaregistroval doménové meno, ktoré nechcel, alebo v prípadoch keď bola platba kreditnou kartou odmietnutá kvôli oznámenej krádeži alebo strate.

Nezamýšľaným dôsledkom pôvodného zámeru tohto časového úseku je, že poskytuje cybersquatterom prostriedky ako „ochutnať“ (taste) doménové mená zaregistrovaním miliónov mien a skúmaním ich popularity počas týchto piatich dní. Toto testovacie obdobie dovoľuje cybersquatterom v konečnom dôsledku zaplatiť len za tie domény, ktoré budú poskytovať uspokojivý výnos. Pri tomto type umiestnia na stránku aplikáciu typu Pay-Per-Click, a ak sa ukáže, že stránka za päť dní nezarobí takú sumu, ako je ročný registračný poplatok, registráciu počas tejto testovacej doby zrušia bez toho, aby niečo platili.

Veľmi podobná aktivita je domain kiting, ktorá taktiež zneužíva počiatočné dni registrácie. V tomto prípade však zneužívateľ nemá v úmysle platiť za registráciu vôbec. Takéto osoby neustále rušia každú registráciu v tejto päť dennej lehote a okamžite túto registráciu obnovia. Takto sú schopní prevádzkovať webovú stránku prakticky bez prerušenia a navyše úplne zadarmo.⁷⁰

ICANN potvrdila rastúce zneužívanie AGP periódy a prijala kroky, ktoré by mali prispieť k vyriešeniu tohto problému vyváženým spôsobom, ktorý chráni verejný záujem a aj oprávnené záujmy registrátorov. Zásady limitov AGP v ich súčasnej forme nedovoľujú vrátenie poplatkov registrantom za doménové mená vymazané počas skúšobnej doby, ktorých počet pokračuje 10% z celkového množstva nových registrácií prevedených registrátorom v danom mesiaci, alebo ak je ich viac ako 50. Vždy sa berie do úvahy väčšia hodnota. Je tu však možnosť požiadať správcu o výnimku.⁷¹

5. Spory z generických domén

Spory z generických, ale aj iných domén, vznikajú kvôli tomu, ako je nastavený proces registrácie. Pri samotnej registrácii doménového mena sa existencia, či zásah do práv tretích osôb nijak neskúma. Ako bolo uvedené vyššie, tak zmluvné podmienky registrátorov obsahujú ustanovenie, podľa ktorého je povinnosťou registranta zistiť, či k zásahu do iných práv neprichádza. Registrácia teda nesmie porušovať práva a oprávnené záujmy tretích osôb. Požiadavka, aby tieto záležitosti kontroloval registrátor, by bola nielen finančne náročná, ale v dnešnej dobe zatiaľ aj technicky nemožná. Na to, aby niečo takéto v budúcnosti mohlo fungovať, by musel

existovať celosvetový register, ktorý by obsahoval práva, ochranné známky, a iné relevantné skutočnosti. Registrátor by potom len porovnal registrované doménové meno s takouto databázou a v prípade zhody by celú registráciu pozastavil, kým sa situácia nevysvetlí. Toto však v dnešnej dobe znie ako sci-fi, ale v budúcnosti s rastúcou globalizáciou a harmonizáciou právnych predpisov a výkonom počítačov tisíckrát vyšším ako dnes, to nie je úplne nemožné.

Povinnosť tak v dnešnej dobe leží na pleciah žiadateľa o registráciu. Predstava, že každý jeden človek registrujúci si doménu najprv preverí, či by k nej mohol uplatňovať neskôr niekto iný nejaké právo, je tiež iluzórna. Preto je často jednanie držiteľa domény v rozpore s radou právnych predpisov a môže porušovať práva tretích osôb. Doménové mená sa tak môžu dostať do konfliktu s obchodnými menami, právami na ochranu fyzických osôb, ochrannými známkami či známkami služieb.

Za počiatok sporov o doménové mená možno pokladať rok 1994, v ktorom si spisovateľ Joshua Quitter nechal zaregistrovať doménu *mcdonnalds.com* a verejne sa zabával na úkor spoločnosti McDonald's. Odštartoval tak obrovskú lavínu ďalších nelegitímnych registrácií doménových mien a následných sporov o ne.

Spory z generických domén sa všeobecne považujú za komplikovanejšie ako tie z národných. Vyplýva to aj z toho, že registrácia generických doménových mien nie je nijak zvlášť obmedzená. Sporné strany teda môžu pochádzať z rôznych štátov. Situáciu tiež komplikuje fakt, že aj keď je internet univerzálnym prostredím, tak osoby používajúce domény patria pod rôzne jurisdikcie.

5.1. Dva základné spôsoby riešenia

Z tejto situácie sa pokúsila dostať organizácia ICANN už v roku 1999, kedy vytvorila úpravu rozhodcovského konania UDRP (Uniform Domain-Name Dispute Resolution Policy). Prvé rozhodnutie na základe tejto novej procedúry bolo potom prijaté 14.1.2000.⁷² ICANN od tej doby vyžaduje, aby každá spoločnosť, ktorá chce pôsobiť ako registrátor, začlenila do svojej zmluvy o registrácii doménového mena (medzi registrátorom a registrantom) ustanovenie o použití pravidiel alternatívneho riešenia sporov UDRP na prípadné spory.

Ďalšou možnosťou ako sa domôcť svojich porušovaných práv je obrátiť sa na súd. V prípade generických doménových mien má dotknutá osoba možnosť súdiť sa na základe federálneho práva USA. Zákon na ochranu spotrebiteľov pred cybersquattingom (ACPA – Anti-cybersquatting Protection Act) oprávňuje držiteľa práv žalovať cybersquattera pred federálnym súdom a získať tak súdny príkaz na prevod domény, či zaplatenie odškodného. Zhodou okolností bol tento zákon prijatý v rovnakom čase ako pravidlá alternatívneho riešenia sporov UDRP. Konkrétne postupy pri uplatnení jedného

69 Podrobné informácie o tomto časovom úseku možno nájsť na stránkach ICANNu. Informácie sú dostupné na: <<http://www.icann.org/en/announcements/announcement-17dec08-en.htm>>.

70 HEALEY, Christopher. Domain Tasting Is Taking Over The Internet As a Result of ICANN'S "Add Grace Period". Duke Law & Technology Review [online]. Uverejnené 13.12.2007. [cit. 7.1.2011]. Dostupné na: <<http://www.law.duke.edu/journals/dltr/articles/2007DLTR0009.html>>.

71 ICANN – AGP (Add Grace Period) Limits Policy [online]. Zverejnené dňa 17.12.2008 [cit. 7.1.2011]. Dostupné na: <<http://www.icann.org/en/tlds/agp-policy-17dec08-en.htm>>.

72 Podrobné informácie k zavádzaniu pravidiel UDRP do reality sú dostupné na: <<http://www.icann.org/en/udrp/udrp-schedule.htm>>.

alebo druhého spôsobu a ich výhody a nevýhody sa autor pokúsi rozobrať v nasledujúcich kapitolách.

5.2. Vznik pravidiel UDRP

Potreba pravidiel riešenia sporov z generických doménových mien sa stala aktuálnou v druhej polovici deväťdesiatych rokov. V tejto dobe totiž Network Solutions Inc. (ďalej len NSI), spoločnosť, ktorá vtedy zabezpečovala registráciu generických doménových mien, čelila sérii žalôb majiteľov ochranných známok, ktorí vyvodzovali zodpovednosť NSI z toho, že dovoľila cybersquatterom zaregistrovať si ich ochranné známky ako doménové mená. NSI mala byť neutrálnym subjektom a nemala žiadnym spôsobom zasahovať do riešenia konfliktov. NSI teda mohla len poskytnúť kontaktné informácie o oboch stranách sporu.

Vzniknutú situáciu sa snažila vyriešiť prijatím niekoľkých zásad riešenia sporov, ktoré počítali s tým, že žiadatelia o registráciu súhlasia, že prípadné spory medzi nimi a NSI budú riešené rozhodcovským konaním. V júli 1995 boli prijaté pravidlá sporov z doménových mien DNDP (Domain Name Dispute Policy).⁷³

5 júna 1998, vydala americká vláda dokument „White Paper“, ktorým iniciovala vznik neziskovej organizácie pre správu internetovej infraštruktúry, Internet Corporation for Assigned Names and Numbers (ďalej len ICANN). Zároveň požiadala Svetovú organizáciu duševného vlastníctva, World Intellectual Property Organization (ďalej ako WIPO), aby vypracovala správu týkajúcu sa problémov ochranných známok a doménových mien. „White Paper“ obsahoval aj nasledujúcu pasáž:

„Americká vláda požiadala o medzinárodnú podporu, vyzvaním WIPO k začatiu vyváženého a transparentného procesu, ktorý zabráni účasť majiteľov ochranných známok a ostatných členov internetovej komunity, k:

- odporúčeniu jednotného riešenia sporov týkajúcich sa doménových mien a ochranných známok spôsobovaných kybernetickým pirátstvom,
- odporúčeniu spôsobu ochrany svetovo známych ochranných známok v generických doménach najvyššej úrovni a
- tomu, aby na základe štúdií nezávislých organizácií vyhodnotila vplyvy zavedenia nových generických domén najvyššej úrovne.⁷⁴

5.2.1. Záverečná správa WIPO

WIPO sa chopila tejto iniciatívy prostredníctvom osobných aj internetových konzultácií. Tento medzinárodný proces bol zakončený 30. apríla 1999 vydaním záverečnej správy („Final Report“). Odporúčania tejto správy boli dané k dispozícii ICANNu.

73 Porovnaj s HASS, Marie-Emmanuelle. *The origin of the UDRP: NSI's 1995 domain name dispute policy* [online]. Zverejnené dňa 23.7.2009 [cit. 15.1.2011]. Dostupné na: <<http://www.domainesinfo.fr/english/302/the-origin-of-the-udrp-nsi-s-1995-domain-name-dispute-policy.php>>.

74 Management of Internet Names and Addresses, *White Paper* [online]. United States Department of Commerce, vydané 5.6.1998 [cit. 15.1.2011]. Dostupné z: <<http://www.icann.org/en/general/white-paper-05jun98.htm>>.

Záverečná správa obsahovala okrem iného nasledujúce odporúčania:

- aby zmluvné vzťahy medzi registrátorom a registrantom boli zachytené v elektronickej a papierovej forme (ak by boli problémy s vymožením práva z elektronických kontraktov),⁷⁵
- aby poskytnutie pravdivých a spoľahlivých kontaktov bolo jednou z podmienok registrácie,⁷⁶ a aby kontaktné informácie o držiteľoch generických doménových mien boli voľne prístupné,⁷⁷ v prípade udania nepravdivých údajov by to znamenalo materiálne porušenie zmluvy a možnosť zrušenia registrácie zo strany registrátora,⁷⁸
- registračná zmluva by nemala obsahovať ustanovenie o úmysle užiť doménové meno bona fide,⁷⁹
- registrácia by mala byť len na obmedzené časové obdobie,⁸⁰
- neodporúča sa, aby bola registrácia doménového mena viazaná na predošlé vyhľadanie potenciálne konfliktných ochranných známok,⁸¹
- zmluva o registrácii má obsahovať rozhodcovskú doložku a voľbu práva,⁸² takáto doložka a voľba práva nesmie však popierať právo obrátiť sa na civilné súdy,⁸³
- pre všetky generické domény bude prístupná jednotná forma alternatívneho riešenia sporov,⁸⁴
- v prípade nepreukázania dobrej viery registranta by bolo možné zrušiť registráciu, previesť doménové meno na tretiu osobu a priznať náklady konania neúspešnej strane.⁸⁵

Na podklade týchto odporúčaní boli 24. októbra 1999 schválené „Jednotné pravidlá pre riešenie sporov z doménových mien“, Uniform Domain-Name Dispute Resolution Policy (UDRP).⁸⁶ O mesiac neskôr bol odsúhlasený prvý poskytovateľ služieb v oblasti rozhodovania sporov, ním bolo práve WIPO. V januári roku 2000 bolo prvýkrát rozhodnuté na základe týchto nových pravidiel v prípade *World Wrestling Federation Entertainment, Inc. v Michael Bosman*.⁸⁷

75 Čl. 57 správy: The Management of The Internet Names and Addresses: Intellectual property Issue – *Final Report* (ďalej len „Final Report“) [online]. WIPO – World Intellectual Property Organization, vydané 30.4.1999 [cit. 15.1.2011]. Dostupné z: <<http://www.wipo.int/amc/en/processes/process1/report/finalreport.html>>.

76 Čl. 66 „Final Report“ [online]. [cit. 15.1.2011].

77 Čl. 81 „Final Report“ [online]. [cit. 15.1.2011].

78 Čl. 119 „Final Report“ [online]. [cit. 15.1.2011].

79 Čl. 94 „Final Report“ [online]. [cit. 15.1.2011].

80 Čl. 98 „Final Report“ [online]. [cit. 15.1.2011].

81 Čl. 105 „Final Report“ [online]. [cit. 15.1.2011].

82 Čl. 111 „Final Report“ [online]. [cit. 15.1.2011].

83 Čl. 140 „Final Report“ [online]. [cit. 15.1.2011].

84 Čl. 157 „Final Report“ [online]. [cit. 15.1.2011].

85 Čl. 188 „Final Report“ [online]. [cit. 15.1.2011].

86 Porovnaj s harmonogramom zavádzania pravidiel UDRP. Dostupné na: <<http://www.icann.org/en/udrp/udrp-schedule.htm>>.

87 Rozhodnutie Arbitrážneho a mediálneho strediska WIPO č. D99-0001 zo dňa 14.1.2000. Dostupné na adrese: <http://www.wipo.int/amc/en/domains/search/case.jsp?case_id=2>.

Od tej doby rozhodlo WIPO viac ako 20 000 prípadov,⁸⁸ z ktorých 84 percent bolo vyriešených prevodom doménového mena.⁸⁹ Celkový počet generických doménových mien o ktorých WIPO rozhodovalo bol väčší ako 33 000, najväčšie, približne 80 percentné, zastúpenie mali domény “.com“.⁹⁰

5.3. Inštitúcie zaisťujúce riešenie sporov pomocou UDRP

Subjekty ktoré zaisťujú riešenie generických doménových sporov podľa pravidiel UDRP sa nazývajú poverení poskytovatelia služieb v oblasti rozhodovania sporov (ďalej Poskytovatelia). Každý takýto poskytovateľ okrem jednotných pravidiel UDRP uplatňuje dodatočné pravidlá pre doménové spory (Supplemental Rules). A to, na ktorého poskytovateľa sa prípadný žalobca obráti, je len na jeho rozhodnutí. Spory z doménových mien sú rozhodované Administratívnym Panelom (Administrative Panel), ten sa skladá z jednej alebo troch nezávislých osôb (rozhodcov / panelistov) pridelených povereným poskytovateľom.

Európa

V súčasnosti sú povereními poskytovateľmi štyri subjekty. Ako už bolo spomínané, tak prvým z nich bolo WIPO. V rámci WIPO túto úlohu zaisťuje jeho Arbitrážne a mediačné centrum sídlia v Ženeve. Aby centrum uľahčilo stranám sporu vybrať si rozhodcu, je na jeho internetových stránkach prístupný zoznam kvalifikovaných rozhodcov.⁹¹ Na zozname je momentálne približne 400 rozhodcov z viac ako päťdesiatich krajín celého sveta a väčšina z nich hovorí viacerými jazykmi. Poplatky sa líšia podľa počtu rozhodcov a doménových mien, ktorých sa spor týka.⁹² Za spor je tak možné zaplatiť od 1500 do 5000 amerických dolárov, prípadne viac, ak sa spor týka viac ako desiatich doménových mien.

Od januára 2008 sa k poskytovateľom služieb v oblasti rozhodovania sporov z generických domén pridali aj Rozhodcovský súd pri Hospodárskej komore Českej republiky a Agrárnej komore Českej republiky (ďalej len Rozhodcovský súd pri HK a AK).⁹³ Okrem rozhodovania sporov z generických domén mu prináleží rozhodovať aj spory z domény “.eu“, českej národnej domény “.cz“ a domény “.co.nl.“ Rozhodcovský súd pri

HK a AK sídli v Prahe. Poplatky sú rozdelené na počítačové a dodatočné a sú viac odstupňované v porovnaní s ostatnými poskytovateľmi.⁹⁴

Rozhodcovský súd od januára do apríla 2009 uskutočnil projekt čisto elektronického vedenia sporov, ktoré by šetrilo čas aj peniaze. Po úspešnom pilotnom projekte bolo elektronické riešenie sporov schválené predstavenstvom ICANN dňa 21.5.2009. Rozhodcovský súd pri HK a AK sa tak stal prvým súdom, ktorý začal riešiť spory o doménové mená iba elektronicky. Od 1.3.2010 sa táto forma vedenia sporov stala povinnou a všetky podania je nutné podávať výhradne elektronickou cestou. Rovnako aj samotné rozhodnutie je doručované výhradne elektronicky. Zaujímavosťou je, že podľa WIPO sa týmto ušetrí až milión stránok papiera ročne. V prípade *Nokia v. Jameela Seif*,⁹⁵ bolo rozhodnutie vydané len po 35 dňoch, oproti 2 mesiacom v prípade klasického vedenia sporov, predstavovalo to takmer polovičnú časovú úsporu.

Spojené štáty americké

Ďalším poskytovateľom je National Arbitration Forum (ďalej NAF), okrem toho, že tento poskytovateľ bol akreditovaný ICANN k poskytovaniu služieb v oblasti rozhodovania sporov z generických domén, bol zároveň akreditovaný k rozhodovaniu sporov z domén “.us“ a “.biz“. NAF sídli v štáte Minnesota v meste Minneapolis v USA. Centrum bolo akreditované v roku 1999 ako druhý poskytovateľ poverený rozhodovaním sporov podľa UDRP. Od tej doby spracoval viac ako 14 000 sporov. V prípade jednej až pätnástich domén sa cena sporu pohybuje od 1300 do 4500 amerických dolárov. V prípade väčšieho počtu doménových mien treba kontaktovať priamo NFA.⁹⁶

Ázia

Ázia má tiež zastúpenie medzi poverenými poskytovateľmi prostredníctvom Ázijského centra pre riešenie sporov z doménových mien (Asian Domain Name Dispute Resolution Centre – ADNDRC). Je spoločnou činnosťou Čínskej medzinárodnej hospodárskej a obchodnej arbitrážnej komisie (CIETAC – China International Economic and Trade Arbitration Commission) a Medzinárodného arbitrážneho centra v Hong Kongu (HKIAC – Hong Kong International Arbitration Centre). Dnes má 4 kancelárie. Okrem dvoch spomínaných v Pekingu a Hong Kongu, je tu ešte kancelária v Soule, prevádzkovaná Kórejským výborom pre riešenie sporov z doménových mien (KIDRC – Korean Internet Address Dispute Resolution Committee) a v Kuala Lumpur riadená Kráľovským centrom

88 WIPO : Statistics - Total Number of cases per Year [online]. Zmenené 2011 [cit. 15.1.2011]. Dostupné na: <<http://www.wipo.int/amc/en/domains/statistics/cases.jsp>>.

89 WIPO : Statistics - Case Outcome (Consolidated) [online]. Zmenené 2010 [cit. 15.1.2011]. Dostupné na: <http://www.wipo.int/amc/en/domains/statistics/decision_rate.jsp?year=>>.

90 WIPO : Statistics - All gTLDs (Ranking) [online]. Zmenené 2010 [cit. 15.1.2011]. Dostupné na: <http://www.wipo.int/amc/en/domains/statistics/gtlds_yr.jsp?year=>>.

91 Viď WIPO : Domain Name Panelists [online]. Dostupné na: <<http://www.wipo.int/amc/en/domains/panel/panelists.html>>.

92 Viď WIPO : Schedule of Fees under the UDRP [online]. Zmenené 1.12.2002. Dostupné na: <<http://www.wipo.int/amc/en/domains/fees/index.html>>.

93 Súd používa aj označenie CAC – Czech Arbitration Court, alebo ADR.eu. Viď stránky súdu v angličtine dostupné na: <<http://www.adr.eu/>>.

94 Porovnaj s ADR.eu : Fees of the Czech Arbitration Court [online]. Dostupné na: <http://www.adr.eu/arbitration_platform/fees.php>.

95 Viď rozhodnutie Arbitrážneho a mediačného strediska WIPO č. D2009-15 zo dňa 18.1.2010. Dostupné na adrese: <<http://www.wipo.int/amc/en/domains/decisions/html/2009/d2009-1665.html>>.

96 Pre bližšie informácie viď National Arbitration Forum : The FORUM'S UDRP Supplemental Rules [online]. Zmenené dňa 1.7.2010. Dostupné na: <<http://domains.adrforum.com/main.aspx?itemID=631&hideBar=False&navID=237&news=26>>.

pre arbitráž v Kuala Lumpur (KLRC - Kuala Lumpur Regional Centre for Arbitration).⁹⁷ Pravidlá platia pre všetky pobočky rovnako a poplatky sa tiež nelíšia. Strop poplatkov sa nachádza na 7000 dolároch pri rozhodovaní sporu o viac ako 9 domén tromi rozhodcami.

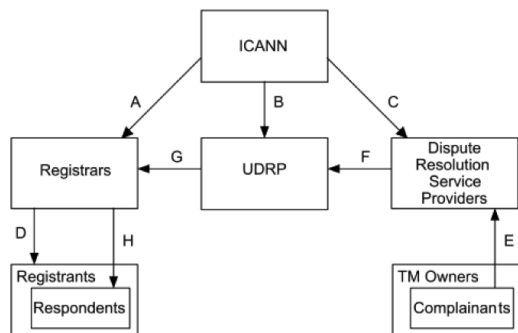
V septembri 2010 poslalo Arab Center for Domain Name Dispute Resolution (ACDR) návrh ICANNu, aby sa mohlo stať ďalším z poverených poskytovateľov v rámci UDRP. ACDR plánuje účtovať približne rovnaké poplatky ako ostatní poskytovatelia.⁹⁸

V minulosti patrili medzi poskytovateľov aj kanadský eResolution a International Institute for Conflict Prevention and Resolution (CPR).⁹⁹ V prípade eResolution bola úspešnosť žalobcov nižšia ako u iných poskytovateľov, čo malo pravdepodobne za následok stratu miesta v rámci poverených poskytovateľov a aj neskorší zánik tohto poskytovateľa.

5.4. Schéma fungovania

Tým, že ICANN má značne monopolné postavenie vo vzťahu ku generickým doménovým menám, nepredstavuje pre neho problém zmluvne vnútiť ostatným subjektom svoju vôľu a podmienky. Každý registrátor musel prijať podmienky ICANNu. Tieto obsahovali aj verejný prísľub žiadateľa o doménové meno, že sa v prípadnom súdnom spore podrobí administratívnejmu procesu UDRP. Fungovanie UDRP dobre popisuje aj nasledujúca schéma od Andrew F. Christie.

ICANN stojí na vrchu celej štruktúry, čo vyplýva z jeho jedinečného postavenia, pretože len prostredníctvom neho je možné presadiť niečo tak, aby to malo dopad na všetkých ostatných účastníkov.

100

Keď sa ICANN rozhodol prijať pravidlá UDRP (šípka B), musel zabezpečiť aby sa tieto podmienky stali súčasťou všetkých vzťahov medzi registrátormi a žiadateľmi. Tým, že je jediným, kto môže akreditovať regis-

trátorov, tak záujemcovia o vykonávanie takejto činnosti automaticky pristupujú na ním stanovené podmienky (šípka A). Jednou z podmienok je aj začlenenie doložky o voľbe UDRP pravidiel do zmluvy o registrácii medzi registrátorom a žiadateľom o registráciu (šípka D). Žiadateľ sa pristúpením na zmluvu zaväzuje podrobiť sa UDRP pravidlám, ak o to tretia strana požiada. ICANN je zároveň jediný, kto určuje poverených poskytovateľov služieb v oblasti rozhodovania sporov (šípka C). Takéto rozhodnutia sa registrátori zaviazali akceptovať a vykonávať (šípka H).

Ak sa majiteľ ochrannej známky rozhodne pre procedúru UDRP, tak si vyberie jedného z poverených poskytovateľov a u neho zaháji spor o doménové meno (šípka E). Tento poskytovateľ pri sporoch o doménové mená aplikuje pravidlá UDRP (šípka F). Po konečnom rozhodnutí môže byť na základe UDRP registrátorovi uložené, aby niečo vykonal (šípka G).

5.5. Rozbor pravidiel UDRP

Pravidlá UDRP stanovujú právny rámec pre riešenie sporov medzi žiadateľmi o registráciu doménového mena a treťou osobou, ktorá namieta protiprávnu registráciu doménového mena. Tieto pravidlá sú súčasťou registrácie generických doménových mien.¹⁰¹ Pre niektoré špecifické vrcholové domény platia ešte aj iné špeciálne zásady (napr. pre .aero, .biz, .cat).¹⁰² Tento typ riešenia sporov sa prirovnáva k arbitráži, ale je to skôr administratívny proces a neprebíha tu žiadna forma osobného prejednávania vecí.¹⁰³ Ako už bolo spomenuté vyššie, tak sa tento proces stal plne elektronickým a priekopníkom v tomto je český Rozhodcovský súd pri HK a AK. UDRP sa člení na „pravidlá“ (Policy) a „procesné predpisy“ (Rules), poverení poskytovatelia doplnili ešte tretiu skupinu a tou sú „doplnkové pravidlá“ (Supplemental Rules). Posledné menované upresňujú spôsoby menovania rozhodcov, poplatky, lehoty a technické otázky procesu.

5.5.1. Typy sporov

Pravidlá UDRP nepostihujú všetky typy zneužitia doménových mien. Primárne boli vytvorené na boj proti cybersquattingu, tento pojem sa však dá chápať rôzne široko a zahŕňa veľké množstvo situácií, ako bolo vysvetlené v kapitole venujúcej sa zneužívaniu generických domén. Možno však povedať, že chránia vlastníka ochrannej známky¹⁰⁴ pred porušovaním jeho práv.

Z článku 4 písmena a) UDRP vyplýva, že administratívna procedúra UDRP je prípustná len pre spory

⁹⁷ Viď oficiálne stránky ADNDRC dostupné na: <<https://www.adndrc.org/index.html>>.

⁹⁸ Domain Name Wire : *Group Wants to Become New UDRP Provider* [online]. Uverejnené 28.9.2010 [cit. 19.1.2011]. Dostupné na: <<http://domainnamewire.com/2010/09/28/group-wants-to-become-new-udrp-provider/>>.

⁹⁹ Viď WIPO : *List of Approved Dispute Resolution Service Providers* [online]. Dostupné na: <<http://www.icann.org/en/dndr/udrp/approved-providers.htm>>.

¹⁰⁰ Graf bol prevzatý z CHRISTIE, Andrew F. The ICANN Domain Name Dispute Resolution System as a Model for Resolving other Intellectual Property Disputes on the Internet. *Journal of World Intellectual Property* [online]. 2002, Ročník 5, číslo 1, s. 105 – 117 [cit. 19.1.2011]. Dostupné na: <<http://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1111/jwip.2002.5.issue-1/issuetoc>>.

¹⁰¹ Sú súčasťou registrácie aj pre niektoré národné vrcholové domény ako napr. „.nu“, „.tv“, „.ws“.

¹⁰² Viď WIPO : *Domain Name Dispute Resolution Service for Generic Top-Level Domains* [online]. Dostupné na: <<http://www.wipo.int/amc/en/domains/gtdl/index.html>>.

¹⁰³ Len v niektorých výnimočných situáciách je možné takéto pojednávanie stanoviť. Vo všeobecnosti však článok 13 procesných pravidiel UDRP hovorí, že by takéto pojednávania nemali byť, vrátane telekonferencií, videokonferencií a webkonferencií.

¹⁰⁴ Pod týmto pojmom treba chápať aj iné druhy registrovaných známk, chránených označení, obchodných značiek a iných.

týkajúce sa údajnej protiprávnej registrácie doménového mena, ktorá spĺňa kritériá tam uvedené:

- registrované doménové meno je zhodné alebo zameniteľné s ochrannou známkou alebo známkou služieb, na ktorú má právo žalobca,
- držiteľ doménového mena nemá žiadne práva alebo oprávnené záujmy pokiaľ ide o názov domény a
- doménové meno bolo zaregistrované a užívané v zlej viere.¹⁰⁵

Z jazykového pohľadu sa jedná o podmienky, ktoré by mali byť splnené kumulatívne, aby mohla byť žaloba podľa UDRP úspešnou. V niektorých prípadoch je však veľmi náročné dokázať splnenie všetkých troch podmienok súčasne. Najproblematickejšou je otázka zlej viery pri registrácii a užívaní doménového mena. Preto sa pri rozhodnutiach v poslednej dobe môžeme často stretnúť s logickým výkladom pravidiel. Judikatúrou bola kumulácia všetkých troch podmienok oslabená natoľko, že v dnešnej dobe už existuje medzi poslednými dvomi alternatívami, aj keď z jazykového výkladu plynie požiadavka na ich kumulatívne splnenie.

Samotné pravidlá automaticky vylučujú prípadné budúce žalobné nároky voči poskytovateľovi, rozhodcom, registru, správcovi registra a voči ICANN. Pri rozhodcoch je ale dodatok, že to platí s výnimkou prípadov úmyselného pochybenia.¹⁰⁶ UDRP pravidlá boli vytvorené na boj proti cybersquattingu, tento pojem je však možno vykladať značne extenzívne. Často sa tak stáva, že UDRP rozširujú ochranu poskytovanú ochranným známkam.

5.5.2. Oprávnené osoby

Otázky osôb oprávnených podať žalobu rieši článok 3 písmeno a) procesných pravidiel. UDRP je prístupná každej osobe, bez kladenia nejakých kritérií a je len na nej, na ktorého poskytovateľa sa obráti (neexistuje tu niečo ako miestna príslušnosť). Istá podmienka na osoby tu však je. Je skrytá až pod písmenom b) odstavcom viii) a vyplýva aj z účelu pravidiel UDRP, tým je, že tieto pravidlá majú chrániť majiteľov ochranných znáмок a znáмок služieb. Žalobu teda môže podať každá osoba, ktorá má aspoň jednu takúto známku zaregistrovanú.

Žaloba musí byť predložená v *elektronickej podobe*¹⁰⁷ a musia v nej byť uvedené kontaktné informácie, preferovaný spôsob komunikácie, či sa bude spor rozhodovať jedným alebo tromi rozhodcami. Ak sa rozhodne žalobca pre trojčlenný senát má poskytnúť aj mená troch kandidátov na jedného z rozhodcov. Dôležité je uviesť meno žalovaného (odporcu) a všetky informácie, ktoré o ňom žalobca má. Samozrejmosťou je označenie domény, ktorá je predmetom žaloby a názov registrátora, u ktorého bola zaregistrovaná. Písmeno c) rovna-

kého článku pripúšťa, aby sa sťažnosť týkala aj viac ako jedného doménového mena, ak ich má zaregistrované rovnaký užívateľ.

Asi najdôležitejšou časťou celej žaloby je udanie dôvodov žaloby. Nutné je uviesť spôsob, akým je názov domény zhodný alebo zameniteľný s ochrannou známkou, prečo by odporcov práva a záujmy nemali byť oprávnené, a prečo by malo byť doménové meno považované za zaregistrované a užívané v zlej viere. Samozrejme nič nebráni tomu aby žalobca uviedol aj iné relevantné fakty a skutočnosti.

5.5.3. Užívanie a registrácia domény v zlej viere

Dôkazy o užívaní a registrácii doménového mena v zlej viere sú nevyhnutnou súčasťou žaloby. Pojem zlá viera, nie je v celosvetovom ani európskom spektre chápaný právnickou spoločnosťou v rovnakej miere. V právnych poriadkoch je obvyčajne definovaná dobrá viera (bona fides), ktorej opakom je zlá viera. Tá začína tam, kde končí rozsah pojmu dobrá viera.¹⁰⁸ Pravidlá UDRP preto obsahujú ustanovenie, ktoré opisuje vzorové situácie, ktoré naznačujú zlú vieru držiteľa. Dané je to aj tým, že žalobu prostredníctvom UDRP môže podať aj osoba bez právneho zastúpenia (to sa samozrejme odporúča, ale nie je nevyhnutnosťou). Výpočet situácií uvedených v článku 4 písmeno b) je iba demonštratívny a preto aj iné jednania môžu byť považované za registráciu a užívanie domény v zlej viere.

Zlá viera držiteľa doménového mena môže podľa UDRP spočívať:¹⁰⁹

- v okolnostiach nasvedčujúcich tomu, že si registrant zaregistroval alebo získal doménové meno primárne za účelom predaja, prenájmu alebo iného prevodu na vlastníka ochrannej známky, alebo na jeho konkurenta za úplaty prevyšujúcu náklady priamo spojené s doménovým menom (registračné a udržiavacie poplatky),
- ak si držiteľ domény zaregistroval, aby zabránil majiteľovi ochrannej známky, aby si sám mohol zapísať takéto doménové meno,
- ak si držiteľ domény zaregistroval hlavne za účelom narušenia podnikateľskej činnosti svojho konkurenta,
- pomocou takto zaregistrovaného doménového mena sa držiteľ pokúšal úmyselne prilákať internetových užívateľov za účelom dosiahnutia zisku, využitím možnosti zámeny tejto domény s ochrannou známkou žalobcu.

V ustanoveniach UDRP je v podmienke týkajúcej sa zlej viery použitá spojka „a“ a nie „alebo“. Musí sa teda jednať o *registráciu a užívanie doménového mena v zlej viere*, a nie iba o jeden z prípadov. Pravidlá ďalej hovoria,

¹⁰⁵ Článok 4 písmeno a) pravidiel Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy (UDRP).

¹⁰⁶ Článok 3 písmeno b) odstavec xiv) procesných pravidiel UDRP (RUDRP).

¹⁰⁷ Podľa procesných pravidiel UDRP platných od 1.3.2010 je možné podávať žalobu už len v elektronickej forme. Pravidlá platné dovtedy požadovali podanie žaloby v tlačenej aj elektronickej forme súčasne.

¹⁰⁸ Bližšie k pojmu dobrá viera viď KOSAN, Jiří. *Dobré mravy – dobrá víra jako nutný aspekt kontraktace* [online]. Magisterská diplomová práca. Masarykova univerzita, Právnická fakulta. Vedúci práce JUDr. Jan Hurdík, DrSc. Dostupné z http://is.muni.cz/th/134452/pravf_m/Dobre_mravy-dobra_vira_jako_nutny_aspekt_kontraktace.pdf?lang=en.

¹⁰⁹ Článok 4 písmeno b) pravidiel UDRP

že na to, aby bol žalobca úspešný, musí byť splnená každá z troch podmienok. Zdá sa, že to nie je celkom tak a je možné dospieť aj k úplne opačnému rozhodnutiu, ako by bolo očakávané.

To sa stalo aj vo veci *Ville de Paris v. Jeff Walter*, o doménové meno "parvi.org". V tomto prípade boli pravidlá UDRP vyložené dosť extenzívne a panelistka sa prakticky odklonila nielen od kritérií uvedených v pravidlách, ale aj od samotného jazykového znenia. Žalobcom bolo mesto Paríž, ktoré má zaregistrovanú ochrannú známku "parvi". Odporca žije v Kalifornii USA a zaregistroval si dotknuté doménové meno. V tomto prípade neexistoval, žiadny dôkaz toho, že si bol žalovaný vedomý francúzskej ochrannej známky PARVI v čase zápisu doménového mena. Toto skonštatovala aj panelistka Andrew Frederick Christie s tým, že nie je dostatok dôkazov registrácie doménového mena v zlej viere odporcom. Zdalo by sa teda, že keďže nebola naplnená jedna z troch podmienok, ktoré musia byť splnené, bude žalobcov návrh zamietnutý. To sa však nestalo a namiesto toho sa panelistka rozhodla pre zaujímavú úvahu a rozhodnutie. Usúdila, že: „Zmyslom UDRP je poskytnutie spravodlivého a efektívneho mechanizmu dosiahnutia nápravy pre vlastníkov ochranných známok v prípade registrácie takejto známky ako doménového mena v zlej viere. Nie je tu logický ani zásadný dôvod, prečo by sa takáto možnosť nápravy mala týkať len takých prípadov, pri ktorých bola prítomná zlá viera pri registrácii domény. Znamenalo by to, že najzávažnejšie prípady zneužitia ochranných známok, ktoré sú realizované formou užívania tejto známky, by boli imúnne voči možnosti nápravy pomocou UDRP pokiaľ by v čase registrácie odporca nejednal v zlej viere.“¹¹⁰ Na základe takejto úvahy rozhodla o prevode doménového mena na žalobcu.

V súčasných rozhodnutiach poverených poskytovateľov prevláda už značný konsenzus ohľadom spojky použitej v ustanovení týkajúceho sa zlej viery. Kumuláciu v otázke zlej viery nahradila postupne alternatíva medzi registráciou a užívaním domény. Stačí teda preukázať buď zlú vieru pri registrácii alebo až pri samotnom užívaní doménového mena.

To, že ustanovenia UDRP je možné vykladať naozaj široko dokazuje aj prípad *Koç Holding A.S. v. KEEP B.T.*¹¹¹ Tento spor je zaujímavý z dvoch rôznych dôvodov. Jednak preto, že tento prípad sa pred WIPO dostal v poradí už druhýkrát.¹¹² A druhým dôvodom je to, že aj keď nie je doménové meno používané¹¹³ môže to byť znakom zlej viery. Panel skonštatoval, že aj pasívne držanie doménového mena bez známok jeho aktívneho využívania je porušením pravidiel UDRP a predstavuje

užívanie v zlej viere. Z uvedeného prípadu vyplýva, že nepoužívanie doménového mena môže byť pre odporcu rovnako nebezpečné ako jeho užívanie.

5.5.4. Existencia práva

Základom pre úspech v spore podľa UDRP je preukázanie žalobcovho práva k známke. Najjednoduchším spôsobom ako dokázať právo k známke je prostredníctvom zápisu tejto ochrannej známky do nejakého registra. Ešte lepšie je, ak má žalobca celú škálu takýchto zápisov. To však neznamená, že známkam, ktoré nie sú zapísané nie je poskytovaná ochrana pred cybersquattingom. Článok 4 písmeno a) UDRP výslovne nevyžaduje, aby sa jednalo o zapísanú známku.

K tejto skutočnosti sa panel WIPO vyjadril v prípade *The British Broadcasting Corporation v. Jaime Renteria*. Administratívny panel skonštatoval: „*paragraf 4 (a) (i) sa vzťahuje na ochranné známky a známky služieb, ku ktorým má žalobca práva, a predovšetkým výslovne neobmedzuje uplatňovanie pravidiel len na registrované známky. Panel ďalej uznáva, že záverečná správa WIPO, z ktorej sú pravidlá UDRP odvodené, nerozlišuje medzi registrovanými a neregistrovanými ochrannými značkami. Panel je preto prístupný konštatovaniu, že sú pravidlá aplikovateľné aj na neregistrované ochranné známky a známky služieb.*“¹¹⁴

Podrobnejšie je táto otázka rozobratá napríklad v rozhodnutí *Antonio de Felipe v. Registerfly.com.*¹¹⁵ Tu sa panel zaoberal tým, či je možné chrániť označenie Antonio de Felipe, ktoré nie je zapísané ako ochranná známka. Dospel k tomu, že aj napriek tomu, že toto označenie nie je vedené v žiadnom registri, tak z umeleckej histórie, z ocenení, ktoré dotýčny pod týmto menom získal po celom svete a taktiež medzinárodné výstavy dokazujú, že meno Antonio de Felipe je synonymom prestíže a slávy a preto je možné v tomto prípade aplikovať pravidlá UDRP, aj keď sa jedná o meno a priezvisko osoby.

Pravidlá UDRP tak chránia ako zapísané známky, tak aj známky nezapísané a dokonca aj označenia, ktoré sú známe v spojitosti s žalobcom a ten ich dostatočne dlho užíva pre odlíšenie svojich produktov alebo služieb. Čím má známka väčšiu rozlišovaciu schopnosť, tým je pre žalobcu jednoduchšie dokázať svoje práva k tejto známke.

Zhoda a zameniteľnosť doménového mena so značkou

Druhou podmienkou, ktorú vyžaduje článok 4 (a) (i) je to, aby doménové meno bolo zhodné alebo aspoň zameniteľné so značkou, ku ktorej má práva žalobca. Pri určovaní či je doménové meno zameniteľné s ochrannou značkou je bezpredmetný zámer žiadateľa o registráciu. Hodnotí sa totiž objektívne nebezpečenstvo

110 Rozhodnutie Arbitrážneho a mediálneho strediska WIPO č. D2009-1278 zo dňa 19.11.2009. Dostupné na adrese: <<http://www.wipo.int/amc/en/domains/decisions/html/2009/d2009-1278.html>>.

111 Rozhodnutie Arbitrážneho a mediálneho strediska WIPO č. D2009-0938 zo dňa 31.8.2009. Dostupné na adrese: <<http://www.wipo.int/amc/en/domains/decisions/html/2009/d2009-0938.html>>.

112 Prvýkrát Arbitrážne a mediálne stredisko WIPO rozhodlo v roku 2001 o zamietnutí žaloby. Rozhodnutie je dostupné na <<http://www.wipo.int/amc/en/domains/decisions/html/2000/d2000-1764.html>>.

113 V tomto prípade po zadaní domény do prehliadača dostal užívateľ odpoveď, že stránka nie je dostupná.

114 Rozhodnutie Arbitrážneho a mediálneho strediska WIPO č. D2000-0050 zo dňa 23.3.2000. Dostupné na adrese: <<http://www.wipo.int/amc/en/domains/decisions/html/2000/d2000-0050.html>>.

115 Rozhodnutie Arbitrážneho a mediálneho strediska WIPO č. D2005-0969 zo dňa 19.12.2005. Dostupné na adrese: <<http://www.wipo.int/amc/en/domains/decisions/html/2005/d2005-0969.html>>.

zámeny s ochrannou známkou a nie, či bolo vyvolanie zámeny subjektívnym motívom registranta. Taktiež obsah stránok je v tomto štádiu irelevantný. Motív registrácie a obsah stránok je dôležitý pri posudzovaní dobrej alebo zlej viery pri registrácii.

Medzi prípady, kedy je doménové meno považované za zhodné s ochrannou známkou možno radiť takzvaný „spacing“. Vtedy registrant vynechá medzery medzi slovami a takto vzniknutý reťazec písmen zaregistruje ako doménové meno. Prípady takejto registrácie sú napr. *Daddy's Junky Music Stores, Inc. v. Amjad Kausar*¹¹⁶ (daddysjunkymusic.com – ochranná známka bola „Daddy's Junky Music“) a *Ann Coulter v. Mark Vadnais*¹¹⁷ (anncoulter.com – ochranná známka bola „Ann Coulter“).

Doménové meno je zhodné ako ochranná známka aj v prípade, ak registrant vynechá alebo pridá interpunkčné znamienka.¹¹⁸ Pridanie generickej domény najvyššieho stupňa (napr. „.com“) za ochrannú známku je tiež považované za zhodu s touto známkou.¹¹⁹

Zdalo by sa, že v prípade posudzovania zhody doménového mena a ochrannej známky je všetko jasné a jednoduché. Rozhodnutie v spore *Versa Capital Management, LLC v. Affordable Webhosting, Inc.*¹²⁰ však dokazuje, že nikdy nie je nič isté na 100 percent. V tomto prípade spoločnosť Versa Capital, majiteľ rovnomennej ochrannej známky na služby a taktiež veľmi známa a úspešná investičná spoločnosť prehrala spor o doménu „versacapital.com“ a naopak vyhrala v prípade domény „versa.com“.

Pri posudzovaní zameniteľnosti sa niektoré panely prikláňajú k objektívnemu testovaniu, ktoré sa zameriava len na známku a na údajné priblíženie sa doménového mena k názvu známky, ale niektoré panely ho ešte dopĺňajú o subjektívny test, ktorým sa pýtajú na otázku, či bude užívateľ zmätený pri navštívení takejto domény.

Pridanie,¹²¹ vynechanie,¹²² či nahradenie písmen a číslic nepomôže pri odlíšení domény a známky. Pre

odlíšenie nepomôže ani zmena poradia slov ochrannej známky v doménovom mene.¹²³ Taktiež pridanie ďalšieho slova nehrá žiadnu rolu a je jedno, či ide o slovo druhové,¹²⁴ opisné alebo spájajúce sa s podnikaním majiteľa známky. Ďalšími prípadmi zameniteľnosti domény a známky sú neúplné alebo skrátené znenia známk, kombinácie rôznych známk, zmena interpunkcie v známke, pridanie geografického pojmu, a iné. Príkladov možných spôsobov zameniteľnosti je naozaj veľa.

5.5.5. Absencia práva protistrany / legitímny záujem

V prípade legitímneho záujmu, respektíve jeho absencie, nie je panelmi striktne dodržiavaná požiadavka, aby žalobca preukázal, že žalovaný nemá žiadne práva ani oprávnené záujmy k doménovému menu. Vyplýva to aj z toho, že preukázanie takýchto skutočností je pre žalobcu nesmierne zložité a tiež z toho, že o týchto informáciách by mal mať najlepší prehľad sám žalovaný. Po žalobcovi sa tak požaduje, aby preukázal „prima facie“ odporcov nedostatok práv a oprávnených záujmov, tak ako to bolo v prípade *Sormac B.V. v. Domains by Proxy Inc. and James McCrory*¹²⁵ a tým sa aktivita presúva na plecia odporcu a ten musí dokázať opak.

Aby to však žalovaný nemal až také ťažké, poskytujú pravidlá UDRP v článku 4 (c) demonštratívny zoznam situácií, ktoré sú považované za dôkaz legitímneho výkonu práva a oprávneného záujmu žalovaného na doménovom mene. Nič však nebráni tomu, aby sa žalovaný pokúsil dokázať svoj legitímny výkon práv aj na základe iných skutočností.

Skutočnosti preukazujúce legitímny výkon práv žalovaného k doménovému menu predvídané pravidlami UDRP sú:

- (i) *pred akýmkoľvek oznámením ohľadom žaloby, žalovaný používal, alebo sa preukázateľne chystal používať doménové meno v dobrej viere k ponúkaniu tovarov alebo služieb, alebo*
- (ii) *žalovaný (ako jediniec, podnikateľ alebo iná organizácia) bol všeobecne známy pod takýmto menom, aj keď nevlastnil takto zapísanú ochrannú známku, alebo*
- (iii) *žalovaný užíva doménové meno legitímnym nekomerčným alebo regulárnym spôsobom, bez úmyslu získať komerčný prospech zmätením spotrebiteľov alebo očierňovaním ochrannej známky.*¹²⁶

123 Viď rozhodnutie Arbitrážneho a mediálneho strediska WIPO č. D2002-0207 zo dňa 3.6.2002. Panel skonštatoval, že doménové mená „bingogala.com“ a „bingogala.net“ sú zameniteľné s registrovanou známkou GALA BINGO a s neregistrovanou Gala Bingo, keďže sa jedná len o prehodenie poradia slov v známke. Dostupné na adrese: <http://www.wipo.int/amc/en/domains/decisions/html/2002/d2002-0207.html>.

124 Viď rozhodnutie Arbitrážneho a mediálneho strediska WIPO č. D2002-0367 zo dňa 8.7.2002. Doplnenie druhového výrazu „automotive“ neodlišuje doménové meno „experianautomotive.com“ od ochrannej známky EXPERIAN. Dostupné na adrese: <http://www.wipo.int/amc/en/domains/decisions/html/2002/d2002-0367.html>.

125 Viď rozhodnutie Arbitrážneho a mediálneho strediska WIPO č. D2007-1338 zo dňa 9.11.2007. Dostupné na adrese: <http://www.wipo.int/amc/en/domains/decisions/html/2007/d2007-1338.html>.

126 Článok 4 (c) pravidiel UDRP

116 Viď rozhodnutie NAF č. FA0301000140598 zo dňa 11.3.2005. Dostupné z: <http://www.adrforum.com/domains/decisions/140598.htm>.

117 Viď rozhodnutie NAF č. FA0212000137221 zo dňa 11.2.2003. Dostupné z: <http://www.adrforum.com/domains/decisions/137221.htm>.

118 Viď napr. rozhodnutie Arbitrážneho a mediálneho strediska WIPO č. D2000-0321 zo dňa 29.6.2000. Dostupné na adrese: <http://www.wipo.int/amc/en/domains/decisions/html/2000/d2000-0321.html>. Žalovaný si zaregistroval doménové meno „chichis.com“ (ochranná známka bola „CHICHIS“). Opačný problém riešilo NAF v rozhodnutí č. A0209000125229 zo dňa 14.11.2002. Dostupné na: <http://www.adrforum.com/domains/decisions/125229.htm>. Ochranná známka žalobca v tomto prípade bola „DOLLAR RENT A CAR“ a žalovaný si zaregistroval doménu „dollar-rent-a-car.com“.

119 Viď napr. rozhodnutie Arbitrážneho a mediálneho strediska WIPO č. D2000-0493 zo dňa 7.7.2000. Dostupné na: <http://www.wipo.int/amc/en/domains/decisions/html/2000/d2000-0493.html>.

120 Viď rozhodnutie NAF č. FA0903001250988 zo dňa 14.4.2009. Dostupné z: <http://domains.adrforum.com/domains/decisions/1250988.htm>.

121 Viď rozhodnutie Arbitrážneho a mediálneho strediska WIPO č. D2000-0999 zo dňa 8.10.2000. K ochrannej známke TELSTRA bolo pridanie ďalšie A a bolo zaregistrované doménové meno „telstraa.com“. Dostupné na adrese: <http://www.wipo.int/amc/en/domains/decisions/html/2000/d2000-0999.html>.

122 Viď rozhodnutie NAF č. FA0005000094730 zo dňa 15.6.2000. Z ochrannej známky STATE FARM bolo vynechané písmeno E a bola zaregistrovaná doména „statfarm.com“. Dostupné na adrese: <http://www.adrforum.com/domains/decisions/94730.htm>.

Ad i) Prípady v ktorých panel rozhodol v prospech žalovaného na základe prvého faktora môžeme rozdeliť na dva typy: tie, pri ktorých užívateľ doménového mena predával alebo sa chystal predávať tovary a služby, a tie, pri ktorých registrant predával samotné doménové meno. Príkladom prvého typu je rozhodnutie vo veci *EAuto, L.L.C. v. Triple S. Auto Parts d/b/a Kung Fu Yea Enterprises, Inc.*¹²⁷ Žalovaný prevádzkoval dlhodobý obchod s autolampami a rozhodol sa ich predávať aj na internete. Zaregistroval si doménové meno „eautolamps.com“. Panel v tomto prípade rozhodol o zamietnutí žaloby, pretože písmeno „e“ pred produktom býva chápané ako elektronická, či internetová forma daného produktu a „eautolamps“ je príkladom produktu so vzťahom k internetu.

Získanie a držanie doménového mena za účelom jeho predaja môže vykazovať známky zlej viery, ak je primárne zamerané na osobu žalobcu. Existujú však prípady, kedy predaj doménového mena bol považovaný za legitímny. Panely sa v takýchto prípadoch zameriavajú na „druhovosť“ doménového mena a to, či mal registrant vedomosť o existencii ochrannej známky už pred poskytnutím domény na predaj. Panel v prípade *Car Toys, Inc. Vs Informa Unlimited, Inc.*¹²⁸ rozhodol v prospech držiteľa doménového mena, aj keď ten ponúkol doménové meno žalobcovi k odkúpeniu. Dôležitým faktorom bolo to, že žalovaný mal legitímny záujem na predaji opisných doménových mien, a to, že ochranná známka „CAR TOYS“ nie je ani jedinečná, ani známa, ani si ju ľudia nespájajú s „cartoys.net“. To, že spoločnosť Informa ponúkla doménu žalobcovi na predaj ešte neznamená, že bol jej záujem nelegitímny.

Pre úspešné preukázanie legitímneho záujmu v podobe predaja tovarov alebo služieb v dobrej viere postačí, ak žalovaný začal s preukázateľnými prípravami na uvedenie tovarov alebo služieb na trh. Z pravidiel UDRP nevyplýva, čo presne spadá pod pojem preukázateľné prípravy a k jednoznačnému výkladu nedošlo ani zo strany panelov. Niektoré sa pri posudzovaní sústredia na kapitál vynaložený na začatie predaja a niektorým stačia aj úplne základné dôkazy o prípravách. Napr. v spore *Shem, LLC v. Solytix, Inc.* sa panel vyjadril, že „na dokázanie preukázateľných príprav na užívanie doménového mena nie je potrebné ukázať plne funkčné podnikanie. Je dostatočné ak žalovaný preukáže, že predtým ako mu bolo doručené oznámenie o začatí sporu, vykonal určité prípravy na využitie doménového mena, aj keby tieto prípravy boli len povrchné. Dôkazom o preukázateľných prípravách môže byť podnikateľský plán, návrh technológie alebo spôsob fungovania, spôsob financovania, alebo určitý harmonogram.“¹²⁹

Ad ii) Druhou možnosťou pre žalovaného ako sa vyhnúť prevodu doménového mena je dokázanie, že

bol pod takýmto označením všeobecne známy, aj keď nevlastnil žiadnu takúto ochrannú známku. Pomocou tohto ustanovenia sa má zabrániť tzv. Reverse Domain Hijacking.¹³⁰ Známym rozhodnutím je *Avnet, Inc. v. Aviation Network, Inc.*¹³¹ Registrant bol známy viac ako desať rokov pod menom Avnet predtým, ako si zaregistroval doménové meno „avnet.net“, a preto bola žaloba neúspešná a doménové meno mu zostalo. Zaujímavým bol aj spor *Digitronics Inventioneering Corporation v. @Six.Net Registered*.¹³² Išlo tu o dve domény „sixnet.com“ a „six.net“. Panel potvrdil práva registranta k obom doménam, pretože ten bol známy pod menom „six.net“ a to mu zároveň dalo právo aj k doméne „sixnet.com“.

Ad iii) Spôsobom, ktorý predpokladá tretí bod článku 4 (c) musí žalovaný jednáť už od registrácie samotnej a nie až potom ako začne voči nemu žalobca podnikáť kroky. Tento bod však vo svojom znení je možné pomerne široko interpretovať, obsahuje totiž dodatok, že žalovaný neužíva doménové meno na to, aby očiernil alebo pošpinil ochrannú známku. Aj preto sa okolo tohto bodu rozprúdila široká diskusia a niektorí sa dokonca obávali, že by sa týmto ustanovením mohla obmedzovať sloboda slova a zabránilo by sa tak oprávnenej kritike. ICANN si vzniknutú situáciu uvedomil a ešte v roku 1999 vydal dokument s názvom „Second Staff Report“, v ktorom uviedol okrem iného, čo myslel anglickým výrazom „tarnishment“¹³³ použitým v článku 4 (c) (iii). V tejto správe sa uvádza: „*pojem pošpinenie v § 4 (c) (iii) sa vzťahuje len na prípady s úmyslom získať nejaký komerčný prospech*“.¹³⁴

Aj napriek tomuto stanovisku zo strany ICANNu je rozhodovacia prax nejednotná v prípadoch užívania doménového mena ku kritike a parodovaniu. Rozhodnutia v takýchto prípadoch je možné rozdeliť do dvoch skupín. Do prvej skupiny patria rozhodnutia, ktoré stavajú právo na kritiku na rovnakú úroveň, akú má právo k ochrannej známke. Tie ostatné síce tiež uznávajú existenciu práva na oprávnenú kritiku, ale tvrdia, že to nedáva registrantom právo k doménovému menu, ktoré by bolo identické alebo zameniteľné s ochrannou známku. Najznámejším rozhodnutím v tejto oblasti je rozhodnutie ohľadom doménového mena „bridgestone-firestone.net“.¹³⁵ Panel tu dospel k záveru, že „výkon slobody prejavu za účelom kritiky či

130 Jedná sa o využívanie pravidiel UDRP k získaniu doménového mena od jeho držiteľa v zlej viere. Definícia je obsiahnutá aj v procesných pravidlách k UDRP dostupných na adrese: <<http://www.icann.org/en/dndr/udrp/uniform-rules.htm>>.

131 Viď rozhodnutie Arbitrážneho a mediálneho strediska WIPO č. D2000-0046 zo dňa 24.3.2000. Dostupné na adrese: <<http://www.wipo.int/amc/en/domains/decisions/html/2000/d2000-0046.html>>.

132 Viď rozhodnutie Arbitrážneho a mediálneho strediska WIPO č. D2000-0008 zo dňa 1.3.2000. Dostupné na adrese: <<http://www.wipo.int/amc/en/domains/decisions/html/2000/d2000-0008.html>>.

133 Voľne by sa dal tento pojem preložiť ako pošpinenie alebo očiernenie mena niekoho alebo niečo.

134 *Second Staff Report on Implementation Documents for the Uniform Dispute Resolution Policy*, ICANN, 1999 [cit. 3.2.2011]. Dostupné na: <<http://www.icann.org/en/udrp/udrp-second-staff-report-24oct99.htm>>.

135 Viď rozhodnutie Arbitrážneho a mediálneho strediska WIPO č. D2000-0190 zo dňa 6.7.2000. Dostupné na adrese: <<http://www.wipo.int/amc/en/domains/decisions/html/2000/d2000-0190.html>>.

127 Viď rozhodnutie Arbitrážneho a mediálneho strediska WIPO č. D2000-0047 zo dňa 24.3.2000. Dostupné na adrese: <<http://www.wipo.int/amc/en/domains/decisions/html/2000/d2000-0047.html>>.

128 Viď rozhodnutie NAF č. FA0002000093682 zo dňa 20.3.2000. Dostupné na adrese: <<http://www.adrforum.com/domains/decisions/93682.htm>>.

129 Viď rozhodnutie Arbitrážneho a mediálneho strediska WIPO č. D2009-0739 zo dňa 30.7.2009. Dostupné na adrese: <<http://www.wipo.int/amc/en/domains/decisions/html/2009/d2009-0739.html>>.

komentovania tiež dokazuje právo alebo legitímny záujem na doménovom mene“.

V rozhodnutí Arbitrážneho a mediálneho strediska WIPO z roku 2008 v spore *Aspis Liv Försäkrings AB v. Neon Network, LLC*¹³⁶ sa stretli v spore o doménové meno „aspis.com“ svet ochranných známk, paródia, kritika, počiatočná zmätenosť a právo na slobodu slova. Panel nakoniec rozhodol v pomere 2 : 1 pre prevod doménového mena na žalobcu. Tým bola spoločnosť Aspis Prona založená v roku 2004. Bola majiteľom švédskej aj komunitárnej ochrannej známky ASPIS. Sporné doménové meno bolo však zaregistrované už v roku 1998, a na webovej stránke bolo fórum, na ktorom prebiehala kritika zameraná na žalobcu. Panel v tomto prípade rozhodol tak, že v prípade ak je doménové meno užívané na kritiku a nie je odlišené od ochrannej známky nejakým modifikátorom, nemožno takéto užívanie považovať za legitímny výkon práv. Panel tiež zdôraznil, že nie je jeho úlohou hodnotiť kritiku, ktorá sa nachádza na internetovej stránke, ani v prípade posudzovania zlej viery, pretože „zlá viera, ktorá existuje v tomto a aj v podobných prípadoch, nevzniká na základe kritických vyjadrení, ale z faktu, že žalovaný si zvolil doménové meno, ktoré pozostáva z ochrannej známky bez nejakej zmeny, a to vyvoláva skreslenie a napodobňovanie“.¹³⁷ Často sa užívatelia doménových mien odvolávajú na všeobecnosť či opisnosť časti alebo celého sporného doménového mena.

5.6. Jazyk procesu

V mnohých konaniach podľa UDRP sú žalobca a žalovaný z rozličných krajín a hovoria rozdielnymi jazykmi. Samotné pravidlá síce otázku jazyka neriešia, avšak procesné pravidlá (tzv. Rules), ktoré dopĺňujú pravidlá UDRP, obsahujú ustanovenie o jazyku celého procesu.

Článok 11 písmeno a) týchto pravidiel hovorí, že „ak nie je stranami dohodnuté inak, alebo ak nie je inak stanovené v registračnej zmluve, je jazykom administratívneho konania jazyk, v ktorom bola uzavretá registračná zmluva, panel však môže s ohľadom na okolnosti rozhodnúť inak.“¹³⁸ Toto ustanovenie tak čiastočne chráni žalovaného, pretože ten si pri registrovaní doménového mena vyberá registrátora sám a tým má možnosť ovplyvniť jazyk konania. Ak by však pravidlá obsahovali len rigidné ustanovenie, že konanie by bolo vždy vedené v jazyku registračnej zmluvy, bolo by to nezmyselné. V prípadoch, kedy sú obaja účastníci schopný komunikácie v rovnakom jazyku, nemá zmysel trvať na jazyku registračnej zmluvy, ak je odlišný. Práve pre takéto prípady je v článku 11 a) dodatok, že panel môže rozhodnúť o jazyku podľa okolností. Vystáva však otázka, či je panel schopný posúdiť jazykové znalosti účastníkov iba na základe jednorazovej komunikácie s účastníkmi.

Článok 11 písmeno b) dáva panelu ďalej právomoc nariadiť, aby boli všetky dokumenty vyhotovené v iných jazykoch preložené sčasti alebo celé do jazyka, v ktorom bude prebiehať konanie.

Otázkou jazyka sa panel WIPO zaoberal napríklad v prípade *Beiersdorf AG v. Good Deal Communications*.¹³⁹ Panel sa tu vyslovil, že ak je sťažnosť podaná v inom jazyku, než v akom bola uzavretá registračná zmluva, a nie je jasné, že toto nepredstavuje prekážku pre žalovaného, tak žalovaný dostane oznámenie o procese aj v jazyku registračnej zmluvy. Inak by tu bola možnosť, že žalovaný nebude schopný zhodnotiť skutočnú povahu prípadu a mohol by tak prísť o spravodlivú možnosť prezentovať svoje argumenty.

5.7. Časová a finančná záťaž

Po spočítaní jednotlivých lehôt, ktoré pravidlá UDRP určujú k jednotlivým krokom v procese, by mal byť celý proces skončený do 60 dní odo dňa, kedy poskytovateľ obdržal žalobu. Doba je to relatívne krátka, hlavne v porovnaní s procesom pred súdmi, ktorý sa môže natiahnuť až na roky.

Finančná náročnosť procesu je závislá na viacerých faktoroch. Záleží, ku ktorému poskytovateľovi bude žaloba podaná, či sa bude jednať o jedno alebo viac doménových mien a nakoniec aj od toho, či bude záležitosť rozhodovať jeden alebo traja panelisti. Poplatky jednotlivých poskytovateľov je možné nájsť na ich internetových stránkach. Pod 1000 amerických dolárov sa však žalobca určite nedostane a poplatky hradí v plnej výške žalobca. To zohráva často dôležitú úlohu pri rozhodovaní, či tento proces podstúpiť alebo nie a kalkulujú s tým aj cybersquatter. Tí ponúknu sporné doménové meno vlastníkovi ochrannej známky za cenu, ktorá je síce vyššia ako náklady na registráciu, ale zároveň je nižšia ako náklady na proces UDRP. Jediná situácia, kedy polovičný podiel na poplatkoch hradí aj odporca je, ak odporca chce, aby boli ustanovení traja rozhodcovia a žalobca požadoval iba jedného.¹⁴⁰ Do poplatkov za konanie sa nezapočítavajú platby za poštovné služby a za prípadné právne zastúpenie, tie nesie každá strana sama.

5.8. Výhody UDRP

Ako vyplýva z vyššie uvedených faktov, UDRP by mala poskytovať rýchlejšiu, lacnejšiu a jednoduchšiu alternatívu k náročnému riešeniu sporu všeobecným súdnictvom. UDRP konanie je ukončené do 60 dní od prijatia žaloby poskytovateľom, to sa u všeobecných súdov zaručiť nedá. Taktiež náklady nie sú zvlášť vysoké a sú stanovené fixne bez ohľadu na dĺžku konania. V prípade súdneho sporu by náklady mohli byť aj vyššie vďaka poplatkom za právne zastúpenie, pretože typ dokumentov používaných v konaní UDRP je jednoduchší ako pri klasickom súdnom spore a sú stavané tak, aby priemerný človek právne zastúpenie nepotreboval. Nehovo-

136 Vid' rozhodnutie Arbitrážneho a mediálneho strediska WIPO č. D2008-0387 zo dňa 2.6.2008. Dostupné na adrese: <<http://wipo.int/amc/en/domains/decisions/html/2008/d2008-0387.html>>.

137 tamtiež

138 Článok 11 a) procesných pravidiel kUDRP (RUDRP).

139 Blížšie vid' rozhodnutie Arbitrážneho a mediálneho strediska WIPO č. D2000-1759 zo dňa 2.4.2001. Dostupné na adrese: <<http://www.wipo.int/amc/en/domains/decisions/html/2000/d2000-1759.html>>.

140 Článok 19 písmeno a) UDRP

riac o tom, že právnici si za každú konzultáciu dokumentu niečo účtujú a čím dlhší je spor, tým viac ich osoba dostáva a potrebuje sa o nich poradiť.

Dôležitou výhodou UDRP oproti národným súdom je, že rozhodnutia národných súdov sú vykonateľné len na ich území.¹⁴¹ Rozhodnutie podľa UDRP je naopak možno vykonať voči všetkým držiteľom generických domén, bez ohľadu na to kde majú bydlisko. Pozitívom UDRP, hlavne pre držiteľov ochranných známk, je aj viac ako 80 percentná úspešnosť žalobcov.¹⁴²

6. Federálne právo USA (ACPA)

6.1. História a vznik

USA ako jedna z mála krajín prijala výslovnú internetovú zákonnú úpravu prostredníctvom Anticybersquatting Consumer Protection Act a rozšírila týmto zákonom zákonnú úpravu nekalej súťaže a ochranných známk o ustanovenia poskytujúce ochranu proti cybersquattingu. Zákon vznikol pretože Spojené štáty sa nezhodovali s názorom väčšiny ostatných štátov sveta, že k riešeniu problémov v kyberpriestore postačí aplikovať doterajšie zákony.

Predtým ako bol „Zákon o ochrane spotrebiteľov pred cybersquattingom“ (ACPA – Anticybersquatting Consumer Protection Act) prijatý, bolo jedinou možnosťou pre majiteľov ochranných známk v rámci práva USA žalovať cybersquatterov pre porušovanie práv k ochranným známkam alebo žiadať odškodnenie na základe Federal Trademark Dilution Act (FTDA) z roku 1995.

Súdny spor bol však nákladný a človek si nemohol byť istý výsledkom až do konca. Problémom bolo preukázať možnú pravdepodobnosť zmätenia spotrebiteľov, pričom sa bralo do úvahy, ako veľmi to súvisí s výrobkami a službami oboch strán. Za tejto situácie mohol byť žalobca úspešný len ak držiteľ doménového mena využíval stránku pre obchodné účely, ktoré mohli spotrebiteľia mylne považovať za aktivity majiteľa ochranných známk.

Žalovať cybersquattera podľa FTDA nebolo jednoduché. Majiteľ ochrannej známky musel v tomto prípade dokázať, že aktivity držiteľa doménového mena znižovali povest' ochrannej známky. Tento zákon tak zasa ochraňoval prevažne vlastníkov známych ochranných známk. Bremono bolo kladené na to, aby majiteľ známky dokázal, že bola známa a na to, že práve aktivity držiteľa domény znižujú jej povest'.

Ani jedna z týchto možností tak nepostihovala všetky prípady cybersquattingu. ACPA bol preto prijatý k náprave nedostatkov FTDA. Napraviť tieto nedostatky mal zákon, ktorý sa stal účinným 29. novembra 1999 (v rovnakom roku ako pravidlá UDRP). Týmto zákonom bol ACPA. Ten doplnil Zákon o ochranných

známkach z roku 1946 (Lanham Act) o nový dôvod žaloby v odseku 43 zákona¹⁴³ a poskytol tak špeciálny federálny prostriedok ochrany proti registrácii, užívaniu alebo obchodovaniu s doménovým menom v zlej viere. Cieľom tohto zákona bolo okrem poskytnutia ochrany spotrebiteľom v sieti internet aj zvýšiť ich dôveru v elektronický obchod a tým zabezpečiť jeho rozvoj.

6.2. Podstata ACPA

ACPA poskytuje možnosť občianskoprávnej žaloby proti osobe, ktorá si zaregistruje, obchoduje, alebo užíva doménové meno zodpovedajúce ochrannej známke v zlej viere s úmyslom profitovať z tejto ochrannej známky. Majiteľ známky môže žiadať náhradu škody, zrušenie či prevod doménového mena.

Aby bolo možné uspieť pri žalovaní cybersquattera podľa ACPA, súd musí byť schopný určiť tri základné veci, ktoré musí žalobca dokázať. V prvom rade musí súd rozhodnúť, či dotknutá ochranná známka bola slávna alebo charakteristická¹⁴⁴ v čase registrácie doménového mena. Ďalej či sa jedná o doménové meno, ktoré je identické alebo zameniteľné s ochrannou známkou. A v neposlednom rade je na súde, aby určil, či sa naozaj jednalo o registráciu, užívanie alebo obchodovanie v zlej viere s úmyslom získať prospech. Zlá viera a identickosť alebo zameniteľnosť doménového mena s ochrannou známkou sú podmienky, ktoré musia byť splnené kumulatívne. Pod pojem obchodovanie s doménovým menom možno zaradiť transakcie, ktoré zahŕňajú predaj, nákup, pôžičky, zástavy, licencie, výmeny meny a iné druhy prevodov za úplatu.¹⁴⁵ Jedná sa len o príklady a nič nebráni súdom aby pod tento pojem podradili aj iné jednanie.

Je potenciálne možné, aby vlastníci známky mal dve rôzne príčiny na začatie sporu a mohol by podať žalobu na dve odlišné osoby. Jednu na osobu registranta, ktorý doménové meno v zlej viere zaregistroval. A druhú na osobu, ktorá doménové meno užíva, alebo vlastní pretože ho kúpila od registranta. Prvá aj druhá osoba by porušila ustanovenia ACPA a bolo by možné voči nim podniknúť právne kroky.

6.2.1. In rem jurisdikcia

Kongres Spojených štátov sa pri prijímaní tohto zákona musel vysporiadať s tým, že internet nemá žiadne fyzické hranice, a preto si osoba z Jamajky, Ruska či Kanady môže zaregistrovať doménové meno prostredníctvom registrátora v USA. Zahraniční užívatelia sa tak vyhnu uplatňovaniu federálneho zákona o ochranných známkach, pretože je nemožné na nich uplatňovať jurisdikciu *in personam* (osobú). Kongres preto začlenil do ACPA ustanovenie o *in rem* (vecnej) jurisdikcii. Tá je k dispozícii v prípadoch, keď registrant nemôže

141 Samozrejme existujú mechanizmy medzi štátmi pomáhajúce pri vykonateľnosti súdnych rozhodnutí, napr. Nariadenie 44/2001/ES Brusel I.

142 Za rok 2009 to bola dokonca 87 percentná úspešnosť. Vid' *Brands Tackle Cybersquatters in 2009, UDRP becomes Eco-Friendly* [online]. WIPO, 2010. Dostupné na: <http://www.wipo.int/pressroom/en/articles/2010/article_0007.html>.

143 Nový odsek 43 (d) je Anticybersquatting Consumer Protection Act (ACPA). Odsek 43 (c) je kodifikovaný FTDA. Odsek 43(a) je všeobecne uplatňovaný v prípadoch neoprávneného zásahu do ochrannej známky a v prípade nekalej súťaže. V rámci U.S.CODE sa jedná o §§ 1125 (a), (c), (d).

144 ACPA používa slovo „distinctive“.

145 Porovnaj so znením § 1125 (d) (E) U.S. CODE.

byť nájdený a najmä v prípadoch, keď poskytol nepravdivé informácie o sebe registrátorovi. Súd sa pri žalobe *in rem* zameriavajú na to, kde sa nachádza registrátor, register alebo iná doménová autorita, ktorá prideliť, či zaregistrovala dotknuté doménové meno. Navyše začlenenie *in rem* jurisdikcie do ACPA dalo súdom argumenty v tvrdeniach, že doménové mená sú majetkom v prípade žalôb podľa ACPA.

V spore *Cable News Network v. cnnnews.com*, súd trval na tom, že doménové mená sú majetkom a majú svoju polohu v súdnom obvode, v ktorom sa nachádza registrátor.¹⁴⁶ Pri takomto pohľade na doménové mená však nastáva zásadný rozdiel v zaobchádzaní s nimi. Pretože iba tie doménové mená, ktoré sú identické, či zameniteľné s ochrannou známkou môžu byť predmetom žalôb *in rem* podľa ACPA. Z toho vyplýva, že druhové alebo opisné doménové mená nie sú považované za majetok, pretože žiadny vlastník ochrannej známky by neuspel s žalobou *in rem* na takéto doménové meno, pretože ochranná známka by v tomto prípade nebola jedinečná.

Významným rozhodnutím z hľadiska *in rem* žalôb je rozhodnutie vo veci *America Online Inc. v AOL.org*.¹⁴⁷ Tento prípad sa dostal pred súd v roku 2002 a súd tu skonštatoval, že jedinec sa dobrovoľnou registráciou vrcholovej domény (v tomto prípade .org) sám stáva súčasťou kyberpriestoru Spojených štátov.¹⁴⁸

6.2.2. Slávne známky a zlá viera podľa ACPA

Ako vyplýva z ustanovenia § 1125 (d)(1)(A) ii) tak sú chránené len ochranné známky, ktoré boli v čase registrácie buď slávne, alebo aspoň charakteristické, alebo sa jedná o známky uvedené v odstavci iii).¹⁴⁹

ACPA vytvára dva rozdielne štandardy ochrany, jeden pre ochranné známky charakteristické a iný, viac ochránarsky, pre slávne ochranné známky. Pojmy slávne a charakteristické, s ktorými pracuje zákon ACPA, nie sú v ňom bližšie definované. Charakteristickosť treba chápať ako určitý stupeň jedinečnosti, ktorým disponuje ochranná známka. Definíciu toho, čo je považované za slávne, je treba hľadať mimo ACPA. Netreba však ísť príliš ďaleko. Vyššie spomínaní FTDA podáva výklad toho, čo je za slávne považované.¹⁵⁰ Ochranná známka je slávna, ak je uznávaná širokou spotrebiteľskou verejnosťou Spojených štátov ako označenie výrobkov alebo

služieb vlastníka známky. Tento odstavec tiež vymenúva niekoľko faktorov, ktoré majú pomôcť pri určovaní, či daná známka dosahuje potrebnú mieru uznania.¹⁵¹

Významnou časťou ACPA je aj prvok zlej viery pri registrácii doménového mena. Zákon poskytuje súdom pomoc v podobe deviatich faktorov, ktoré uvádza ako možné príklady zlej viery. V žiadnom prípade sa však nejedná o taxatívny zoznam, ktorým sa súdy musia riadiť za každých okolností. To je v zákone vyjadrené aj formuláciou „súd môže vziať do úvahy nasledujúce faktory, ale nie je nimi obmedzený“.¹⁵²

Pri posudzovaní zlej viery sa zvažuje, či žalovaný využil v doménovom mene ochrannú známku alebo iné právo duševného vlastníctva, do akej miery sa doménové meno zhoduje s menom alebo prezývku žalovaného, predošlé legálne využívanie doménového mena žalovaným k ponúkaniu tovarov a služieb, nekomerčné alebo regulárne využívanie známky na internetovej stránke v dobrej viere, zámer žalovaného odkloniť zákazníkov na stránky, ktoré by mohli poškodiť dobré meno ochrannej známky, či žalovaný ponúkol prevod doménového mena za úplatu, bez predošlého využívania, či žalovaný poskytol pri žiadosti o doménové meno nepravdivé kontaktné informácie, či je známka slávna alebo ojedinelá, či si žalovaný vedome zaregistroval viacero doménových mien, ktoré sú zhodné alebo zameniteľné s ochrannou známkou alebo sú odvodené od slávnej ochrannej známky, bez ohľadu na tovar a služby strán a to do akej miery je, alebo nie je známka začlenená do doménového mena charakteristická a slávna.¹⁵³

Samozrejme príkladov zlej viery je oveľa viac, čo dokazuje aj bohatá rozhodovacia prax federálnych súdov. Časté sú prípady poškvrnenia dobrej povesti ochrannej známky. Známym bol prípad *Mattel, Inc. v. Internet Dimensions, Inc.*, v tomto spore bola spoločnosťou Internet Dimensions Inc. zaregistrovaná doména „barbiesplaypen.com“, na ktorej bola prevádzkovaná porno stránka. Barbie bola ochrannou známkou spoločnosti Mattel a žalovaný takouto registráciou a užívaním znehodnotil túto známku.¹⁵⁴

6.2.3. Rozdiely oproti bežnej úprave

ACPA na rozdiel od UDRP výslovne zakotvuje ochranu pred cybersquattingom aj pre jednotlivcov.¹⁵⁵ Tento tak môže podať žalobu na registranta za to, že si zaregistroval meno tohto jednotlivca ako doménové meno. Zákon nevyžaduje, aby sa jednalo o meno osoby, ktoré je slávne alebo také, ktoré je chránené ako ochranná známka.

146 Rozsudok federálneho oblastného súdu USA vo Virginii (UNITED STATES DISTRICT COURT FOR THE EASTERN DISTRICT OF VIRGINIA), zo dňa 21.12.2001, sp. zn. 00-2022-A. Rozsudok je dostupný aj na: <<http://pub.bna.com/ptcj/002022.htm>>.

147 Rozsudok federálneho oblastného súdu USA vo Virginii (UNITED STATES DISTRICT COURT FOR THE EASTERN DISTRICT OF VIRGINIA), zo dňa 23.4.2003, sp. zn. 259 F.Supp.2d 449, 75 U.S.P.Q.2d 1919, No. CIV.A. 02-1116-A. Rozsudok je dostupný aj na: <www.internetlibrery.com/pdf/aol-aol.org-ED-Va.pdf>.

148 Z rozhodnutia: *Ak si subjekt zvolil registráciu doménového mena pod doménou vrcholovej úrovne .org, musí počítať s tým, alebo to mal aspoň predvídať, že si vyberá doménu kontrolovanú registrom so sídlom v Spojených štátoch a tým sa tak dobrovoľne stáva súčasťou amerického kyberpriestoru. Ak sa chcel vyhnúť možnosti byť súdený podľa ACPA mal si zvoliť doménu vrcholovej úrovne, ktorej register aj registrátor sa nachádzajú mimo právomoc Spojených štátov.*

149 Ustanovenie odkazuje na pomenovania súvisiace s Červeným krížom alebo Medzinárodným olympijským výborom.

150 Bližšie viď odst. 2 (A) FTDA U.S. CODE.

151 Mieru uznania ovplyvňuje doba trvania, rozsah a geografický dosah reklamy a propagácie tejto ochrannej známky, množstvo, objem a geografický rozsah predaja tovaru alebo služieb ponúkaných pod ochrannou známkou, rozšírenie momentálneho poznania známky a tiež to, či bola známka zaregistrovaná podľa zákona z roku 1881 alebo 1905.

152 § 1125 (d) (B) (i) U.S. CODE.

153 § 1125 (d) (B) (i) U.S. CODE.

154 Rozsudok federálneho oblastného súdu USA v New Yorku (UNITED STATES DISTRICT COURT FOR THE SOUTHERN DISTRICT OF NEW YORK), zo dňa 13.6.2000, sp. zn. 99 Civ. 10066 (HB). Rozsudok je dostupný aj na: <<http://cyber.law.harvard.edu/ilaw/DomainNames/MattelvInternetDimensions.htm>>.

155 § 1129 U.S. CODE dnes § 8131 (1) (A) U.S. CODE.

Poskytuje tak možnosť aj obyčajným občanom brániť sa proti internetovému pirátstvu. Pri súdnom spore je potrebné dokázať, že mal registrant záujem na dosiahnutí zisku špecifickým spôsobom. Týmto špecifickým spôsobom je predaj doménového mena poškodenej osobe alebo tretej strane, nestačí teda samotné užívanie. Dôležité je uviesť, že táto časť zákona sa vzťahuje len na doménové mená zaregistrované po 29. novembri 1999. V rámci tejto ochrany osobných mien môže súd priznať žalobcovi zrušenie alebo prevod doménového mena, prípadne podľa svojho uváženia aj náklady na právne zastúpenie a poplatky.¹⁵⁶

Zásadným rozdielom oproti bežnej úprave obrany proti zásahom do ochranných známk je vypustenie potreby preukazovať, že strana, ktorá zneužívala ochrannú známku ju využíva na obchodné účely. Lenham Act a aj FTDA obsahujú túto požiadavku, na rozdiel od nich ACPA nevyžaduje užitie v obchodnom styku. Takéto použitie slúži len ako pomôcka pri určovaní zlej viery. Samotná registrácia, obchodovanie alebo užívanie doménového mena v zlej viere však postačuje na porušenie ustanovení ACPA.

Príkladom rozhodnutia v prospech vlastníka ochrannej známky aj bez úmyslu využiť ju na obchodné účely je prípad *Morrison & Foerster v. Wick*.¹⁵⁷ Žalovaný si zaregistroval niekoľko stránok využívajúc pri tom variácie názvu advokátskej kancelárie Morrison & Foerster. Internetové stránky žalovaný potom používal na kritiku a parodovanie. Súd neuznal ani tvrdenia žalovaného, že stránky sú ako také chránené prvým dodatkom ústavy USA a rozhodol v prospech žalobcu.

ACPA taktiež jemne pozmeňuje aj požiadavku na pravdepodobnosť zámeny tým, že vlastník ochrannej známky môže žalovať registrácie doménových mien v zlej viere aj bez ohľadu na tovar a služby strán. V prípade klasickej žaloby na porušenie práva k ochrannej známke musel žalobca dokazovať, že žalovaný známku užil v obchodnom styku v spojení s výrobkami alebo službami, a to spôsobom, ktorý spôsobil zavádzanie spotrebiteľov ohľadom pôvodu alebo sponzoringu tovarov a služieb. ACPA teda značne posilňuje postavenie vlastníka ochrannej známky oproti klasickej známkovej ochrane v USA a je bezpredmetné aký druh tovarov alebo služieb užívateľ na stránke poskytuje. To znamená, že aj keby si užívateľ doménového mena zaregistroval doménu „bmw.com“ a prevádzkoval by tam e-shop s drogériou, tak by v prípade súdneho sporu podľa ACPA uspel vlastník ochrannej známky BMW.

Takúto zmenu v postavení vlastníka známky možno dobre vidieť v prípade *Sporty's Farm LLC v. Sportsman's Market, Inc.*¹⁵⁸ Spoločnosť Sportsman's Market bola známa katalógovým predajom leteckej techniky

a používala logo „sporty“ od šesťdesiatych rokov. Spoločnosť Omega Engineering, Inc. si zaregistrovala doménu „sportys.com“. Potom založila dcérsku spoločnosť Sporty's Farm, na ktorú previedla spomínané doménové meno a ktorá sa venovala predaju vianočných stromčekov. Súd vo svojom rozhodnutí skonštatoval, že „sporty's“ bola charakteristickou značkou spoločnosti Sportsman's Market a doména „sportys.com“ bola zameniteľne podobná s touto značkou. Súd sa pritom zaoberal podobnosťou doménového mena a značky bez ohľadu na produkty ponúkané týmito dvomi spoločnosťami. V prípade klasickej žaloby proti zneužívaniu ochrannej známky by súd takúto žalobu zamietol na základe toho, že produkty ponúkané spoločnosťami si nie sú podobné a nemôže preto prichádzať k zámene.

Veľmi neobvyklú aplikáciu zákona ACPA je možno vidieť v prípade o doménové meno „barcelona.com“.¹⁵⁹ Federálny okresný súd vo Virginii tu prekvapivo aplikoval ACPA v prospech zahraničného majiteľa ochrannej známky. Sudca odôvodnil svoje rozhodnutie v prospech mesta Barcelona odkazom na španielske známkové právo. To totiž nedovoľovalo zápis ochrannej známky „Barcelona“ bez akéhokoľvek dodatku. Sudca tiež poukázal na to, že mesto Barcelona vlastní niekoľko ochranných známk s výrazom Barcelona, a prehlásil, že americký zákon ACPA nečiní rozdiel medzi americkou a zahraničnou známkou. ACPA chráni pred cybersquattingom nielen majiteľov amerických ochranných známk. Federálny sudca tak prelomil princíp teritoriálnej platnosti ochrannej známky a extenzívne aplikoval americkú národnú úpravu.

6.3. Prostriedky nápravy

Zákon ACPA dáva vlastníčkovi ochrannej známky k dispozícii značné prostriedky nápravy. Tie totiž zahŕňajú aj také, ktoré sú mu k dispozícii na základe Lanham Act. Medzi tieto prostriedky patrí súdny zákaz, nahradenie skutočnej škody, nadobudnutie ziskov žalovaného, zvýšenie náhrady škody až do trojnásobku skutočnej škody, priznanie nákladov na právne zastúpenie a súdnych poplatkov. Tieto možnosti upravuje § 1117 (a) U.S. Code. Žalobcovi sa tak dáva možnosť uplatňovať nárok na:

- a) zisky žalovaného,
- b) škody vzniknuté žalobcovi,
- c) náklady na žalobu.

Medzi náklady na žalobu sa počítajú náklady na právne zastúpenie, súdne a rôzne iné poplatky, ktoré sú s takouto žalobou spojené.

Súd posudzuje tvrdené zisky a škody, alebo dohliada na to, aby tieto boli patrične zistené. Pri posudzovaní zisku, ktorý získal užívateľ doménového mena, stačí ak žalobca preukáže predaje žalovaného vďaka tejto doméne. Odporca však musí doložiť všetky náklady a položky, ktoré tvrdí, že si môže odpočítať od týchto

156 § 1129 U.S. CODE dnes § 8131 (2) U.S. CODE.

157 Rozsudok federálneho oblasťného súdu USA v New Yorku (UNITED STATES DISTRICT COURT FOR THE DISTRICT OF COLORADO), zo dňa 18.4.2000, sp. zn. 94 F. Supp. 2d 1125. Rozsudok je dostupný aj na: <<http://cyber.law.harvard.edu/ilaw/DomainNames/MorrisonFoerster.htm>>.

158 Rozsudok federálneho odvolacieho súdu USA (UNITED STATES COURT OF APPEALS FOR THE SECOND CIRCUIT), zo dňa 2.2.2000, sp. zn. 53 U.S.P.Q.2D (BNA) 1570. Rozsudok je dostupný aj na: <<http://cyber.law.harvard.edu/property00/domain/SportyShort.html>>.

159 Rozsudok federálneho odvolacieho súdu USA (UNITED STATES COURT OF APPEALS FOR THE FOURTH CIRCUIT), zo dňa 2.3.2003, sp. zn. No. 02-1396. Rozsudok je dostupný aj na: <<http://pacer.ca4.uscourts.gov/opinion.pdf/021396.P.pdf>>.

ziskov. Ak súd zistí, že suma, ktorú vymáha žalobca, a ktorá je založená na ziskoch žalovaného, je vyššia alebo nedostatočná, môže ju upraviť podľa svojho uváženia a podľa okolností prípadu. Takáto suma by nemala predstavovať trest ale odškodnenie. Vo výnimočných prípadoch môže súd priznať aj náhradu právneho zastúpenia víťaznej strane.

Zákon ďalej poskytuje možnosť žalobcovi kedykoľvek až do vynesenia konečného rozhodnutia zvoliť si namiesto náhrady skutočných škôd možnosť udelenia zákonnej náhrady škôd vo výške od 1000 do 100 000 dolárov za doménové meno, podľa uváženia súdu.¹⁶⁰

Jedným z prvých rozhodnutí, v ktorom žalobca zvolil práve túto cestu bolo rozhodnutie v prípade *Shields v. Zuccarini*.¹⁶¹ Shields je grafickým dizajnérom, ktorý obchoduje s animáciami pod meno Joe Cartoon a Joe Cartoon Co. V roku 1997 si Shields zaregistroval doménu „www.joecartoon.com“, stránka mala priemernú návštevnosť okolo 700 000 mesačne. V novembri 1999 si žalovaný Zuccarini zaregistroval päť doménových mien, ktoré boli len variáciou spomínanej domény „joecartoon.com“. Na týchto stránkach boli umiestnené reklamy na iné stránky. Návštevníci týchto stránok tu boli uväznení bez možnosti stránku opustiť bez toho, aby klikli na jednu z reklám, za ktoré Zuccarini dostával od 10 do 20 centov za kliknutie. Súd prvej inštancie rozhodol o zákonnej náhrade škody vo výške 10 000 dolárov za jednotlivé porušenie, teda v súhrne 50 000 dolárov plus náklady na právne zastúpenie. V neprospech žalovaného svedčilo aj to, že v čase od vydania predbežného opatrenia si zaregistroval stovky domén televíznych programov, celebrit a spoločností.

ACPA sa vzťahuje na všetky doménové mená registrované pred a po účinnosti zákona, ale peňažné odškodnenie je dostupné len pre domény registrované až po účinnosti zákona. A v prípade *in rem* žalôb sú možnosti nápravy zúžené len na zrušenie alebo prevod doménového mena.

Z vyššie spomenutých rozhodnutí je jasné, že takáto výslovná zákonná úprava internetového zneužívania ochranných známk bola potrebná a lepšie vystihovala špecifiká internetového pirátstva pri registrácii doménových mien. Zákon sa tak stal veľmi účinnou a obľúbenou zbraňou proti cybersquattingu.

6.4. Nedostatky a výhody ACPA

Z vyššie uvedeného textu vyplýva, že ACPA má svoje výhody, ale tak ako iné úpravy a tak ako aj UDRP, má aj svoje nedostatky. Jedným z problémov, ktoré sa týkajú aj zákona ACPA je expanzia siete internet. ACPA nerieši problém, že internet nie je ohraničený tak ako sú vymedzené územia jednotlivých štátov a môžu tu nastať problémy s uplatňovaním práva. Jedinou možnosťou, ktorú tento zákon zavádza je už spomínaná *in rem* žaloba. Tá je však aplikovateľná len ak registrátor domén-

nového mena sídli na území Spojených štátov. ACPA teda nie je možné aplikovať, ak súd nemá personálnu právomoc nad osobou registranta a zároveň registrátor nie je v Spojených štátoch.

V prípade generických doménových mien však nastáva zaujímavá situácia. Všetky generické doménové mená patria pod doménovú autoritu, ktorá má sídlo na území USA. Touto autoritou je už niekoľkokrát spomínaný ICANN. Ten síce prenechal správu domén aj samotné registrácie niekoľkým akreditovaným správcom najvyšších domén, ale de facto sa stále jedná o najvyššiu registračnú autoritu. A tá má svoje sídlo v Marina del Rey na území Spojených štátov amerických.¹⁶²

Pravidlá UDRP neobsahujú žiadnu možnosť odvolania sa proti rozhodnutiu vydanému panelom. V článku 4 (k) však hovoria, že v prípade rozhodnutia o zrušení alebo prevode doménového mena, začína plynúť lehota v dĺžke 10 pracovných dní, kým bude rozhodnutie vykonané. Po tejto dobe bude rozhodnutie vykonané, ibaže by žalovaný doložil overeným dokumentom, že začal súdne konanie proti žalobcovi. V tom prípade by sa rozhodnutie nevykonalo. UDRP tiež nebráni ani žalobcovi, aby sa v prípade neúspechu v procese obrátil na všeobecné súdy. Podatť žalobu môže podľa ACPA priamo, ak je registrant pod jurisdikciou amerických súdov. Ak nie, môže byť tento spor predmetom *in rem* konania. A práve tu je dôležitá pozícia ICANNu. Ako bolo spomínané vyššie tak *in rem* žaloba je možná len ak sa na území USA nachádza registrátor, register, alebo iná doménová autorita. A práve pri generických doménových menách je táto podmienka splnená vždy. Ak aj registrátor nemá sídlo na území USA, tak najvyššia autorita, ktorou je ICANN ho tu má, a to zakladá *in rem* jurisdikciu federálnych súdov. Konanie podľa ACPA sa tak stalo konečnou inštanciou pre spory o generické doménové mená.

ACPA sa tiež nezaobrá problémom „warehousing“. Warehousing predstavuje registráciu slov, ktoré nie sú ochrannými známkami, alebo ku ktorým nikto nemá práva, s úmyslom neskôr ich predat' so ziskom. Otázkou však je, či by niečo takéto malo byť upravené a či sa len nejedná o šikovnosť niektorých jedincov.

7. ACPA alebo UDRP, ktorý spôsob je lepší?

Cieľom oboch, UDRP aj ACPA, je zastaviť zneužívanie doménových mien a obmedziť šírenie cybersquattingu. Bohužiaľ ani jeden z týchto systémov kompletne nerieši všetky zložité problémy, ktoré sa týkajú internetu a špeciálne cybersquattingu. V niektorých prípadoch je možný postup buď len podľa jedného systému, alebo dokonca nie je možný postup ani podľa jedného a je potrebné hľadať zákonnú ochranu v iných oblastiach. V takýchto prípadoch je situácia jednoznačná a netreba sa trápiť nad výhodami a nevýhodami UDRP a ACPA. Ak však nastane situácia a je tu možnosť využiť

160 § 1117 (d) U.S. CODE.

161 Rozsudok federálneho odvolacieho súdu USA (UNITED STATES COURT OF APPEALS FOR THE THIRD CIRCUIT), zo dňa 15.6.2001, sp. zn. No. 00-2236. Rozsudok je dostupný aj na: <<http://vls.law.vill.edu/locator/3d/Jun2001/002236.txt>>.

162 Vid' ICANN – Contacts [online] [citované 14.3.2011]. Dostupné z: <<http://www.icann.org/en/contact/>>.

obe tieto úpravy je dobré poznať slabé a silné stránky každej z nich.

7.1. Náležitosti žalôb a ich použiteľnosť

Obe úpravy vyžadujú podanie žaloby a tvrdenie skutočností, ktoré by preukazovali nejakú podobu zámeru v zlej viere. V rámci UDRP je nutné preukázať úmysel v zlej viere na strane žiadateľa o registráciu doménového mena. ACPA pridáva ďalšiu požiadavku na takýto úmysel žiadateľa, ten musí smerovať k zlému úmyslu profitovať z takejto registrácie. Podatť žalobu podľa UDRP je menej náročné ako podať občianskoprávnú žalobu v rámci právneho systému spojených štátov.

Ďalej treba pamätať na to, že UDRP sa priamo nevzťahuje na osobné mená na rozdiel od ACPA, ktorý obsahuje špeciálne ustanovenie postihujúce registráciu osobného mena v zlej viere.

UDRP procedúra je dostupná iba pre generické top-level domény a tie národné, ktoré prevzali tieto pravidlá riešenia sporov. ACPA je aplikovateľný na ktorékoľvek doménové meno za predpokladu, že je možné založiť právomoc federálnych súdov buď *in rem* alebo *in personam*.

7.2. Finančná a časová náročnosť

Tieto dve hľadiská zaujímajú prípadných záujemcov o podanie žaloby podľa jednej alebo druhej procedúry asi najviac. UDRP sa javí ako menej finančne zaťažujúca pre žalobcu ako ACPA. Je to na úkor toho, že touto metódou nemožno dosiahnuť žiadne finančné odškodnenie. Náklady UDRP závisia od počtu doménových mien a zároveň od počtu panelistov, pohybujú sa od 1500 do 7000 dolárov. Rolu zohráva aj zvolená inštitúcia zabezpečujúca rozhodovanie sporov. Náklady na súdny spor podľa ACPA sa začínajú približne na 20 000 dolároch. Táto suma môže vzrásť v závislosti na priebehu súdneho sporu a na dodatočných požiadavkách.

Čas je v dnešnej dobe rovnako dôležitý ako peniaze. Konanie podľa UDRP je veľmi rýchle a konečné rozhodnutie je oznámené do šesťdesiatich dní od podania žaloby.¹⁶³ UDRP neposkytuje možnosť vydať predbežné opatrenie a preto v niektorých prípadoch, keď by bolo 60 dní príliš dlhou dobou pre žalobcu, je využitie ACPA výhodnejšie. Samozrejme ACPA je len formou súdneho sporu a preto aj čas do vydania konečného rozhodnutia môže niekoľkonásobne presiahnuť 60 dní.

7.3. Prostriedky nápravy

Ďalším dôležitým faktorom pri výbere medzi ACPA alebo UDRP je nepochybne aj to, čo vlastne môže žalobca získať a dosiahnuť. UDRP poskytuje rýchlosť a relatívne nízke náklady na úkor možných prostriedkov nápravy. Vlastne jediným prostriedkom je zrušenie alebo prevod doménového mena. Pre spoločnosti so známymi

ochrannými známkami je však práve toto najdôležitejšie, dosiahnuť rýchle zrušenie alebo prevod domény, aby predišli zmäteniu svojich potenciálnych zákazníkov.

Pri ACPA je na rozdiel od UDRP možné dosiahnuť oveľa širšiu škálu prostriedkov nápravy, od dočasného zákazu, cez zrušenie registrácie, prevodu doménového mena, súdny príkaz až po skutočnú alebo zákonnú náhradu škôd a nákladov na súdne zastúpenie. ACPA bol novelou Lanham Act, čo je federálny zákon, ktorý upravuje ochranné známky. § 1125 (d) U.S. Code upravuje občianskoprávne žaloby proti cybersquattingu. § 1117 U.S. Code sa vzťahuje k prostriedkom nápravy škôd spôsobeným porušením ACPA aj Lanham Act. Zákonnú náhradu škody podľa § 1117 (d) môže žalobca žiadať až do konečného rozsudku, ale tá je možná len v rozsahu 1000 – 100 000 dolárov. V prípade, že si žalobca nie je istý, či na registrácii doménového mena cybersquatter skutočne zarobil je dobré zvoliť túto možnosť a získať aspoň nejakú finančnú náhradu.

Ak žalobca v príprave na súdny spor zistí, že užívateľ doménového mena zarobil na takejto registrácii značný balík peňazí je výhodné vydať sa cestou náhrady skutočných škôd, ktorá môže niekoľkonásobne presahovať spomínanú zákonnú náhradu. Práve pre uplatnenie náhrad skutočných škôd je dôležitý Lehman Act. Ten hovorí v § 1117 (a), že žalobca môže žiadať zisky žalovaného, škody vzniknuté žalobcovi a náklady na žalobu (náklady na právne zastúpenie a súdne poplatky).¹⁶⁴

Je na súde, aby posúdil takéto zisky a škody. Dôkazné bremeno však leží na pleciah žalobcu. Peňažná náhrada škôd je možná len v sporoch o doménové mená zaregistrované po účinnosti ACPA, teda od 29. novembra 1999. Pri sporoch o doménové meno, ktoré zneužíva meno osoby, nie sú možné iné peňažné náhrady okrem náhrad právneho zastúpenia a poplatkov.

Dôležité je ešte poznamenať, že nič nebráni tomu, aby jedna alebo druhá strana začala súdne konanie počas konania UDRP. V takomto prípade je UDRP pozastavené až do výsledku súdneho sporu. Okrem toho môže byť samotné rozhodnutie podľa UDRP napadnuté pred všeobecným súdom.

Oba spôsoby poskytujú dve oddelené a rozdielne metódy riešenia doménových sporov. Avšak ani jeden nie je špeciálne prispôbený len pre určitú skupinu subjektov, ale každý poskytuje výhody pre rôzne typy osôb domáhajúcich sa ochrany pred cybersquattingom. UDRP pre svoje relatívne nízke náklady, tak bude asi vhodnejší pre menšie spoločnosti, a pre majiteľov ochranných známk, ktorí chcú len zabrániť používaniu ich známk. ACPA viac vyhovuje známym osobnostiam a veľkým korporáciám, ktoré sa snažia získať náhradu škôd.¹⁶⁵

8. Záver

Témou tohto článku bola problematika právnej regulácie registrácie a užívania generických doménových mien

163 WIPO Guide to the Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy [online]. WIPO [cit. 5.3.2011]. Dostupné na: <<http://www.wipo.int/amc/en/domains/guide/index.html#b2>>.

164 § 1117 (a) U.S. CODE.

165 ELLERBACH, Connie L. UDRP Versus ACPA: Choosing the Right Tool to Challenge Cybersquatting [online]. Zverejnené dňa 29.9.2003 [cit. 6.3.2011]. Dostupné na: <http://www.fenwick.com/docstore/publications/ip/udrp_versus_acpa.pdf>.

so zameraním sa na riešenie sporov. O doménových menách bolo napísaných veľa článkov, ale nakoľko sa o danej problematike neustále diskutuje na odbornej aj laickej úrovni, pretože nepanuje zhoda vo všetkých problematických otázkach, je táto téma aktuálna aj naďalej, pretože sa z doménových mien stal veľmi cenný artikel.

Doménové mená sa stali dnes štandardnou súčasťou prezentácie osôb aj spoločností v online prostredí internetu. A práve vďaka tomu, že predstavujú lacný a dobre viditeľný prostriedok propagácie sa s nimi spája aj ne jeden problém. Asi najväčším problémom v prípade doménových mien je stále veľký dopad cybersquattingu a jemu príbuzných aktivít. Tieto aktivity zneužívajú spôsob registrácie doménových mien, ktorý dovoľuje registráciu ochranných známk aj subjektom odlišným od ich právoplatných držiteľov. Tieto subjekty potom z takejto registrácie v zlej viere profitujú a majiteľ známky sa tak stáva poškodeným. V prípade, že nechce pristúpiť na podmienky takýchto špekulantov, nezostáva mu nič iné ako podniknúť právne kroky k získaniu takejto domény. Má na to dve možnosti. A to administratívne konanie podobné arbitráži, ktoré vychádza z pravidiel Uniform Domain-Name Dispute-Resolution Policy (UDRP), ktoré prijal ICANN, alebo civilné konanie na základe špeciálnej federálnej právnej úpravy, ktorú poskytuje zákon Anticybersquatting Consumer Protection Act (ACPA). Tento text sa venuje najmä týmto dvom spôsobom riešenia doménových sporov a snaží sa porovnať ich výhody a nevýhody. Tento článok poukazuje na jednotlivé podmienky, ktoré je potrebné splniť pre úspech v spore. Ukázané je aj na to ako administratívne panely jednotlivé ustanovenia pravidiel UDRP interpretujú a kde vznikajú najväčšie problémy, a na to ako federálne súdy aplikujú zákon ACPA.

Počas leta by mal ICANN začať prijímať žiadosti o nové generické domény. V tomto prípade však pôjde o registráciu generických domén prvého rádu a teda záujemca, ktorému bude takáto doména pridelená sa tak prakticky stane správcom tejto domény. Treba podotknúť, že podľa oznámení ICANN by bolo možné registrovať ľubovoľný reťazec ako takúto doménu. Záujemca by si tak mohol zaregistrovať doménu „pravo“ a následne by disponoval so všetkými doménami nižšej úrovne. Veľmi lukratívne by potom mohol predávať doménové mená druhého a nižšieho rádu ako napr. „obchodne. pravo, trestne.pravo“. Celý proces bol už niekoľkokrát odložený a je veľmi pravdepodobné, že sa tak stane aj teraz. ICANN totiž čelí obrovskému tlaku zo strany rôznych organizácií na ochranu autorských práv, ktoré sa obávajú zneužívania ochranných známk a iných práv v ešte väčšej miere. Je pravdou, že prihlásenie takejto domény bude oveľa drahšie ako klasická registrácia doménového mena druhého rádu (hovorí sa o 185 000 \$), ale niektorých cybersquatterov však ani takáto suma neodradí. Otázkou je či povolenie takýchto domén bude mať za následok ďalšiu expanziu cybersquattingu. Autor sa domnieva, že takéto rozšírenie vrcholových domén so sebou prinesie nielen zvýšenú aktivitu zo strany cybersquatterov, ale aj zo strany majiteľov ochranných

známk, ktorí si budú prihlasovať domény ako formu obrany pred potenciálnymi útokmi. Tento celý proces so sebou prinesie zvýšené výdavky na spory o problémové domény. Samotná vysoká počiatočná cena domény odradí veľa malých a stredných firiem, a aj neziskové organizácie a tieto domény sa tak stanú výsadou len naozaj bohatých spoločností. Všetko sú to len dohady a až nasledujúce mesiace ukážu, či sa ICANN za tie roky poučil na vlastných chybách a aká bude konečná forma tohto veľmi sľubne vyzerajúceho projektu.

Použité skratky (v abecednom poradí)

ACPA – Anticybersquatting Consumer Protection Act

ADNDRC – Asian Domain Name Dispute Resolution Centre

AGP – Add Grace Period

ARPANET – Advanced Research Projects Agency Network

CAC – Czech Arbitration Court

CADNA – Coalition Against Domain Name Abuse

ccTLD – country code Top Level Domain

CIETAC – China International Economic and Trade Arbitration Commission

DCA – Defense Communication Agency

DNDP – Domain Name Dispute Policy

DNS – Domain Name System

FQDN – Fully Qualified Domain Name

FTDA – Federal Trademark Dilution Act

GPS – Global Positioning System

gTLD – generic Top Level Domain

HKIAC – Hong Kong International Arbitration Centre

IAHC – Internet Ad Hoc Committee

IANA – Internet Assigned Numbers Authority

ICANN – Internet Corporation for Assigned Names and Numbers

IDN – Internationalized Domain Names

IP – Internet Protocol

ISI – Information Science Institute

KIDRC – Korean Internet Address Dispute Resolution Committee)

KLRCA – Kuala Lumpur Reginal Centre for Arbitration

NFA – National Arbitration Forum

RFC – Request for Comments

SLD – Second Level Domain

SRI – Stanford Research Institute

TLD – Top Level Domain

UDRP – Uniform Domain-Name Dispute Resolution Policy¹⁶⁶

WIPO – World Intellectual Property Organization

166 Správne by mala byť skratka UDNDRC, ale aj stránky ICANN hovoria, že tieto pravidlá sú často označované ako UDRP. Viď všeobecné informácie na stránkach ICANNu dostupné z: <<http://www.icann.org/en/udrp/udrp.htm>>.

Použité pramene

Literatúra a elektronické zdroje

- ADR.eu : *Fees of the Czech Arbitration Court* [online]. Dostupné na: <http://www.adr.eu/arbitration_platform/fees.php>.
- Brands Tackle Cybersquatters in 2009, UDRP becomes Eco-Friendly* [online]. WIPO, 2010. Dostupné na: <http://www.wipo.int/pressroom/en/articles/2010/article_0007.html>.
- CADNA: Learn About The Issues – The Real Cost of Cybersquatting [online]. [cit. 6.1.2011]. Dostupné na: <<http://www.cadna.org/en/issues/cadna-analysis/real-cost-of-cybersquatting>>
- Domain Name Game* [online]. Dostupné na adrese: <http://www.vernmaine.com/publications/trademark-articles/domain_name_games.htm>.
- Domain Name Wire : *Group Wants to Become New UDRP Provider* [online]. Uverejnené 28.9.2010 [cit. 19.1.2011]. Dostupné na: <<http://domainnamewire.com/2010/09/28/group-wants-to-become-new-udrp-provider/>>.
- ELLERBACH, Connie L. *UDRP Versus ACPA: Choosing the Right Tool to Challenge Cybersquatting* [online]. Zverejnené dňa 29.9.2003 [cit. 6.3.2011]. Dostupné na: <http://www.fenwick.com/docstore/publications/ip/udrp_versus_acpa.pdf>.
- EMERSON, Chad D. *Wasting Time In Cyberspace : The UDRP's Inefficient Approach Toward Arbitrating Internet Domain Name Disputes*. University Baltimore Law Review, 2004 – 2005, Volume 34, s. 161.
- FRIMMEL, M. *Právní aspekty doménových jmen*. Právní rádce, [online]. 2008 [cit. 12.2.2011]. Dostupné na: <http://pravniradce.ihned.cz/c4-10066260-12227910-F00000_detail-pravni-povaha-domenoveho-jmena>.
- GILWIT, Dara B. *The Latest Cybersquatting Trends: Typo-squatters, Their Changing Tactics and How To Prevent Public Deception and Trademark Infringement*. Journal of Law & Policy (Washington University School of Law). 2003, Volume 11, s. 267.
- GONGOL, Tomáš. *Analýza pojmu doménového jména z pohledu českého práva* [online]. Uverejnené dňa 14.12.2010. Dostupné na: <<http://dusevko.blogspot.com/2010/12/analyza-pojmu-domenoveho-jmena-z.html>>.
- HALÁSZ, Bálint. *The Changing World of Cybersquatting. Masaryk University Journal of Law & Technology*. [online] 1/2007 [cit. 7.1.2011]. Dostupné na: <http://mujlt.law.muni.cz/storage/1205531414_sb_20-halaszb.pdf>.
- HASS, Marie-Emmanuelle. *The origin of the UDRP: NSI's 1995 domain name dispute policy* [online]. Zverejnené dňa 23.7.2009 [cit. 15.1.2011]. Dostupné na: <<http://www.domainesinfo.fr/english/302/the-origin-of-the-udrp-nsi-s-1995-domain-name-dispute-policy.php>>.
- HEALEY, Christopher. *Domain Tasting Is Taking Over The Internet As a Result of ICANN'S "Add Grace Period"*. *Duke Law & Technology Review* [online]. Uverejnené 13.12.2007. [cit. 7.1.2011]. Dostupné na: <<http://www.law.duke.edu/journals/dltr/articles/2007DLTR0009.html>>.
- HENDRYCH, D. a kol. *Právní slovník*. 2.rozšířené vyd. Praha: C.H.Beck, 2003. 1340 s. ISBN 80- 7179-740-5
- History of Domains* [online]. Dostupné na adrese: <<http://www.100best-domain-names.com/articles/domain-name-history.html>>.
- HÖRNLE, Julia. *The Uniform Domain Name Dispute Resolution Procedure: Is Too Much of a Good Thing a Bad Thing?* SMU Science and Technology Law Review, 2007 – 2008, Volume 11, s. 253.
- CHALIKIAN, Anahid. *Cybersquatting*. J. Legal Advoc. & Prac, 2001, číslo 3, s. 106.
- CHRISTIE, Andrew F. *The ICANN Domain Name Dispute Resolution System as a Model for Resolving other Intellectual Property Disputes on the Internet*. *Journal of World Intellectual Property* [online]. 2002, Ročník 5, číslo 1, s. 105 – 117 [cit. 19.1.2011]. Dostupné na: <<http://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1111/jwip.2002.5.issue-1/issuetoc>>.
- ICANN – *AGP (Add Grace Period) Limits Policy* [online]. Zverejnené dňa 17.12.2008 [cit. 7.1.2011]. Dostupné na: <<http://www.icann.org/en/tlds/agp-policy-17dec08-en.htm>>.
- ICANN – *Contacts* [online] [citované 14.3.2011]. Dostupné z: <<http://www.icann.org/en/contact/>>.
- KAPLAN, Jason H. *The Anticybersquatting Consumer Protection Act : Will It End The Reign Of The Cybersquatter?*. UCLA Entertainment Law Review, 2000 -2001, Volume 8, s. 43.
- KILPATRICK, Diana L. *ICANN Dispute Resolution vs. Anticybersquatting Consumer Protection Act Remedies : Which Makes More "Cents" For The Client?*. Houston Business and Tax Law Journal, 2002, Volume 2, s. 283.
- KOSAN, Jiří. *Dobré mravy – dobrá víra jako nutný aspekt kontraktace* [online]. Magisterská diplomová práca. Masarykova univerzita, Právnická fakulta. Vedúci práce JUDr. Jan Hurdík, DrSc. Dostupné z: <http://is.muni.cz/th/134452/pravf_m/Dobre_mravy-dobra_vira_jako_nutny_aspekt_kontraktace.pdf?lang=en>.
- KUPKA, Petr. *Doména jako ochranná známka?*. Právní zpravodaj. 1/2003, s. 6.
- LEMLEY, Mark A., MENELL, Peter S., MERGES, Robert P., SAMUELSON, Pamela. *Software and Internet Law*, 3. vydanie. Aspen Publishers, 2006, 1200 s. ISBN 0-7355-5864-7.
- LIPTON, Jacqueline D. *BAD FAITH IN CYBERSPACE: GROUNDING DOMAIN NAME THEORY IN TRADE-MARK, PROPERTY, AND RESTITUTION*. Harvard Journal of Law & Technology, 2009 – 2010, ročník 23, číslo 2, s. 447.
- LIPTON, Jacqueline D. *Beyond Cybersquatting : Taking Domain Nams Disputes Past Trademark Policy*. Wake Forest LawReview, 2005, Volume 40, s. 1362.
- MacGREGOR, Radka. *Pravda odruhových doménových jménech*. Právní rozhledy. 14/2004, s. 542.
- MAGGS, Peter B., SOMA, John T., SPROWL, James A. *Internet and Computer Law : Case – Comments – Questions*. American Casebook Series, 2001. 829 s. ISBN 0-314-25295-9.
- MALIŠ, Petr. *Právní povaha doménových jmen – I. díl*. Právo IT [online]. Uverejnené dňa 9.4.2010 [cit. 14.2.2011]. Dostupné na: <<http://www.pravoit.cz/article/pravni-povaha-domenovych-jmen-i-dil>>.
- MALIŠ, Petr. *Právní povaha doménových jmen – II. díl*. Právo IT [online]. Uverejnené dňa 5.5.2010 [cit. 14.2.2011]. Dostupné na: <<http://www.pravoit.cz/article/pravni-povaha-domenovych-jmen-ii-dil>>.
- Management of Internet Names and Addresses, *White Paper* [online]. United States Department of Commerce, vydané 5.6.1998 [cit. 15.1.2011]. Dostupné z: <<http://www.icann.org/en/general/white-paper-05jun98.htm>>.

- MARDEN, William. *ICANN's Top Level Domain Name Dispute Resolution Policy: The Toothless Lion*. J. Contemp. Legal Issues, 2001 – 2002, Volume 12, s. 558.
- MICHELL, Bradley. DNS – Domain Name System [online]. Dostupné na: <http://compnetworking.about.com/cs/domainnamesystem/g/bldef_dns.htm>
- National Arbitration Forum : *The FORUM'S UDRP Supplemental Rules* [online]. Zmenené dňa 1.7.2010. Dostupné na: <<http://domains.adrforum.com/main.aspx?itemID=631&hideBar=False&navID=237&news=26>>.
- Nemajetkové hodnoty [online]. Sagit, 2004 [cit. 14.2.2011]. Dostupné na: <http://www.sagit.cz/pages/lexikonheslatxt.asp?cd=151&typ=r&levelid=oc_187.htm>.
- New Top Level Domains* [online]. Dostupné na adrese: <<http://www.100best-domain-names.com/articles/top-level-domains-tld.html>>.
- PELIKÁNOVÁ, R., ČERMÁK, K. Jr. *Právní aspekty doménových jmen*. Praha : Linde Praha, a.s., 2000. 210 s. ISBN 80-7201-245-2.
- PELIKÁNOVÁ, Radka. *K novým rozhodnutím ohledně doménových jmen*. Právní rozhledy. 11/2002, s. 534.
- PELIKÁNOVÁ, Radka. *Poslední vývoj sporné agendy o jména z generických i národních vrcholových domén*. Právní rozhledy. 8/2002, s. 355.
- POLČÁK, Radim. Doménová autorita - pojem, význam, kritika. ITprávo.cz - Server o internetovém a počítačovém právu [online]. Uveřejněn 31.1.2002. Dostupné z: <<http://www.itpravo.cz/index.shtml?x=62618>>. ISSN:1801-4089.
- POLČÁK, Radim. *Právo na internet : Spam a odpovědnost ISP*. Brno : Computer Press, a.s., 2007. ISBN 978-80-251-1777-4.
- POLČÁK, Radim. Nekalosoutěžní agrese na internetu. *Právní rozhledy : časopis pro všechna právní odvětví*, Praha, C.H.Beck. 2005, vol. 13, no. 13. [cit. 6.1.2011]. ISSN 1210-6410.
- RADER, Ross Wm. *One History of DNS* [online]. electronic version published in 2001, 35s. Dostupné z: <www.byte.org/one-history-of-dns.pdf>.
- SADASIVAN, Bhanu K. *Jurisprudence Under The In Rem Provision Of The Anticybersquatting Consumer Protection Act*. Berkeley Technology Law Journal, 2003, Volume 18, s. 238.
- Second Staff Report on Implementation Documents for the Uniform Dispute Resolution Policy*, ICANN, 1999 [cit. 3.2.2011]. Dostupné na: <<http://www.icann.org/en/udrp/udrp-second-staff-report-24oct99.htm>>.
- Sedo: About Sedo [online]. [cit. 5.1.2011]. Dostupné z: <<http://www.sedo.com/uk/about-us/overview/?tracked=&partnerid=&language=e>>.
- SEHNÁLEK, David. *Právní povaha doménového jména*. IT Právo : Server o internetovém a počítačovém právu [online]. 2003. Dostupné na: <http://itpravo.cz/index.shtml?AA_SL_Session=5cfffbee57ed23a2140b68b3d16576750&nocache=invalidate&sh_itm=b13b1bb971c57373b-5228628280862f0&call_ids=1#disc>.
- SHEAR, Chad W. *THE ANTICYBERSQUATTING CONSUMER PROTECTION ACT—AN OFFENSIVE WEAPON FOR TRADEMARK HOLDERS*. Journal of Law, technology & Policy, 2001, s. 220.
- SHEWCHUK, Ryan. *The UDRP and the ACPA: What Are They, and Which Should Be Used?*. Asper Review : International Business & Trade Law, 2002, Volume 2, s. 85.
- SILBERLIGHT, Adam. *Domain Name Disputes Under the ACPA in the New Millennium: When Is Bad Faith Intent to Profit Really Bad Faith and Has Anything Changed with the ACPA's Inception?* Uveřejněn 12.12.2002.
- SMEJKAL, V. a kol. *Právo informačních a telekomunikačních systémů*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2004, 770 s. ISBN 80-7179-765-0.
- SOLOMON, Barbara A. *Two New Tools To Combat Cyberpiracy – Comparison*. The Trademark Reporter, 2000, Volume 90, s. 679.
- SPRINGER, Colby B. *Master of the Domain (Name): A History of Domain Name Litigation and the Emergence of the Anticybersquatting Consumer Protection Act and Uniform Dispute Resolution Policy*. COMPUTER & HIGH TECHNOLOGY LAW JOURNAL, Volume 17, s. 316.
- ŠVESTKA, J., JEHLIČKA, O. a kol. *Občanský zákoník : Komentář*. 10 jubilejné vydanie. Praha : C. H. Beck, 2006, s. 453.
- The Domain Name Industry Brief, Volume 8, Issue 1 [online]. VeriSign, vydané 02.2011 [cit. 5.3.2011]. Dostupné z: <<http://www.verisigninc.com/assets/domain-name-report-feb-2011.pdf>>.
- The Management of The Internet Names and Addresses: Intellectual property Issue – *Final Report* (ďalej len “Final Report“) [online]. WIPO – World Intellectual Property Organization, vydané 30.4.1999 [cit. 15.1.2011]. Dostupné z: <<http://www.wipo.int/amc/en/processes/process1/report/finalreport.html>>.
- WIPO – Celkový počet prípadov za rok [online] [citované 14.3.2011]. Dostupné z: <<http://www.wipo.int/amc/en/domains/statistics/cases.jsp>>
- WIPO : *Domain Name Dispute Resolution Service for Generic Top-Level Domains* [online]. Dostupné na: <<http://www.wipo.int/amc/en/domains/gtld/index.html>>.
- WIPO : *Domain Name Panelists* [online]. Dostupné na: <<http://www.wipo.int/amc/en/domains/panel/panelists.html>>.
- WIPO : *List of Approved Dispute Resolution Service Providers* [online]. Dostupné na: <<http://www.icann.org/en/dndr/udrp/approved-providers.htm>>.
- WIPO : *Schedule of Fees under the UDRP* [online]. Zmenené 1.12.2002. Dostupné na: <<http://www.wipo.int/amc/en/domains/fees/index.html>>.
- WIPO : *Statistics – All gTLDs (Ranking)* [online]. Zmenené 2010 [cit. 15.1.2011]. Dostupné na: <http://www.wipo.int/amc/en/domains/statistics/gtlds_yr.jsp?year=>>.
- WIPO : *Statistics – Case Outcome (Consolidated)* [online]. Zmenené 2010 [cit. 15.1.2011]. Dostupné na: <http://www.wipo.int/amc/en/domains/statistics/decision_rate.jsp?year=>>.
- WIPO : *Statistics – Total Number of cases per Year* [online]. Zmenené 2011 [cit. 15.1.2011]. Dostupné na: <<http://www.wipo.int/amc/en/domains/statistics/cases.jsp>>.
- WIPO Guide to the Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy* [online]. WIPO [cit. 5.3.2011]. Dostupné na: <<http://www.wipo.int/amc/en/domains/guide/index.html#b2>>.
- World's Top Ten Most Expensive Domain Names, *The Most Expensive Journal* [online]. Naposledy zmenené 11.3.2010 [cit. 5.1.2010]. Dostupné z: <<http://most-expensive.net/domain-name>>.

Judikatúra

Rozhodnutie Arbitrážneho a mediačného strediska WIPO č. D2000-0493 zo dňa 7.7.2000.

Rozhodnutie Arbitrážneho a mediačného strediska WIPO č. D2000-0008 zo dňa 1.3.2000.

Rozhodnutie Arbitrážneho a mediačného strediska WIPO č. D2000-0047 zo dňa 24.3.2000.

Rozhodnutie Arbitrážneho a mediačného strediska WIPO č. D2000-0046 zo dňa 24.3.2000.

Rozhodnutie Arbitrážneho a mediačného strediska WIPO č. D2000-0050 zo dňa 23.3.2000.

Rozhodnutie Arbitrážneho a mediačného strediska WIPO č. D2000-0190 zo dňa 6.7.2000.

Rozhodnutie Arbitrážneho a mediačného strediska WIPO č. D2000-0321 zo dňa 29.6.2000.

Rozhodnutie Arbitrážneho a mediačného strediska WIPO č. D2000-0999 zo dňa 8.10.2000.

Rozhodnutie Arbitrážneho a mediačného strediska WIPO č. D2000-1759 zo dňa 2.4.2001.

Rozhodnutie Arbitrážneho a mediačného strediska WIPO č. D2002-0207 zo dňa 3.6.2002.

Rozhodnutie Arbitrážneho a mediačného strediska WIPO č. D2002-0367 zo dňa 8.7.2002.

Rozhodnutie Arbitrážneho a mediačného strediska WIPO č. D2005-0969 zo dňa 19.12.2005.

Rozhodnutie Arbitrážneho a mediačného strediska WIPO č. D2007-1338 zo dňa 9.11.2007.

Rozhodnutie Arbitrážneho a mediačného strediska WIPO č. D2008-0387 zo dňa 2.6.2008.

Rozhodnutie Arbitrážneho a mediačného strediska WIPO č. D2009-0739 zo dňa 30.7.2009.

Rozhodnutie Arbitrážneho a mediačného strediska WIPO č. D2009-0938 zo dňa 31.8.2009.

Rozhodnutie Arbitrážneho a mediačného strediska WIPO č. D2009-1278 zo dňa 19.11.2009.

Rozhodnutie Arbitrážneho a mediačného strediska WIPO č. D2009-15 zo dňa 18.1.2010.

Rozhodnutie Arbitrážneho a mediačného strediska WIPO č. D2009-1661 zo dňa 19.1.2010.

Rozhodnutie Arbitrážneho a mediačného strediska WIPO č. D99-0001 zo dňa 14.1.2000.

Rozhodnutie Arbitrážneho a mediačného strediska WIPO č. DCO2010-0013 zo dňa 25.10.2010.

Rozhodnutie NAF č. FA0002000093682 zo dňa 20.3.2000.

Rozhodnutie NAF č. FA0102000096670 zo dňa 6.4.2000.

Rozhodnutie NAF č. FA0005000094730 zo dňa 15.6.2000.

Rozhodnutie NAF č. FA0209000125229 zo dňa 14.11.2002.

Rozhodnutie NAF č. FA0212000137221 zo dňa 11.2.2003.

Rozhodnutie NAF č. FA0301000140598 zo dňa 11.3.2005.

Rozhodnutie NAF č. FA0903001250988 zo dňa 14.4.2009.

Rozsudok federálneho oblastného súdu USA v New Yorku (UNITED STATES DISTRICT COURT FOR THE SOUTHERN DISTRICT OF NEW YORK), zo dňa 19.3.1997, sp. zn. No. 97 Civ. 0629 (KMW).

Rozsudok federálneho oblastného súdu USA v New Yorku (UNITED STATES DISTRICT COURT FOR THE SOUTHERN DISTRICT OF NEW YORK), zo dňa 13.6.2000, sp. zn. 99 Civ. 10066 (HB).

Rozsudok federálneho oblastného súdu USA v New Yorku (UNITED STATES DISTRICT COURT FOR THE DISTRICT OF COLORADO), zo dňa 18.4.2000, sp. zn. 94 F. Supp. 2d 1125.

Rozsudok federálneho oblastného súdu USA vo Virgínii (UNITED STATES DISTRICT COURT FOR THE EASTERN DISTRICT OF VIRGINIA), zo dňa 12.6.2000, sp. zn. 113 F. Supp. 2d 915.

Rozsudok federálneho oblastného súdu USA vo Virgínii (UNITED STATES DISTRICT COURT FOR THE EASTERN DISTRICT OF VIRGINIA), zo dňa 21.12.2001, sp. zn. 00-2022-A.

Rozsudok federálneho oblastného súdu USA vo Virgínii (UNITED STATES DISTRICT COURT FOR THE EASTERN DISTRICT OF VIRGINIA), zo dňa 23.4.2003, sp. zn. 259 F.Supp.2d 449, 75 U.S.P.Q.2d 1919, No. CIV.A. 02-1116-A.

Rozsudok federálneho odvolacieho súdu USA (UNITED STATES COURT OF APPEALS FOR THE SECOND CIRCUIT), zo dňa 2.2.2000, sp. zn. 53 U.S.P.Q.2D (BNA) 1570 .

Rozsudok federálneho odvolacieho súdu USA (UNITED STATES COURT OF APPEALS FOR THE FOURTH CIRCUIT), zo dňa 2.3.2003, sp. zn. No. 02-1396.

Rozsudok federálneho odvolacieho súdu USA (UNITED STATES COURT OF APPEALS FOR THE THIRD CIRCUIT), zo dňa 15.6.2001, sp. zn. No. 00-2236.